

MEDIAFAX

"ziua de mâine începe acum"

LIFE

13 august

16

LIFE) EVENIMENT-MUZICĂ Paul McCartney va fi invitat special al Festivalului Enescu BUCUREȘTI, 13 aug (MEDIAFAX) - Sir Paul McCartney va fi invitat special al celei de-a XIV-a ediții a Festivalului Internațional "George Enescu", ce se va desfășura la București, în intervalul 6-29 septembrie 1998.

El va asista la interpretarea, în primă audiție în România, a lucrării sale simfonice "Standing Stone", programată pentru 13 septembrie. Compoziția lui McCartney va fi interpretată de Orquestra Simfonică de Barcelona, sub bagheta lui Lawrence Foster.

Suita pentru orchestră "Stading Stone", compusă pentru concertul aniversar prilejuit de împlinirea unui centenar de la înființarea concernului EMI, va fi interpretată în primă audiție mondială pe 14 octombrie 1997 la Royal Albert Hall din Londra. Ca și în Festivalul Enescu, lucrarea lui Paul McCartney va fi interpretată de Orquestra Simfonică de Barcelona, condusă de Lawrence Foster.

Festivalul Enescu se va desfășura sub patronajul președintelui Emil Constantinescu. Directorul artistic al manifestării este reputatul dirijor Lawrence Foster, iar președinte de onoare este Lord Yehudi Menuhin. Festivalul se va deschide cu prezentarea în concert a operei "Oedip" de Enescu, în interpretarea Orchestre Naționale de France, sub conducerea lui Lawrence Foster, având ca soliști pe baritonii Monte Pederson (Oedip) și George Emil Crăsnaru (Iresias) și mezzosopranele Karen Armstrong (Iocasta) și Katia Bors (Sfinxul).

Pintre orchestrele invitate să concerteze în festival se numără Chicago Symphony Orchestra, condusă de Daniel Barenboim, Radio Sinfonie Orchester din Frankfurt, dirijată de Leonard Slatkin, BBC Symphony Orchestra, sub bagheta lui Yan Pascal Tortelier și "Moscow Virtuosi", având ca solist și dirijor pe Vladimir Spivakov. Pianistul Radu Lupu va susține un recital și va concerta alături de Chicago Symphony Orchestra.

MEDIAFAX

(LIFE) ILIABU "Compania Teatrală 777" va prezenta în septembrie premiera națională "Copiii unui Dumnezeu mai mic"

BUCUREȘTI, 13 aug (MEDIAFAX) - "Compania Teatrală 777" va prezenta în premieră națională, în debutul stagiunii 1997-1998, spectacolul cu piesa "Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff.

Reprezentările vor avea loc în sala Majestic a Teatrului Odeon începând cu prima decadă a lunii septembrie. Actorii solicitați pentru realizarea acestui proiect sînt Adrian Pinte, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Ciungu. Regia artistică a spectacolului va fi semnată de tînărul regizor Theodor-Cristian Popescu, iar scenografia a fost încredințată Lilianei Cenean și lui Ștefan Caragiu. Malina Andrei va realiza coregrafia spectacolului iar muzica îi aparține compozitorului scoțian Gordon Dougall.

Textul lui Mark Medoff a stat la baza realizării unui film, răsplătit cu premiul Oscar în 1986 și cu un "Urs de argint" la Berlin, în 1987.

"Compania Teatrală 777" propune, "o incursivă în lumea tacută a surzilor și explorarea acestui adevărat univers paralel. Construind în jurul relației de dragoste ce se naște între un logoped și o surdo-mută, autorul dezvăluie o întreagă galerie de personaje a căror nevoie de comunicare ajunge adesea disperată.

Realizarea acestui proiect teatral a inclus cîteva etape principale: o perioadă de cercetare-documentare împreună cu elementele de bază ale limbajului mimico-geastual (iulie 1997), repetiții, la Sala Majestic (august-septembrie 1997), derularea propriu-zisă a reprezentațiilor, din care unele vor fi urmate de discuții cu publicul. Participanții la proiect vor face turnee în principalele centre urbanistice naționale și în spațiul cultural britanic și irlandez, undeva vor participa la festivaluri prestigioase la Londra, Glasgow, Edinburgh și Dublin.

"Compania Teatrală 777" își desfășoară activitatea în cadrul legal conferit de statutul "Asociației Culturale 777". Compania își propune "identificarea unor «puncte sensibile» în mentalitatea colectivă și a unor teritorii neexplorate în raportul complex al individului cu societatea contemporană, promovarea creațiilor dramatice originale, în premieră națională, și realizarea de producții, în regim de parteneriat, românesc și extern.

Compania este alcătuită din trei oameni (director artistic, director de producție și director de publicitate), toți colaboratorii artistici fiind angajați doar pe durata unui proiect.

MEDIAFAX

CRONICA ROMÂNĂ

Anul IV - Nr. 1392
Joi, 14 august 1997
10 pagini - 900 lei

Redacția și administrația
Calea Șerban Vodă 22 -24,
sector 4
București, cod. 75121

Tel. 312.63.63; 312.67.16
Fax: 312.68.13

Pentru premiera inaugurală,

Actorii de la "Compania 777" au învățat limbajul surdo-mușilor

De curând, la București a apărut o nouă instituție privată de spectacol: "Compania 777". Deocamdată, inițiatorii ei nu doresc să dezvăluie semnificația misterioasă și simetrică a denumirii.

Constituită pe sistemul asociațiilor non-profit, "Compania 777" îl are ca președinte și director pe regizorul Theodor Cristian Popescu, iar printre asociați pe scenograful Liliana Cenean, Ștefan Caragiu, coregraful Mălina Andrei. După cum ne relatează Sorin

Militaru, director de promoție, cel dintâi proiect al noii companii este realizarea (în coproducție cu Teatrul "Odeon" și compania scoțiană "Sound of progress") a unui spectacol, în premieră pe țară, cu piesa autorului american contemporan Mark Medoff "Copiii unui Dumnezeu mai mic", a cărei ecranizare a obținut, în 1986, un Premiu "Oscar".

Din echipa de realizatori ai spectacolului - care ia în dezbateră ideea comunicării între oamenii normali și cei cu un handicap (în

acest caz surdo-muți, al căror limbaj interpreții au trebuit să-l învețe) - fac parte regizorul Theodor Cristian Popescu, scenograful Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, coregraful Mălina Andrei, compozitorul scoțian Gardon Dugall. Protagonist - Andrei Pinteș. În alte roluri, Adrian Titieni și tinerii actori Cristina Toma, Claudiu Trandafir.

Premiera bucureșteană, în sala Teatrului "Odeon", este programată pentru 6 septembrie.

Eugen Comarnescu

Pentru a lucra cu o companie independentă de teatru,

ADRIAN PINTEA a renunțat la vacanță

Recunoscînd că nu are „vocație de turist”, Adrian Pintea a renunțat să-și ia vacanță pentru a repeta în primul spectacol al Companiei independente 777, condus de tînărul regizor **Cristian Teodor Popescu**. O altă premieră o reprezintă colaborarea lor, despre care îndrăgitul actor ne-a declarat: „Este prima dată cînd lucrăm împreună, și încă nu ne-am bătut. Ba chiar rîdem, în fiecare zi”.

Subiectul piesei la care repetă, nu este însă nicidecum unul comic. „Copiii unui Dumnezeu mai mic”, de Mark Medoff, se referă la lipsa de comunicare între oameni, pe un teritoriu special, cel al surdomuților. Adrian Pintea interpretează rolul unui tînăr logoped. Imediat după premiera care va avea loc la începutul lunii septembrie, Adrian Pintea și Cristian Teodor Popescu vor începe o nouă montare, cu piesa japoneză „Pușca de vînătoare”, pentru Televiziunea Română.

OLIVIA CHIRVASIU
Foto: E.Z. PRESS

SPECTACOLE

Pentru rolul din „Copiii unui Dumnezeu mai mic“

Adrian Pinteau a trăit, o lună, printre surdo-muți

Adrian Pinteau

Oscar în 1986 și „Ursul de argint“ la Berlin în 1987. Tema piesei este dragostea dintre un doctor logoped și eleva sa surdo-mută. Rolul doctorului este jucat de actorul Adrian Pinteau, care a învățat, timp de o lună, împreună cu ceilalți șapte actori - Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotaru, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Ciungu - elementele de bază ale limbajului mimico-gestual. Piesa reprezintă și o altă premieră pentru arta spectacolului din România: realizarea, împreună cu „National Endowment for the Arts“ din SUA, a primului sistem de autodescriere pentru nevăzători operațional în România. Inițiativa reprezintă o nouă abordare a bătăliei pentru schimbarea mentalității în favoarea persoanelor cu deficiente din țara noastră.

Compania teatrală „777“ își propune să modifice arta spectacolului, prin organizarea, după fiecare reprezentație, a unor discuții cu publicul pe tema abordată în piesă.

Primul spectacol va avea loc pe 7 septembrie la Teatrul Odeon, sala Majestic, și va fi jucat în stagiunea 1997-1998 în fiecare luni, când teatrele de stat au zi liberă. Compania teatrală „777“ va mai face un turneu în principalele orașe din țară, în care toate spectacolele vor fi urmate de întâlniri cu publicul. (Al. Boariu)

Lumea teatrului bucureștean va înregistra, în noua stagiune, o dublă premieră: tânărul regizor Theodor Cristian Popescu a înființat propria companie teatrală, cu un colectiv restrâns, în care toți colaboratorii sunt angajați doar pe durata unui proiect.

Primul pas îl reprezintă montarea unui text prezentat în premieră în România - „Copiii unui Dumnezeu mai mic“, de Mark Medoff. Textul a stat la baza unui film care a obținut premiul

20 - 27 august 1997

O companie cu noroc?

Să sperăm! Fiindcă este vorba despre o îndrăzneată inițiativă a unor tineri profesioniști ai teatrului care vor să se elibereze din cadrul strâmt al teatrului de repertoriu. Soluția? O companie teatrală – „Compania 777” – ce își desfășoară activitatea în cadrul legal conferit de statutul „Asociației Culturale 777” și își propune „identificarea unor puncte sensibile în mentalitatea colectivă și a unor teritorii neexplorate în raportul complex al individului cu societatea contemporană, promovarea creațiilor dramatice originale, în premieră națională și realizarea de producții, în regim de parteneriat, românesc și extern”.

Prima producție a noii companii va fi prezentată în premieră pe 7 septembrie în sala Majestic a Teatrului Odeon. Este vorba despre spectacolul cu piesa **Copiii unui Dumnezeu mai mic** de Mark Medoff, avându-i în distribuție pe actorii Adrian Pinte, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Ciungu. Regia artistică este semnată de Theodor-Cristian Popescu, scenografia este încredințată Lilianei Cenean și lui Ștefan Caragiu, coregrafia spectacolului este semnată de Mălina Andrei, iar muzica îi aparține compozitorului scoțian Gordon Dougall.

(C.MODREANU)

Anul III, nr. 85 / 20 - 26 august 1997

Privire

DIRECTOR MIHAI TATULICI

Cultură

COMPANIA TEATRALĂ 777. Și un spectacol care ne așteaptă: *Copiii unui Dumnezeu mai mic*, de Mark Medoff. Recent, 21 de slujitori ai Thaliei au înființat – pe formula „teatru alternativ” – Asociația Culturală 777. Avînd ca obiective promovarea creațiilor dramatice originale și realizarea producțiilor numai în regim de parteneriat român-extern (în limba română și în cel puțin o limbă de circulație internațională), structura companiei este flexibilă și deschisă, colaboratorii fiind angajați doar pe perioada proiectului în derulare. Primul pas îl constituie piesa lui Mark Medoff *Copiii unui Dumnezeu mai mic*, care va fi montată în premieră românească. Textul a stat la baza unui film omonim răsplătit în 1986 cu un Oscar și cu un Urs de Argint la Berlin în 1987. Compania 777 va realiza împreună cu National Endowment for the Arts din SUA primul sistem de audio-descriere pentru nevăzători din România.

Premiera spectacolului este anunțată pentru ziua de 7 septembrie, la Teatrul Odeon. În distribuție – astfel vă dezvăluim și o parte dintre membrii Companiei Teatrale 777: Adrian Pinte, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Ciungu. Regia: Theodor Cristian Popescu. (Rhea CRISTINA)

LIBERTATEA

23.08.97

O piesă despre surdo-muți va fi montată pe scena «Odeonului»

Spectacolul «Companiei Teatrale 777», care-l are în rolul titular pe Adrian Pinte, constituie o premieră națională

□ Isabella Francia

Trei actori importanți s-au întâlnit pentru a juca într-o piesă despre surdo-muți. Adrian Pinte, Adrian Titieni și Radu Gabriel vor interpreta roluri incitante în piesa "Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff. Textul după care se va monta spectacolul a stat la baza realizării unui film cu același nume, care, în '86, a fost răsplătit cu un premiu Oscar, iar un an mai târziu cu "Ursul de argint", la Berlin.

Piesa e o poveste de dragoste dintre un logoped și un surdo-mut

Ideea punerii în scenă a piesei i-a venit regizorului, Cristian Theodor Popescu, care, la jumătatea lunii iulie '97, a înființat "Compania Teatrală 777". "Cu această companie mi-am propus un proiect cu trei direcții principale de acțiune: identificarea unor puncte «sensibile» în mentalitatea colectivă și a unor teritorii neexploatate în raportul complex al individului cu societatea contemporană; promovarea creațiilor dramatice originale, în premieră națională, care răspund unei motivații ce se încadrează la ceea ce am spus anterior și realizarea producțiilor numai în regim de parteneriat, atât românesc, cât și străin. Referindu-mă la acest ultim punct, țin să spun că producțiile se vor realiza atât în limba română, cât și în cel puțin o limbă de largă circulație", declară Cristian

Adrian Pinte a petrecut o lună alături de surdo-muți

Theodor Popescu, director artistic la "Compania Teatrală 777".

"Piesa propune o incursiune în lumea «tăcută» a surzilor și exploatarea acestui adevărat univers paralel. Construind în jurul relației de dragoste ce se naște între un logoped și o surdo-mută, autorul dezvăluie o întregă galerie de personaje, a căror nevoie de comunicare ajunge adesea disperată. Cu atenție, grijă și respect reciproc se pot descoperi zone de mare sensibilitate umană și profunzime sufletească, un uriaș potențial ascuns de frustrări,

de o parte și o mare indiferență, de cealaltă", subliniază regizorul artistic. Proiectul pe care Cristian Theodor Popescu l-a conceput reprezintă o altă premieră pentru arta spectacolului din țara noastră și anume realizarea, împreună cu "National Endowment for the Art" din Statele Unite, a primului sistem de audio-descriere pentru nevăzători, operațional în România.

Pregătirile pentru spectacol au început încă din luna iunie, cu o perioadă de cercetare-documentare făcută la Asociația Surzilor din România, cu ajutorul căreia actorii și-au însușit elementele de bază ale limbajului mimico-gestual.

Adrian Pinte a petrecut o lună printre surdo-muți pentru a cunoaște mai bine lumea acestora și pentru a deprinde câte ceva din limbajul lor.

Premiera va avea loc pe 7 septembrie

În "Copiii unui Dumnezeu mai mic" vor mai apărea pe scenă: Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Tudosie. Scenografia va fi semnată de Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, coregrafia - Florin Fieroiu, muzica - Gordon Dougall, compozitor scoțian.

Premiera piesei va avea loc pe 7 septembrie, la Sala Majestic a "Odeonului", iar începând cu luna octombrie se va da o singură reprezentare pe săptămână, respectiv în ziua de luni, timp de un an.

ZIUA

SĂMBĂȚĂ
DUMINICĂ
23-24 AUGUST 1997

„Compania teatrală 777“ pregătește un spectacol de excepție

Pentru piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic“
actorii au învățat limbajul surdo-muților

Actorii de la „Compania teatrală 777“ pregătesc un spectacol de excepție. Premiera spectacolului va avea loc pe 7 septembrie 1997, cu piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic“ de Mark Medoff. Textul stă la baza unui film cu același nume, film răsplătit cu premiul Oscar în 1996, și cu un „Urs de argint“ la Berlin în 1987. Piesa este realizată în cooperare cu Teatrul Odeon și este o premieră absolută pentru teatrul românesc.

Condusă de regizorul Cristian Tudor Popescu, „Compania 777“ își propune să ofere spectatorilor texte în premieră. Tematica nu aduce nimic nou ca stil, dar are în vedere probleme ale societății contemporane, ne-a declarat regizorul Cristian Tudor

Popescu. Un exemplu în acest sens este și piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic“, care propune o incursiune fascinantă în lumea „tăcută a surzilor“. Atât actorii cât și regizorul aduc în atenția publicului românesc problemele de mentalitate colectivă și lipsa de comunicare între lumea celor care aude și a cea a surzilor. Acest proiect înseamnă însă și o altă premieră pentru arta spectacolului din România prin faptul că realizează, împreună cu „National Endowment for Arts“ din SUA, primul sistem operational de audio-descriere pentru nevăzători.

„Compania teatrală 777“ are în vedere realizarea productiilor numai în regim de parteneriat, atât românesc cât și extern“,

afirmă regizorul Cristian Popescu. Colaborarea cu Teatrul National din Craiova și pregătirea unui spectacol pentru Teatrul National de Televiziune sunt doar două din proiectele de viitor. Directorul companiei crede că publicul românesc simte nevoia ca piesele de teatru să fie legate de contextul actual. Rolul principal în piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic“ este interpretat de Adrian Pintea. Pentru interpretarea rolurilor, atât el cât și ceilalți actori au învățat limbajul surdo-muților. Adrian Pintea consideră că „este timpul ca publicul românesc să devină ceea ce a fost, un public talentat și în priză directă cu realitățile din jurul lui“.

G. STĂNCIULESCU

ADRIAN PINTEA a căzut de pe cai

Premiera "Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff, prima producție a Companiei Teatrale 777, care trebuia să aibă loc pe 7 septembrie, s-a amînat din cauza unui accident neprevăzut. Actorul Adrian Pintea, protagonistul viitorului spectacol, aflîndu-se, ca de obicei în week-end, la o partidă de călărie, s-a pomenit, pe neașteptate, trîntit la pămînt. Alunecînd pe noroi, calul i-a prins sub el piciorul stîng. În urma acestui accident, îndrăgitul interpret s-a ales cu apă la genunchi, iar doctorii i-au recomandat să facă, de urgență, operație de menisc. Disperat din pricina acestui ghinion, care i-a dat peste cap toate planurile, regizorul Theodor Cristian Popescu ne-a declarat: "Acum s-a blocat totul. Pintea e prezent în fiecare scenă. Oricui i s-ar fi întîmplat asta, aș fi putut repeta în continuare, fără el". **OLIVIA CHIRVASIU**

11. SEPTEMBRIE 1997

LIBERTATEA

Adrian Pinteaa s-a accidentat c z nd de pe cal

Premiera spectacolului «Copiii unui Dumnezeu mai mic» s-a am nat astfel pentru 21 septembrie

□ Isabella Francia

Proaspata Companie Teatrală 777, înființată la începutul verii '97 și al cărei director artistic este regizorul Theodor Cristian Popescu, se vede nevoită să-și am ne prima reprezentare. Motivul: actorul Adrian Pinteaa, care are rolul principal în spectacolul "Copiii unui Dumnezeu mai mic", a căzut de pe un cal, accidentându-se la genunchi.

Dacă inițial premiera ar fi trebuit să aibă loc pe 7 septembrie, aceasta s-a am nat p n  pe 21 septembrie.

Adrian Pinteaa va juca într-o piesă despre surdo-muți

Amintim că Adrian Pinteaa este un mare iubitor al animalelor, în general, și al cailor, în special.

Piesa, scrisă de Mark Medoff, tratează lumea aparte a surdo-mușilor. Spectacolul, pe care-l veți putea vedea la Teatrul Odeon,  i aduce pe scenă, alături de Adrian Pinteaa, pe Radu Gabriel, Adrian Titieni, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Tudosie. Muzica este realizată de compozitorul scoțian Gordon Dougall.

 n clipa în care ne-am apucat să ne pregătim pentru spectacol a trebuit să apelăm la serviciile Asociației Surdo-Mușilor din România. Așa am aflat, printre altele, că în țara noastră avem circa 500.000 de surzi! Cam c t ar fi populația Brașovului! Imaginați-vă un astfel de oraș, al surzilor, afundat în tăcere. Timp de o lună și jumătate, actorii au trebuit să  vețe semnele prin care surzii «vorbesc».  n următorii 2-3 ani vrem să scoatem și primii actori selectați dintre oamenii surzi", declară regizorul spectacolului, Theodor Cristian Popescu.

La începutul anului '98, c nd va avea loc premiera în limba engleză, autorul piesei, Mark Medoff, va fi prezent în România. Spectacolul va pleca apoi în turneu la Londra, Glasgow, Edinburgh, Dublin.

Sâmbătă, 13 septembrie 1997

CURIERUL NAȚIONAL

La Teatrul Odeon - o premieră a noii stagiuni

"Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff

- un proiect teatral consacrat persoanelor cu deficiențe auditive și nu numai -

Deschis unor formule culturale dintre cele mai noi și interesante, Teatrul Odeon va fi gazda unui proiect teatral inedit, consacrat persoanelor cu deficiențe auditive, o premieră absolută în peisajul cultural românesc. Este vorba de piesa "Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff, ce va fi prezentată în regim permanent, în stagiunea această, la Sala Majestic, în zilele de luni (zile când teatrele de stat sunt libere).

Proiectul, demarat de "Compania Teatrală 777" în colaborare cu Teatrul Odeon și Compania muzicală "Sound of Progress" din Scoția, are în vedere identificarea unei probleme de mentalitate colectivă, și anume, lipsa de comunicare între lumea celor ce aud și cea a surzilor. Piesa, al cărei text stă la baza unui film cu același nume răsplătit în 1986 cu un Oscar și cu un "Urs de argint" la Berlin în anul următor, propune o incursiune în lumea "tăcută" a surzilor și explorarea acestui univers paralel. Printre protagoniștii acestui dificil demers artistic se numără: ADRIAN PINTEA, ADRIAN TITIENI, RADU GABRIEL; CLAUDIU TRANDAFIR, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Tudosie. Regia artistică a spectacolului este semnată de THEODOR-CRISTIAN POPESCU, directorul artistic al "Companiei Teatrale 777", care ne-a precizat: "Detașându-se de structura rigidă a rețelei teatrale de stat, compania noastră își propune o strategie bazată, pe de o parte, pe identificarea unor teritorii neexplorate în raportul complex al individului cu societatea, iar, pe de alta, promovarea unor creații dramatice originale. Acest spectacol nu este adresat în exclusivitate surzilor, ci tuturor categoriilor de public".

ALINA ERIMIA

Kampa

Miercuri, 17 septembrie 1997

Copiii aceluiași Dumnezeu

Compania teatrală 777 va prezenta în curând premiera piesei lui Mark Medoff **Copiii unui Dumnezeu mai mic**, în regia lui Theodor Cristian Popescu, avându-i în distribuție pe Adrian Pintea, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Ana Calciu, Cristina Toma, Lelia Ciubotariu și Maria Tudosie.

Spectacolul prezintă lumea inedită a persoanelor cu deficiențe de auz, temă inedită în spațiul teatral românesc. Pentru acest prim proiect, compania condusă de tânărul regizor Theodor Cristian Popescu a colaborat cu Asociația Surzilor din România și Compania **Sound of Progress** din Glasgow, al cărei reprezentant, Gordon Dougall, este semnatul muzicii spectacolului, ce

va fi înregistrată pe un CD. Spectacolul va fi prezentat în fiecare zi de luni la Sala Majestic a Teatrului Odeon, urmând ca în 1998 să fie prezentat în turneu în principalele orașe din Marea Britanie, în spații unde nu s-a mai jucat teatru românesc, precum și în cadrul unei serii de festivaluri.

Stagiunea Teatrului Odeon va debuta pe data de 4 octombrie, după ce în zilele de 1 și 2 octombrie la Sala Majestic vor avea loc Zilele Culturii Slovace.

CRISTINA MODREANI

COTIDIANUL

= 18. IX. 1997 =

Teatrul "Odeon", Compania Teatrală "777" și Compania "Sound of Progress" din Glasgow și-au prezentat proiectele săptămâna trecută, cu prilejul conferinței de presă prin care a fost anunțată apropiata premieră a spectacolului cu presa "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff. Stagiunea Teatrului "Odeon" va debuta la începutul lunii octombrie, fiind prefătată de zilele culturii slovace.

Până atunci, cei de la "777" speră să ne poată prezenta în "premieră pe tară" spectacolul mai sus-amintit, amânat din motive obiective, accidentarea lui Adrian Pinte, deținătorul unuia din rolurile principale. Alături de el, din echipă mai fac parte actorii Adrian Titreni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu, Maria Tudore, regizorul Theodor Cristian Popescu, scenograful Liliانا Cenean și Ștefan Caragiu, coregraful Florin Fieroiu, compozitorul scoțian Gordon Daugall, de la "Sound of Progress", companie de muzică.

Spectacolul va fi jucat în fiecare zi de luni la Teatrul "Odeon". Tineri și ambițioși, Theodor Cristian Popescu și Octavian Roșca, directorii Companiei "777", au programat deja turnee în țară și în Scoția. "Copiii unui Dumnezeu mai mic" va fi însoțit de un CD, conținând muzica spectacolului. Un rol aparte la realizarea acestuia l-a avut Asociația Surzilor din România, textul tratând o poveste de dragoste în care cei doi îndrăgostiți sunt despărțiți de prăpastia dintre lumea oamenilor așa-ziși normali și a celor cu handicap. Actorii au declarat că lucrul la acest spectacol a fost o experiență inedită, care i-a făcut să descopere o lume neștiută, să o înțeleagă altfel pe cea în care trăiesc.

VIP

Săptămînal monden ■ Anul VI, nr. 38 (250), 23-29 septembrie 1997

Actorul Adrian Pintea a suferit acum cîteva zile o luxație ușoară la piciorul stîng. Spunem ușoară pentru că Adrian n-a renunțat la repetițiile programate pentru definitivarea spectacolului Copiii unui Dumnezeu mai mic. Îi dorim însănătoșire grabnică.

1 EVENIMENTUL AZI 6

9. oct. 1997

Adrian Pinteau nu suportă bairamurile

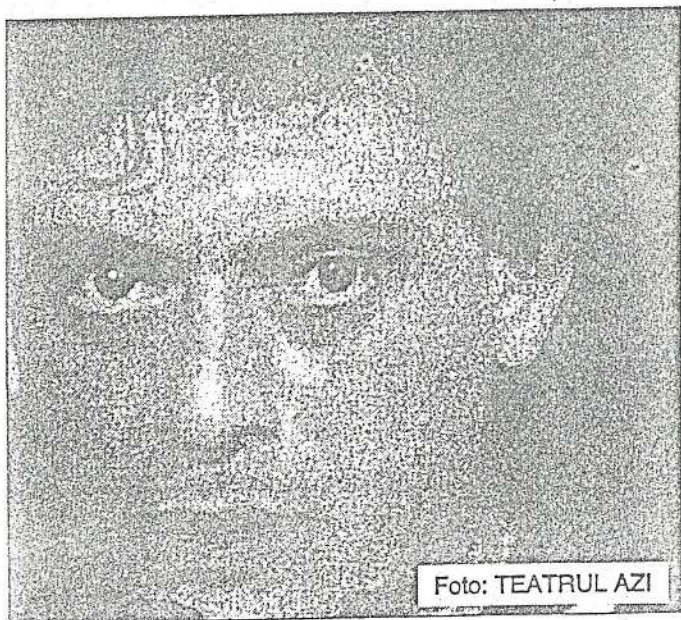

Foto: TEATRUL AZI

După o noapte petrecută în teatru, la repetiții, ziua de astăzi, în care Adrian Pinteau împlinește 43 de ani, se prefigurează a fi un adevărat maraton.

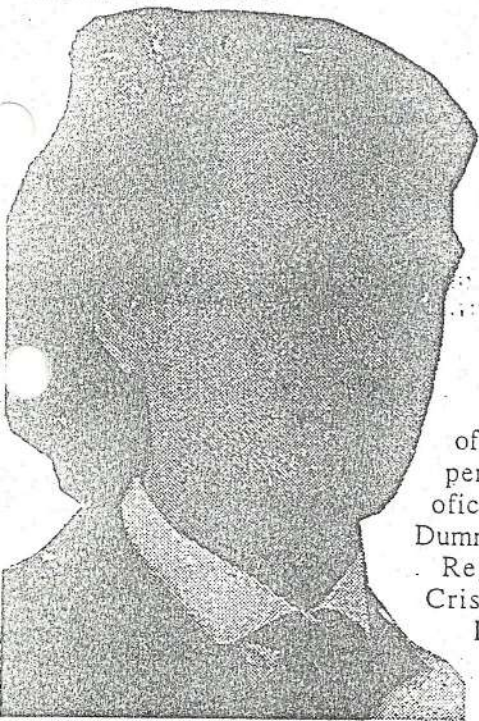
Cu câteva ore de somn la activ, îndrăgitul actor își începe activitatea la PRO TV, ca invitat al emisiunii de la ora 7.00, după care va continua lucrul cu studenții săi, pregătind deja examenul lor de absolvire. Un scurt răgaz își va permite, la vremea prinzului, pentru a lua masa în familie, urmînd ca seara să-și reia repetițiile la "Odeon", cu Compania 777, alături de care pregătește premiera "Copiii unui Dumnezeu mai mic". Toate aceste îndeletniciri, adunate într-o singură zi, sînt considerate de către sărbătorit "cel mai plăcut mod de a-mi petrece ziua de naștere. Asta, poate și unde talentul de petrecăreț balcanic îmi lipsește cu desăvîrșire".

Cel mai drag proiect, la ora actuală, este însă teza de doctorat, a cărei finalizare Adrian Pinteau, ambițios din fire, a amînat-o pentru începutul anului viitor, "pentru a o putea preda în condiții bune", ne-a mai declarat el.

OLIVIA CHIRVASIU

4
CRONICA ROMÂNĂ

15 oct. 1997

La Compania Teatrală 777

Adrian Pintea în "Copiii unui Dumnezeu mai mic"

Compania Teatrală 777, Sounds of Progress și Teatrul Odeon anunță pentru joi, 23 octombrie, premiera oficială a spectacolului "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff.

Regia este semnată de Theodor Cristian Popescu, scenografia de Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, iar coregrafia și muzica de Florin Feirciu, respectiv Gordon

Dougall. Rolul principal al piesei este interpretat de Adrian Pintea, a cărui stare de sănătate a dus la amânarea datei inițiale a premierei oficiale programate pentru începutul lunii septembrie. Din distribuție mai fac parte Claudiu Trandafir, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Cristina Toma, Lelia Ciubotariu, Ana Calciu și Maria Tudosie. Tema piesei tratează problemele unei comunități de surdo-muți. (C. I.)

LIBERTATEA

22 oct 1997

Premieră națională la Teatrul Odeon

Compania Teatrală 777, Sounds of Progress și Teatrul Odeon vor prezenta, mâine, începând de la ora 18.30, spectacolul "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff. Piesa, pusă în scenă de Theodor Cristian Popescu, tratează lumea aparte a surdo-mușilor.

Spectacolul, pe care-l veți putea vedea la Odeon, îi aduce pe scenă pe Adrian Pinteă, Radu Gabriel, Adrian Titieni, Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Cristina Toma, Ana Calciu și Maria Tudosie. Muzica este realizată de compozitorul scoțian Gordon Dougall. În România, spectacolul reprezintă o premieră națională, deoarece niciodată până acum nu s-a mai pus în scenă o poveste despre surdo-muși.

La începutul anului '98, când va avea loc premiera în limba engleză, autorul piesei, Mark Medoff, va fi prezent în România. Spectacolul va pleca, apoi, în turneu la Londra, Glasgow, Edinburgh, Dublin.

Rampa

22 octombrie 1997

● „Copiii unui Dumnezeu mai mic“ de Mark Medoff ● Regia Theodor Cristian Popescu ● Teatrul Odeon ●

Foamea de comunicare

Mâine, ora 19, sunteți invitați la Sala Majestic a Teatrului Odeon să vizionați premiera Copiii unui Dumnezeu mai mic de Mark Medoff, o producție a Companiei Teatrale „777“ (coproducător Teatrul Odeon), înființată de tânărul regizor Theodor Cristian Popescu, care este și realizatorul acestei montări. Echipa de creatori care a încercat să pună în valoare jocul nuanțat al actorilor este alcătuită din: Liliana Cenean, Ștefan Caragiu (scenografia), Gordon Dougall (muzica) și Florin Fieroiu (coregrafia). Adrian Pintea, Cristina Toma, Claudiu Trandafir, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Lelia Ciobotariu, Maria Tudosie și Ana Calciu sunt cei care vor intra într-o comunicare profundă și emoționantă cu dumneavoastră, spectatorii. Regizorul Theodor Cristian Popescu își definește astfel preocupările sale în legătură cu universul special al surdo-muților – cel relevat de Mark Medoff –, acești semeni de lângă noi pe care de multe ori îi ignorăm.

„În acest spectacol accentul se pune pe relația interumană. Așa cum el se construiește, este de fapt un love story între doi oameni care încep să simtă ceva unul pentru altul, dar există acest handicap de vorbire și de auz, care devine o poartă a neînțelegerii. La un moment dat fiecare ajunge să se îndoiască dacă într-adevăr îl cunoaște pe celălalt. Îndoiala care se strecoară între cei doi va măcina încet, încet, totul. Păstrând proporțiile am putea asemăna povestea de viață a celor doi cu cea lui Romeo și a Julietei; numai că, în cazul nostru, problema nu o constituie faptul că ei provin din familii rivale, ci că ei ființează în două teritorii ale comunicării complet diferite, între care se află o barieră fiziologică, aparent de

netrecut. Am optat spre o simplificare a mijloacelor teatrale, urmărind ca spectatorul să intre mai repede într-o lume care i-ar putea părea nefamiliară, străină, ca apoi să poată merge în pas cu story-ul ce se desfășoară. Această modalitate de a concepe teatrul am explorat-o în spectacolele: Privește înapoi cu mânie!, Scene dintr-o execuție și Piesă cu repetiție) și acum continui acest drum“.

Nu ratați acest spectacol al comunicării cu și de iubire.

IRINA BUDEANU ■

ADEVĂRUL

23. oct. 1997

Premieră la Odeon

Adrian Pinteă în „Copiii unui Dumnezeu mai mic“

Vă este dor de Adrian Pinteă? E momentul să-l revedeți astă-seară la Odeon, Sala Majestic, la ora 19,00, în spectacolul *Copiii unui Dumnezeu mai mic* de Mark Medoff, în regia lui Theodor Cristian Popescu. După o serie de ghinioane care i-au întârziat premiera, primul spectacol al Companiei teatrale 777 - realizat în colaborare cu Teatrul Odeon și Compania scoțiană „Sounds of Progress” - vede în sfârșit lumina scenei în mod oficial.

Compania teatrală 777, condusă de regizorul Theodor Cristian Popescu, a fost înființată în scopul explorării unor universuri speciale, spectacolul din această seară fiind o incursiune în lumea persoanelor afectate de surzenie, ființe cu mult mai sensibile și mai complexe decât cele obișnuite.

Cheia reușitei acestei producții o constituie distribuția gândită de regizorul spectacolului și care îi include pe Adrian Pinteă, Adrian Titieni, Claudiu Trandafir, Radu Gabriel, Cristina Toma, Lelia Ciubotariu, Maria Tudosie și Ana Calciu. Scenografia este semnată de Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, coregrafia de Florin Fieroiu, iar muzica de Gordon Dougall de la „Sounds of Progress”. După o serie de reprezentații în București, spectacolul va fi intinerat în câteva localități din Scoția.

Cristina MODREANU

"**EVENIMENTUL ZILEI**"

24 oct. 1997

ADRIAN PINTEA A ÎNVĂȚAT LIMBAJUL SURDOMUȚILOR

Foto: TEATRUL AZI

Actorii din distribuția spectacolului "Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff, în frunte cu Adrian Pinteă, au fost nevoiți să se familiarizeze, într-un timp scurt, cu limbajul de semne prin care comunică surdomuții. Premiera acestei prime producții a Companiei 777 a avut loc aseară, pe scena Teatrului "Odeon", aducînd-o în centrul atenției și pe actrița Cristina Toma. Ea joacă rolul celei mai refractare dintre elevele unui profesor logoped, de care se îndrăgostește în piesă. În realitate, iubitul ei este regizorul acestei montări, Theodor Cristian Popescu, cel care i-a prilejuit astfel un incitant debut pe o scenă bucureșteană.

În lumea plină de inedit dintr-o școală de surdomuți îi puteți întîlni și pe: Adrian Titieni, Claudiu Trandafir, Lelia Ciobotariu, Radu Gabriel, Maria Tudose, Ana Calciu. Muzica este semnată de Gordon Dougall, coregrafia de Florin Ferou, iar scenografia îi are ca autori pe Liliana Cenean și Ștefan Caragiu.

OLIVIA CHIRVASIU

24 OCTOMBRIE 1997

VINERII

Director general: SOFIA ROSCA STANESCU

COTIDIAN NAȚIONAL FONDAT ÎN 1930

FIN

Prima reprezentatie a „Companiei Teatrale 777” cu „Copiii unui Dumnezeu mai mic”

La Teatrul Odeon a avut loc, ieri, premiera „Companiei Teatrale 777”, cu piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic” de Mark Medoff în regia lui Theodor-Cristian Popescu.

Din distribuție fac parte: Adrian Pintea, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Lelia Ciobotariu, Cristina Toma și Ana Calciu. Piesa propune o incursiune în lumea „tăcută”

a surzilor și explorarea acestui adevărat univers paralel. Construind în jurul relației de dragoste ce se naște între un logoped și o surdo-mută, autorul dezvăluie o întreagă galerie de personaje

a căror nevoie de comunicare ajunge adesea disperată. Piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic” a fost montată în premieră națională.

G. STĂNCULESCU

ROMANIA LIBERA

VINERI, 24 OCTOMBRIE 1997

"Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff

Astăzi, la ora 19, Sala Majestic a Teatrului Odeon, găzduiește premiera absolută a spectacolului "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff, în regia tânărului Theodor Cristian Popescu. Noua montare este inspirată de un text din dramaturgia americană contemporană (piesa a primit premiul "Tony" la apariție și a fost transpusă cinematografic de regizorul Rando Haines, avându-l protagonist pe William Hurt; film, de asemenea, premiat cu un "Emmy Award", în 1986) și este cea dintâi producție teatrală lansată de Compania "777" (înființată recent de câțiva oameni de teatru, sub direcția artistică a lui Theodor Cristian Popescu) în colaborare cu teatrul-gazdă. În acest spectacol se vorbește despre lipsă de comunicare ori perturbarea posibilității de comunicare. Mai exact, cum declara regizorul (într-un interviu acordat

ziarului nostru, sub semnătura dnei Florica Ichim, în luna septembrie, cu ocazia anunțării proiectelor companiei): "Există în spectacol o stare dureroasă pentru că eroii sunt încojurați de carcasa necomunicării, dar există și efecte comice, iar lumea piesei vreau să fie tonică și colorată". Structura companiei fiind flexibilă și complet deschisă (are doi angajați permanenți: directorul artistic și cel executiv, Octavian Roșca), la acest prim proiect au colaborat actorii Adrian Pinteau, Adrian Titieni, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Cristina Toma, Lelia Ciobotariu, Ana Calciu, scenograful Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, coregraful Florin Fieroiu. Muzica spectacolului "Copiii unui Dumnezeu mai mic" este compusă de scoțianul Gordon Dougall, invitat și el în trupa "777".

Simona Hodoș

divertisment

Un triumf de zile mari: "Copiii unui Dumnezeu mai mic"

Gabriela HUREZEAN

Se pare că spectacolul "Copiii unui Dumnezeu mai mic" va rămîne triumful absolut al acestei stagiuni. Performanța artistică la care am asistat joi seara, la Teatrul Odeon, este aproape imposibil de egalat. N-am mai asistat la asemenea aplauze și ovații de la "Trilogia" lui Andrei Șerban încoace. Avem de-a face, mai întâi, cu un text foarte bun, aparținînd lui Mark Medoff (încununat cu premiul Tony). Regizorul Theodor Cristian Popescu reușește să transpună partitura într-un limbaj subtil, bine articulat, ce vine dintr-o înțelegere profundă a mesajului piesei. Dacă ne-am obișnuit să vorbim cu morgă și crispate despre semenii noștri care nu văd, nu aud sau nu vorbesc, de data aceasta lucrurile sînt așezate într-un făgaș normal. Nu surdomuții sînt handicapați, ci noi, cei care nu sîntem în stare să-i înțelegem și preferăm să facem abstracție de existența lor. Iar, atunci cînd încercăm să-i abordăm cu condescendență, ne acoperim de ridicol. Revelația spectacolului (realizat de **Compania 777** în colaborare cu **Sound of Progress** și **Teatrul Odeon**) este fînăra actriță **Cristina Toma**, sclipitoare în rolul surdomutei Sarah Norman. Ea se exprimă într-un tulburător balet (coregrafia **Florin Fieroiu**) povestindu-și viața de exilată fără vină. Cristina Toma, acest Marcel Marceau feminin al scenei românești, vadește o

**Cristina Toma
și Adrian Pinte
dialogînd prin semne**

Foto: ȘTEFAN IONIȚA

expresivitate ieșită din comun, grație, mai ales ochilor ei care n-au nevoie de adjuvante pentru a spune totul. La rîndul său, **Adrian Pinte**, încarnează unul din cele mai frumoase roluri - logopedul James Leeds - dintr-o carieră pródigoasă, îmbinînd - într-un echilibru perfect - sobrietatea cu ironia, dramatismului cu autopersiflarea, sfîșierea cu umorul tandru. Chiar dacă subiectul este cît se poate de serios, spectacolul oferă destule secvențe la care se rîde cu poftă,

tocmai din încercarea (deplin reușită!) de a aduce aparenta "anormalitate" în limitele normalului. În rolurile elevilor de la școala specială strălucesc **Claudiu Trandafir** (Orin) și **Maria Tudosie** (Lydia). Pentru a înțelege mai ușor ceea ce fac ei pe scenă, imaginați-vă un mare violonist căruia i se cere să cînte fals un concert întreg. Doi actori, care timp de patru ani au învățat la ATF arta dicției desăvîrșite, reușesc de data aceasta să converseze într-un limbaj căznit

pînă la insuportabil. Foarte buni sînt și ceilalți componenți ai echipei: **Ana Calciu** (Edna Klein), **Radu Gabriel** (Franklin), **Lelia Ciobotariu** (Doamna Norman). Scenografia **Liliane Cenean** - sugestivă și funcțională - își adjucecă pe drept o parte din aplauze. La fel, muzica lui **Gordon Dougall**. În concluzie, "Copiii unui Dumnezeu mai mic" demonstrează că, uneori, se mai înfîmplă minuni. Teatrul românesc pare a reveni la viață în forță!

JURNALUL[®] de BUCUREȘTI

SOLEMNITATEA CUVÂNTULUI ROSTIT

Efectele benefice induse de legile economiei de piață încep să se facă simțite și în spațiul teatral. Inițiativa privată duce inevitabil și la apariția unor companii și ONG-uri (organizații neguvernamentale sau fundații) care dovedesc imediat o dinamică exemplară în comparație cu instituțiile bugetare. Dintr-o astfel de inițiativă, din îndrăzneala și ambiția unui tânăr regizor de teatru s-a născut Compania Teatrală 777. Theodor Cristian Popescu este sufletul acestei „aventuri manageriale”. Primul proiect poate fi văzut, deja, la sala Majestic a Teatrului ODEON și a fost elaborat în colaborare cu organizația cantabilă „Sounds of progress” din Glasgow și cu sprijinul Fundației Române pentru Democrație, Asociația Națională a Surzilor din România, Consiliul Britanic, Centrul SOROS pentru Artă Contemporană și Compania „Adrian Pinteă”.

Spectacolul propus de regizorul Theodor Cristian Popescu se bazează pe textul americanului Mark Medoff, „Copiii unui Dumnezeu mai mic” (1981). Ineditul montării constă în faptul că dialogul funcționează în proporție covârșitoare prin intermediul limbajului specific surdo-mușilor. În rezumat, subiectul prezintă povestea dintre un profesor de logopedie și eleva sa, o surdo-mută incurabilă, relație ce va dezvolta în timp un sentiment reciproc de iubire. În rolurile principale apar Adrian Pinteă (James Leeds) și Cristina Toma (Sarah Norman). Amândoi dovedesc prin maniera de abordare a acestor dificile partituri o expresivitate care reușește

să suplinească lipsa ritmului firesc al dialogului teatral. În plus Adrian Pinteă are o misiune dublă la nivelul textului, rezultată din modul prin care el este nevoit să rostească și să „traducă” în permanență semnele descrise de el și de surdo-muți.

Regizorul, dar și interpretii - mă refer și la restul distribuției: Claudiu Trandafir (Orin Dennis), Lelia Ciobotariu (Doamna Norman), Radu Gabriel (Domnul Franklin), Maria Tudose (Lydia), Ana Calciu, au meritul de a fi găsit adecvate soluții de mișcare scenică (coregrafia este semnată de Florin Fleroiu) și de „limbaj”, astfel încât interesul spectatorului se păstrează până la final. La jocul de ansamblu a contribuit și scenografia semnată de Liliانا Cenean și Ștefan Caragiul. Pufinele elemente de decor, dar și stilul cum au fost pictați pereții cadrului scenic (o pensulaj difuză și „trepidată”) sugerează starea de spirit a unor oameni care percep într-o manieră aparte coordonatele spațio-temporale ale acestei lumi. Discretele acorduri muzicale (Gordon Dougall) cuprind foarte bine „vărtejul auditiv”, confuzia și zbuciumul unor oameni aflați în căutarea și înțelegerea unui univers sonor.

Spectacolul de la Teatrul ODEON ne trimite într-o lume puțin explorată de arta teatrală, dar care dovedește virtuți speciale pentru un posibil proces de cunoaștere și de autoinvestigare a sufletului, iar la nivelul gustului teatral se constituie într-un util exercițiu profesional.

Dan-Marius ZARAPESCU

Jurnalul de
București
1-7 noiembrie 1997

O voce din stal

Miracolul artei actricești

* Despre recenta premieră de la Teatrul „Odeon”, „Copiii unui Dumnezeu mai mic” de Mark Medoff, în regia lui Theodor Cristian Popescu, scrie, ca de obicei, cronicarul nostru. Eu vreau doar să-mi reafirm admirația mea de o viață pentru miracolul artei actricești. Apropo de titlul acestui spectacol uluitor, actorii autentici sunt dăruiti cu o scânteie dumnezeiască. Să-i zici talent e prea puțin. Acolo pe scândură ei sunt creatorii unei arte nepereche, dar, din păcate, cu totul efemere, fiindcă dispare o dată cu actorul. Peliculele nu pot păstra decât aparențele acestei arte. E ceva în plus, un mister, o picătură de suflet care nu pot fi descifrate la adevărata valoare decât pe viu. Adică pe scenă. *

Revenind la piesă, mărturisesc că n-am crezut că e posibil să mă faci pe mine, spectator, să sufăr, să mă revolt, să lăcrimez, să trec prin atâtea stări omenești, vorbindu-mi prin semne, în limbajul surzilor. Că Adrian Pinteă, în rolul logopedului, este extraordinar, nu mă miră. Mărturisesc însă că n-am auzit până acum de Claudiu Trandafir și de Maria Tudose, mereu la granița dintre râs și plâns, dintre grotesc și demnitate. Dar cea care m-a copleșit, este Cristina Toma. Doamne, ce pot face mâinile ei, și buzele ei, și tot trupul ei, fără să rostească vreun cuvânt! În final când scoate acele sunete neinteligibile, prin care-și strigă neputința, ura, durerea, obsesiile, voința, m-am cutremurat ca în fața unei revelații unice. Vă mulțumesc, domnișoară Cristina Toma, fiindcă existați. Fiindcă duceți înainte acest miracol al artei, cu care sunt înzestrați actorii români.

Sorin HOLBAN

01.11 - 07.11.1997

PRO TV MAGAZIN

Compania "777" și-a deschis porțile la ODEON

Înființată de numai câteva luni de regizorul Theodor Cristian Popescu, compania teatrală "777" debutează pe scena românească cu spectacolul "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff. Prezentată în premieră națională, în coproducție

cu Teatrul Odeon și Compania teatrală britanică "Sounds of Progress", piesa propune o incursiune în lumea tăcută a surzilor, rolurile încredințate i-au obligat pe actori să învețe limbajul semnelor într-un timp record. De trei ori premiată în Statele Unite, "Copiii unui Dumnezeu mai mic" a stat la baza unui film de lung metraj care a câștigat un premiu Oscar în 1986 și trofeul "Ursul de Argint" la Festivalul de la Berlin, în 1987. Piesa va fi reprezentată în București în zilele de luni sau miercuri, dar, în conformitate cu obiectivele companiei, spectacolul va efectua și turnee prin țară și unul în Marea Britanie.

Gordon Dougall, directorul companiei "Sounds of Progress" este și creatorul muzicii din spectacol, după care se va realiza un CD. Noua companie teatrală oferă actorilor un sistem de colaborare limitat la un singur proiect. **Regia artistică:**

Theodor Cristian Popescu. Scenografia: Liliana Cenean, Ștefan Caragiu. Coregrafia: Florin Fieroiu. Cu: Adrian Pinteș, Cristina Toma, Adrian Titieni, Lelia Ciobotaru.

TEATRU

PRO TV MAGAZIN

Spectator, cu Victor Scoradet

critic de teatru

Dragostea învinge?

Dacă, în general, noi, oamenii, suntem copiii lui Dumnezeu, atunci aceia mai defavorizați dintre noi se pot considera copiii unui Dumnezeu mai mic.

Așadar, ai unuia care nu are puterea să le asigure, nici măcar în cea mai democratică dintre lumile posibile, șanse egale, acces neîngrădit la bucuriile simple, firești.

Copii ai unui Dumnezeu mai mic sunt și surdo-muții. Reflexul (specific oricărei minorități) de a se constitui într-o lume închisă e cu atât mai puternic în cazul celor ce nu pot comunica în nici o altă limbă decât aceea a semnelor.

Și care nu aud muzica și nu știu ce e dansul. Temându-se că nu vor fi tratați niciodată ca niște oameni normali, neîncredători chiar față de cea mai binevoitoare atitudine, ei au, la rândul lor, propriile stratageme menite să-i protejeze în relațiile cu lumea normală.

O cale de depășire a schismei dintre aceste două lumi ar fi - da, dragostea. Mai ales când e lăgădat, așadar un ins care cunoaște bine universul psihic al surdo-muților, ca și arta, de a-i ajuta să citească pe buze și de a-i deprinde să vorbească.

Dar, ca și în "Romeo și Julieta", dacă vreți, relația lor are dușmani în ambele tabere. Pe de o parte, "copiii unui Dumnezeu mai mic" nu acceptă ca "Julieta" să intre, brusc, în grațiile Dumnezeului mare. Pe de alta, în lumea lui "Romeo" există destule tare care le parazitează viața. Care va fi finalul? Va învinge oare dragostea?

Ca toți dramaturgii americani, Mark Medoff scrie bine. "Copiii unui Dumnezeu mai mic" (premiul Tony pentru cea mai bună piesă a anului 1980) e construită riguros, dialogurile curg fire, personajele sunt vii, convingătoare. Lipsesc excesele sentimentale, patetice. Iar finalul va fi deschis, lipsit de orice urmă de tezimă. Nu însă și de un reproș discret, care, până la urmă, ne vizează pe toți.

Produs de Compania Teatrală 777, spectacolul beneficiază de o serie de premise favorabile.

Theodor Cristian Popescu (directorul companiei) e unul dintre puținii regizori români care înțeleg și știu să monteze dramaturgie contemporană. Montarea are căldură, delicatete. Ironia și amărăciunea sunt bine dozate. Fără a afecta decât rareori fluenta întregului, limbajul gestual al surdo-muților e el însuși purtător de teatralitate.

Regizorul nu ocolește caricatura (avocata Edna Klein), dar evită excesul. Și, mai ales, știe să se retragă discret și să "dispară" în favoarea actorilor. Care sunt, la rândul lor, impecabili.

Adrian Pinteș e, și el, unul dintre puținii noștri actori mari care se simt în largul lor în personaje din zilele noastre. Jocul lui are tandrețe și ironie, farmec și umor.

Pinteș nu se teme de zonele anoste, prozaice ale personajului. Prin urmare, nu îngroașă. Și, lucru rar, are generozitatea de a juca astfel încât să-și pună în valoare partenerii mai tineri.

Adrian Titieni, formidabil în Orin, personaj care a deprins vorbirea, fără a fi depășit însă unele deformări ce trădează lumea din care vine. Aflat la jumătatea drumului între condiția de copil al unui Dumnezeu mai mic și aceea de om "normal", își apără cu feroare comunitatea, singura în care se simte în siguranță.

Revelația spectacolului este actoricește, Cristina Toma. Lupta dintre sentiment și teama, neîncredere, desfășurată în paralel cu aceea dintre nevoia de a se exprima și neputința de a articula încarcă toate aparițiile ei de un dramatism intens, reținut. La înălțimea spectacolului se situează și Lelia Ciubotariu, Maria Tudose, Ana Calciu și Radu Gabriel.

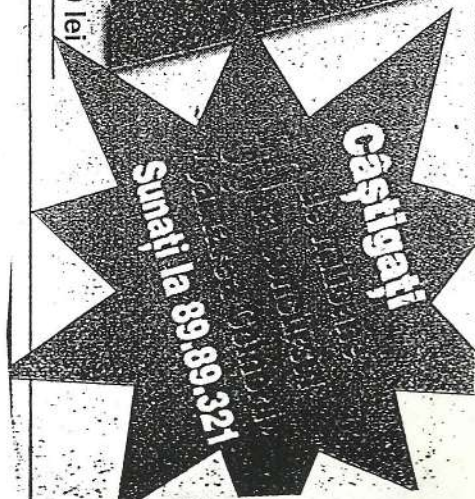
Scenografia (Liliana Cenean și Ștefan Caragi) nu ține să plăcă, ci mai degrabă să irite, să indisponă, să împingă spațiul de joc, agresiv, către public. Ca o amenințare.

Spectacolul - printre cele mai bune producții ale noii stagiuni - poate fi văzut în fiecare miercuri la Sala Majestic a Teatrului Odeon.

Luni 3 noiembrie 1997 nr. 2226

Cel mai important ziar din București

24 pagini, 1.000 lei

4. nov. 1997

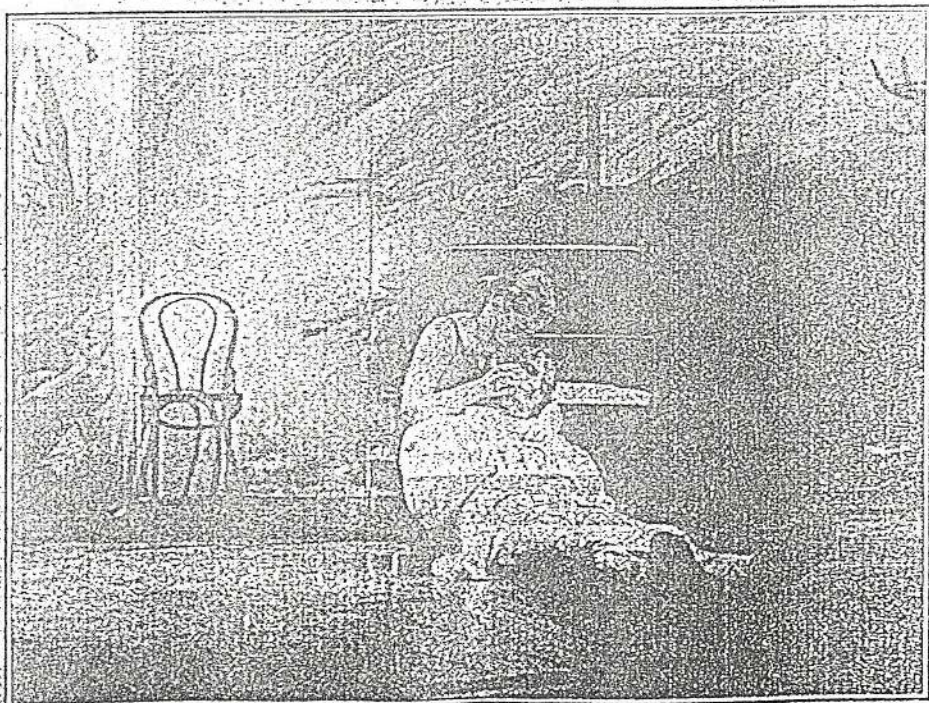
Premieră teatrală

"Copiii unui Dumnezeu mai mic" și o dragoste mare

Când apare o nouă Companie Teatrală cum este cea intitulată "777" este un motiv de bucurie pentru lumea artistică (și nu numai), dar și un motiv de a privi activitatea sa cu ochi exigenți și cu un oarecare scepticism ținând cont de condițiile economice, financiare și legislative prin care trece arta în România. Iată că spectacolul de debut al acestei companii (realizat în coproducție cu teatrul "Odeon" și Sounds of Progress) ne determină să sperăm că "s-a călcat cu dreptul". "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff, regizat de Theodor Cristian Popescu, este o piesă care ne aduce în prim-plan condiția marginalizatului într-o societate a ignoranților. Fiind vorba despre surdo-muți, considerați o minoritate, oricine își pune întrebarea, după ce a văzut spectacolul, al cui Dumnezeu este mai mic: al lor sau al nostru? Și este normal să ne întrebăm așa după ce descoperim universul spiritualității acestor oameni condamnați, fără voia lor, la tăcere și liniște absolută. Însă, Sarah Norman - eroina acestei piese ne mărturisește la un moment dat că "lumea mea este plină de sunete pe care voi nu le auziți". Spectacolul Companiei Teatrale "777" se adresează publicului în dublu limbaj: cel articulat (cu sunete emise vocal) și cel al semnelor (care folosește și litere și gesturi semnificative e c h j v a l e n t e ideogramelor). Este demn de laudă efortul

publicul atât datorită faptului că limbajul semnelor capătă conotații artistice (coregrafice, uneori), cât și datorită faptului că nici unul dintre actori nu-și lasă personajul la nivelul unui crochiu, ci intră în profunzimea lui până în cele mai mici unghere. ADRIAN PINTEA (vedeta incontestabilă a piesei) reușește să convingă prin profesionalismul și seriozitatea cu care își abordează personajul ajutat fiind și de faptul că posedă foarte bine noul mod de comunicare (după cum declară chiar el: "este o limbă străină pe care am fost nevoit să o învăț la perfecție"). Prin plastica mișcărilor (coregrafia este semnată de talentatul Florin Fieroiu) și prin faptul că personajul său are o poezie aparte și o bogăție spirituală ieșită din comun, CRISTINA TOMA realizează o Sarah Norman fascinantă. Orin

asumată de toată lumea). LELIA CIOBANU, RADU GABRIEL și ANA CALCIU s-au integrat perfect în colectiv, fiecare reușind să-și brodeze personajul fără a exagera cu nimic. MARIA TUDOSE, proaspăt absolventă a ATF-ului, a dat viață unei fete interesante, fără să piardă sau să încurce temele actoricești între ele. Maritul regiei consfă în faptul că a reușit să conducă îndeaproape pe traseul dramatic, veridicitatea personajelor (care puteau cădea oricând în artificioasă) și să creeze, cu maturitate artistică, imaginea de ansamblu asupra întregului spectacol. Scenografia sumară (intenționat abordată astfel, pentru a nu încălca multiplele semnificații ale textului și conotații artistice) a fost realizată cu originalitate de LILIANA CENEAN și ȘTEFAN CARAGIU. "Copiii unui Dumnezeu mai

deus de întreaga echipă de actori și regizori prin care ei ne comunică, în paralel, prin cele două modalități amintite, ideile, evitând banala translație pe care poate să o realizeze oricine (fără a avea vre-o tangență cu artisticul). Spectacolul solicită foarte mult

Dennis - un surdo-mut care poate să comunice cu noi - ceilalți - a căpătat în lectura actorului CLAUDIU TRANDAFIR (care a terminat cursurile de actorie la Bondra) valențe nebanuite și o veridicitate greu de contestat. Dacă tu ai înțeles de ce venim

"mic" este un spectacol care ne obligă să reflectăm mai mult asupra conștiinței noastre și să visăm la o poveste de dragoste clasică în care orice sacrificiu este prea mic până să faci pentru persoana iubită.

PALOMA PASCA

Nu ocoliți Teatrul Odeon unde veți descoperi multe schimbări benefice începând cu un interior renovat complet și continuând cu încălzirea care a lipsit anul trecut. Vă recomandăm cu... căldură spectacolul campaniei teatrale 777 condusă de regizorul Theodor Cristian Popescu - Copiii unui Dumnezeu mai mic de Mark Medoff cu Adrian Pinteș, Cristina Toma, Adrian Titieni, Radu Gabriel ș.a., aplaudată la premieră minute în șir.

Cristina MODREANU

ADEVĂRUL

vineri, 7 noiembrie 1997

ANUL VI nr. 393

9 noiembrie 1997

Săptămânal de cultură și atitudine

ADOEVĂARUL

Redactor șef: CRISTIAN TUDOR POPESCU

literar și artistic

Geometria

(ne)euclidiană a vieții

La debutul actualei stagiuni, o nouă companie teatrală independentă și-a făcut apariția: **Compania teatrală 777**. Are un program serios, parteneri din țară și din Marea Britanie, sponsori și, evident, o premieră: „**Copiii unui Dumnezeu mai mic**“ de **Mark Medoff**, în regia lui Theodor Cristian Popescu. Cum 777 nu are o sală proprie, acest spectacol a fost creat pe scena Teatrului Odeon.

Piesa se înscrie în strategia companiei: identificarea unor puncte sensibile în mentalitatea colectivă. Punctul sensibil este, în acest caz, relația societății cu cei care nu pot auzi (sau aud parțial) și nu pot vorbi (sau vorbesc foarte greu). Scopul declarat al lui Theodor Cristian Popescu (ca de altfel al oricărui regizor) a fost acela de a face un spectacol accesibil, care să se joace cu săli cât mai pline și să fie și de bună calitate. A reușit. La baza geometriei euclidiene stă axioma conform căreia două drepte paralele nu se pot întâlni niciodată. O axiomă nu poate fi demonstrată. Ea nu poate fi „învingă” decât prin... ocolire. Așa s-a născut geometria neeuclidiană. În care două drepte paralele se pot întâlni. Mark Medoff a luat două lumi paralele și le-a făcut să se întâlnească. Cele două lumi sunt, una, a celor care pot vorbi și auzi, și cealaltă, a celor cărora aceste lucruri le sunt (cvasi)inaccesibile.

James Leeds este logoped la un cămin pentru surdo-muți. Sarah Norman este surdo-mută. A crescut în căminul unde el este acum profesor. Este tolerată în continuare acolo pentru că muncește ca femeie de serviciu. Nu dorește să se întoarcă acasă. Nu dorește nici să învețe să vorbească, spre deosebire de colegii ei. Inevitabil, profesorul și eleva lui cea încăpățânată se îndrăgostesc unul de celălalt. Se căsătoresc. Vor reuși ei să-și ducă viața „neeuclidiană” împreună în condițiile în care toți cei din jurul lor trăiesc respectând și prezervând reguli „euclidiene”? În condițiile în care chiar și o parte a mentalității lor se luptă cu aceleași prejudecăți și temeri? Cristian Theodor Popescu păstrează acest suspans până la final, când, din fericire, nu dă un răspuns tranșant.

Întreg spectacolul trăiește din și prin energia pe care o degajă relația din acest cuplu. Ceea ce nu înseamnă că celelalte personaje sunt doar „decor”. Dimpotrivă. Ele gravitează pe orbite mai mult sau mai puțin apropiate de cei doi, influențându-le direct sau indirect relația. Actorii caracterizează firesc aceste personaje, fiecare dintre ele reprezentând un tip de mentalitate. **Claudiu Trandafir, Lelia Ciubotariu, Radu Gabriel, Maria Tudose și Ana Calciu** joacă fără îngroșări și reușesc să creeze emoție fără să cadă în melodramă. Jocul lor bun este generatorul și fundalul perfect pe care se desfășoară performanța actoricească a interpreților principali: **Adrian Pinte**a (James Leeds) și **Cristina Toma** (Sarah Norman). Cu generozitate specifică actorilor cu adevărat mari, Adrian Pinte își servește foarte bine partenera. Jocul său reținut contrastează plăcut cu cel pasionat al Cristinei Toma. Scenografia creată de **Liliana Cenean și Ștefan Caragiu** ajută spectacolul inspirat și discret.

„Copiii unui Dumnezeu mai mic” este unul dintre cele mai bune spectacole apărute în ultima vreme.

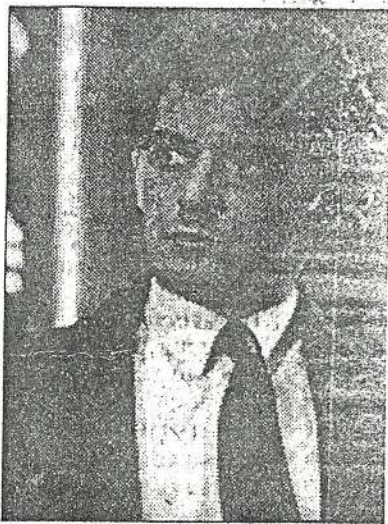
Ionela LIȚĂ

CRONICA ROMÂNĂ

11 NOV 1997

Adrian Pinteă, între Iași și Londra

Compania teatrală 777 a participat, recent, cu "Copiii unui Dumnezeu mai mic", piesa americanului Mark Nedoff, montată de regizorul Cristian Theodor Popescu, avându-l drept protagonist pe Adrian Pinteă, la festivalul "AltFest" de la Iași. Cum manifestarea a promovat reprezentații în spații neconvenționale, trupa bucureșteană a jucat la Casa de surdo-muși din dulcele târg al leșilor, loc cât se poate de adecvat, întrucât textul autorului american este inspirat din viața acestei categorii de handicapați. Acum, spectacolul se repetă în limba lui Shakespeare, în primăvară, Compania 777 va întreprinde, timp de o lună, un turneu în spațiul britanic, urmând să joace și în capitala Angliei. (E. C.)

AZI

SUPLIMENT

Rampă

Nr. 28 (159) 12 noiembrie 1997

000000000000000000000000

„Actorul trebuie să întregască, să umple golurile, să găsească tranziții, recurgând la propria sa creație, și în general el trebuie să limpezească prin jocul său opera poetului, scoțând în lumina vie și prezentă toate intențiile secrete ale acestuia și făcând să fie vizibile trăsăturile lui de maestru ce se găsesc la adâncime mai mare.“

HEGEL, GEORG
WILHELM FRIEDRICH

SĂPTĂMÂNAL DE INFORMAȚIE TEATRALĂ, MUZICALĂ ȘI CINEMATOGRAFICĂ

cronica dramatică

**„Copiii unui
Dumnezeu
mai mic” de
Mark Medoff**

**ALICE
GEORGESCU**

Dramele (non) comunicării

**• Compania Teatrală 777 •
Regia: Theodor Cristian Popescu**

Printre multe schimbări și înnoiri la care ne-am fi așteptat după 1989, se numără și apariția companiilor artistice private ori de tip cooperatist (ultimul cuvânt, deși are, pentru noi, o sonoritate mai degrabă antipatică, desemnează, în alte locuri de pe glob, asocierea liberă a unor creatori cu idei și mijloace materiale similare). Ca și alte lucruri bune, și acestea au întârziat să se ivească; rarele tentative fie că au sucombat în scurt timp, fie că au căpătat un statut incert, semiparticular, semibugetar, cu inconvenientele ce decurg din ambele părți. Practic, dintre toate companiile independente, doar Teatrul Levant, condus de Valeria Seciu, a rămas în funcțiune și a

cu societatea contemporană”; spectacolele vor fi realizate „numai în regim de parteneriat, atât intern, cât și extern”, nu doar în românește, ci și „în cel puțin o limbă de largă circulație”, în vederea unui „dinamic dialog cultural internațional”; în fine, „structura companiei este flexibilă și complet deschisă”. Am citat din – presupun – programul grupului, expus pe afișul celui dintâi spectacol al său, **Copiii unui Dumnezeu mai mic**, coprodus de organizația caritabilă „Sounds of Progress” din Glasgow și de Teatrul Odeon, pe a cărui scenă se și desfășoară reprezentațiile.

Piesa lui Mark Medoff, tradusă de Alina Nelega (titlul original este **The Children Of A Les-**

publicul românesc are încă multă nevoie de a fi sensibilizat...

Regizorul Theodor Cristian Popescu și-a limitat în mod înțelept intervențiile la o punere în pagină limpede, clar articulată a întâmplărilor; mizanscena e concepută ca o succesiune alertă, cumva cinematografică, a momentelor subtil ritmate de muzica lui Gordon Dougall. Scenografia intens expresivă a tinerilor Liliana Cenean și Ștefan Caragiu construiește un spațiu deopotrivă realist și simbolic, reușind să sugereze caracteristicile unui univers închis în sine, dar și dureros de receptiv la orice semnal din afară. Evident, partea cea mai importantă a muncii regizorale s-a concentrat în îndrumarea interpreților. Aceștia au avut misiunea extrem de grea de a folosi, concomitent, limbajul „profesional” obișnuit și un limbaj nou, însușit, fără îndoială, prin exerciții dure: limbajul surdomuților. Performanța echipei este impresionantă, atât sub raport tehnic, cât și prin emoția pe care izbuteste să o trezească în sală. Desigur, dificultățile au fost, în fiecare caz, diferite. Mai mici pentru „vorbitorii” Radu Gabriel, Lelia Ciobotariu și Ana Calciu (care se impun în această ordine), ele au crescut considerabil pentru Claudiu Trandafir și Maria Tudosie, interpreți ai unor personaje cu „handicap parțial”.

Cristina Toma și Adrian Pinteș doi mesageri ai unor lumi paralele.

continuat să producă spectacole – e drept însă, la intervale temporale foarte mari. Am primit, de aceea, cu bucurie și interes înștiințarea tânărului regizor Theodor Cristian Popescu privitoare la dorința sa de a întemeia un astfel de grup teatral, consacrat în primul rând lansării de piese noi (sau, cel puțin, necunoscute). Bucuria și interesul au crescut atunci când am constatat că între anunțarea intenției și concretizarea ei nu au trecut decât câteva luni. Iată un prim semn de seriozitate. Să sperăm că totul nu se va opri – ca în atâtea alte cazuri – aici.

Compania Teatrală 777 are obiective puține, dar precise și formulate răspicat. Astfel, piesele noi despre care vorbeam mai sus vor căuta să identifice „puncte sensibile în mentalitatea colectivă” și „teritorii neexplorate în raportul complex al individului

ser God), atinge într-adevăr un punct sensibil din mentalitatea colectivă – problema surdo-mușilor și a posibilei lor integrări în societatea „normalilor” –, numai că sensibilitatea aceasta aparține, mă tem, mai curând mentalității colective americane decât celei românești, prea ocupată, la ora actuală, de alte necazuri, spre a acorda o atenție altfel decât pur propagandistică handicapaților de orice categorie. Totuși, intenția realizatorilor de a ne deschide ochii asupra acestei lumi tăcute e lăudabilă, cu atât mai mult cu cât textul (scris în 1981 și transformat curând în scenariul unui film de succes) extinde discuția pe tema discriminării și (non)comunicării, de la comunitatea specială, unde se petrece acțiunea, la conceptul general de minoritate; implicit, la relația dintre oricare minoritate și oricare majoritate. Iar, din acest punct de vedere,

cum se zice în jargon de specialitate, spre a deveni uriașe pentru Cristina Toma, posesoare a partiturii principale, exclusiv mute. Ceea ce realizează actrița în acest rol este cu adevărat ieșit din comun: forța trăirilor interioare, acuratețea gestului și a mimicii, plastica impecabilă a trupului dezvăluie în Cristina Toma o artistă complexă, căreia viitorul îi rezervă, să sperăm, o carieră strălucită. Deloc mai lesnicios, pentru că îl obligă la o permanență dublare a vorbelor prin semne și, astfel, la o insolită dedublare, rolul profesorului Leeds, cel care servește ca intermediar între „normali” și „cei alții”, e împlinit de Adrian Pinteș cu dezinvolтура și farmecul ce-i sunt proprii.

Reacția entuziastă a auditoriului a certificat debutul Companiei Teatrale 777 drept o victorie. Așteptăm, de-acum, rezultatul următoarelor bătălii.

Ca să poată transpune în viață piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic” de Mark Medoff (un mare succes al Companiei Teatrale 777), actorii ADRIAN PINTEA, Cristina Toma, Claudiu Trandafir și Maria Tudosie au învățat limbajul surdomuților în timp record: două luni! Adrian Pinte a fost atât de marcat de aceasta încât i se întâmplă adesea să vorbească prin semne chiar și cu prietenii săi fără probleme auditive. Oricum, efortul n-a fost zadarnic, fiindcă la premiera ce a avut loc la Teatrul Odeon aplauzele și ovațiile de la sfârșit au avut intensitatea unui cutremur de 9 grade pe scara Richter. Spectacolul regizat de Theodor Cristian Popescu va fi prezentat și pe scenele altor teatre din țară.

Spectacol cutremur

NUMAI PENTRU TINE
NR. 4 / 17 NOIEMBRIE 1997

ADREȘĂRUL

vineri, 5 decembrie 1997

La Brașov începe Festivalul Dramaturgiei Contemporane

Directorul Mircea Cornișteanu se așteaptă la uși sparte din cauza afluenței publicului

Duminică seară, la Teatrul „Sică Alexandrescu” din Brașov, se deschide Festivalul de Dramaturgie Contemporană ajuns la cea de-a XII-a ediție. Timp de o săptămână (7-14 decembrie), la Brașov se vor întâlni actori din toată țara, publicului oferindu-i-se ocazia de a vedea unele dintre cele mai reușite producții din stagiunea trecută, precum și spectacole mai vechi. Directorul teatrului brașovean, regizorul Mircea Cornișteanu, ne-a declarat ce așteaptă din partea acestui festival: „În primul rând, mă aștept ca după ce se termină festivalul să fie nevoie să schimb geamurile și ușile teatrului din cauza afluenței publicului. Sunt invitate spectacole foarte bune care au în distribuție mari vedete și mă gândesc acum la „Regina mamă” de la TNB cu Olga Tudorache, la „O batistă în Dunăre” tot de la Național, cu Mariana Mihuț (recent premiată pentru acest rol), Leopoldina Bălănuță și Ileana Stana Ionescu, dar și la spectacolul Companiei teatrale „777” - „Copiii unui Dumnezeu mai mic” cu Adrian Pinteau în rolul principal. Lumea vine să vadă

vedetele, iar eu de-asta organizez festivalul, pentru ca publicul brașovean să vadă cele mai bune producții din ultimul timp. Vreau, de asemenea, ca trupa brașoveană să se confrunte cu alte trupe din țară și să fie văzută de acestea și, timp de o săptămână, atenția lumii culturale să se îndrepte spre Brașov. Nu în ultimul rând, vreau ca festivalul să-și justifice denumirea. Majoritatea spectacolelor (8 din 11) sunt cu piese jucate în premieră absolută în România, iar două chiar în premieră mondială („Repetabila scenă a balconului” de Dumitru Solomon și „Petru” de Vlad Zograf).“

La sfârșitul festivalului, un juriu format din personalități ale teatrului românesc va acorda patru premii în valoare totală de 10 milioane lei.

În prima zi a festivalului sunt programate spectacolele Copiii unui Dumnezeu mai mic (Sala Mare a Teatrului, ora 11,00) și Repetabila scenă a balconului (Sala Mare, ora 18,00). Prețul билетelor la spectacolele din festival variază de la 10.000 la 25.000 lei.

Cristina MĂDREANU

EXPOZITIE
MAGAZIN

CRONICA ROLULUI

O fragilitate invulnerabilă

Cu multe luni în urmă, la rubrica noastră „Vedete de mîine”, v-am prezentat-o pe tînăra **Cristina Toma**, actriță la Teatrul Național din Tîrgu Mureș, deținătoarea unui premiu de debut pentru rolul ei din „Privește înapoi cu mînie”. Și iată că, recent, pe scena de la „Odeon”, în spectacolul „Companiei teatrale 777”, cu „Copiii unui Dumnezeu mai mic”, de Mark Medoff, în regia lui Theodor Cristian Popescu, actrița ne-a dovedit că, deja, este o vedetă!

Personajul ei, Sarah Norman, o tînără surdo-mută, aflată într-un atotcuprinzător „divorț” cu prietenii, cu mama și cu sora ei, cu lumea din jur, asistă la încercările aproape disperate ale tînărului profesor logoped James Leeds (interpretat cu farmec, cu inteligență și sensibilitate de **Adrian Pinteș**), de a o învăța să vorbească. De a o face să comunice! Sarah s-a închis în sine nu pentru a se apăra, ci pentru a-și exprima neîncrederea în „ceilalți” și în cuvintele lor, protestul în fața platitudinilor, a meschinăriei și a obtuzității acestei societăți care o consideră o „handicapată”, dacă nu chiar o retardată. Cei doi se vor căsători. Dar nici iubirea nu va reuși să îi ajute, mai ales pe Sarah, să redobîndească sensurile și ingenuitatea unei comunicări pe care civilizația sfîrșitului de mileniu a dus-o în pragul absurdului și a stupidității.

Fără cuvinte, doar prin limbajul mîinilor, propriu surdo-muților, potențat de o mobilitate fascinantă a expresiei mimice, de privirea-i

cînd aprinsă prin elanuri, cînd încețoșată ori înlăcrimată de spectrul înfrîngerii, la care se adaugă o plasticitate a gestului și o vioiciune a mișcării de-a dreptul impresionante, protagonista ne dă măsura unui veritabil regal actoricesc. „Povestea” vieții ei se deapănă prin aceste gesturi-trăiri cu o remarcabilă măsură, într-un bine marcat crescendo tensional, cu

incitante ruperi de ritm, cu succesiuni reversibile, din liric în tragic și invers, dezvăluindu-ne complexitatea unui caracter atît de puternic, sub „masca” infirmității și a izolării. Privind-o, redescoperi misterul chipului uman, logodit cu misterul lăuntric al feminității. Sau toate acestea nu sînt altceva decît eternul mister al teatrului?

*Cristina Toma
și Adrian Pinteș,
învăluți de
adevărul
și misterul
teatrului*

27-30-4-2002

Panoramă

BADIO-TV

1-7 decembrie

1997

La „Odeon“, un spectacol de sărbătoare pentru cei care mai cred că actorii au și ei un cuvânt de spus în teatru, „Copiii unuia Dumnezeu mai mic“, de Mark Medoff, în regia lui Cristian Theodor Popescu, oferit de „Compania teatrală 777“ și „Sounds of Progress“. Vom reveni asupra lui. Merită!

Pe scena Teatrului "Odeon" - "Copiii unuia Dumnezeu mai mic" - un tulburător spectacol despre cel care nu cuvântă prin limbaj articulat, în regia lui Tudor Cristian Popescu, avându-l în rolul principal pe Adrian Pintea, într-o creație impresionantă în cariera sa.

DECEMBRIE 1997

**COMPANIA TEATRALĂ - „777”,
„SOUND OF PROGRESS” și
TEATRUL „ODEON”, „COPII
UNUI DUMNEZEU MAI MIC”
de Mark Medoff**

Regia: Theodor Cristian Popescu.
Scenografia: Liliane Cenean, Ste-
fan Caragiu. Distribuția - Adrian
Pintea, Cristina Toma, Adrian
Titieni, Claudiu Trandafir, Lelia
Ciobotariu, Radu Gabriel...

Inițiativa acestui spectacol apar-
ține Companiei de teatru „777” și
împlinește strălucit unul dintre
cele trei obiective principale pe
care acesta și le-a propus, adică
„identificarea unor puncte sensi-
bile în mentalitatea colectivă și a
unor teritorii neexplorate în ra-
portul complex individ-societate”.
Textul dramatic propriu-zis este
unul încheșat după legi tematice și
stilistice ferme, verificate de litera-
tura americană și bine stăpânite de
autor, care promit un succes indis-
cutabil. Dovadă și faptul că a

obținut imediat confirmarea publicului și
laurii Oscarurilor.

Reprezentat în premieră la Teatrul Odeon,
dar pregătit să fie jucat și în alte teatre,
spectacolul românesc valorifică din plin
punctele de forță ale propunerii drama-
turgice. Omniprezența scenică și dăru-
irea unui actor de talia lui Adrian Pintea
se asociază cu interpretarea sensibilă a
Cristinei Toma, elocventă în ciuda muțe-
niei personajului, fremătind de tulburarea
permanentă a celui obligat să se exprime
pe sine prin însăși fibra materială a ființei
sale. Publicul premierei a aplaudat în
picioare, minute în șir, așa că nu are
să mai întrebați dacă să vă duceți sau nu
la spectacol. Trebuie!

PANORAMIC

magazin

radio-tv

Panoramic

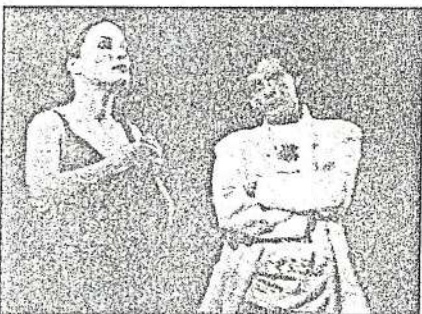
TEATRU

Tandem redutabil!

Stagiunea a început în București, în trombă. Premieră după premieră. Evenimentele însă s-au lăsat îndelung așteptate. Printre ele, câteva evoluții actoricești bine gândite de regizor și admirabil împlinite pe scenă, în spectacolul „Copiii unui Dumnezeu mai mic”, de Mark Medoff, prezentat de noua **Companie teatrală „777”** și „Sound Progress”, la Teatrul „Odeon”, sub semnătura (încă) tânărului și talentatului **Theodor Cristian Popescu**, până acum cunoscut ca director de scenă la Teatrul Național din Târgu Mureș. Totul se petrece într-o școală de surdo-muți. De „handicapați”, cum obișnuim noi, ceilalți, să spunem. Numai că ei, tinerii de acolo, nu se consideră așa! Ei sunt revoltați pe lipsa noastră de **comprehensiune**, pe opacitatea noastră, pe suficiența noastră, pe mila noastră. Efigia acestei revolte este „Sarah”, o tânără foarte sensibilă, foarte inteligentă, plecată de acasă, pe care nici mama, nici prietenii surorii ei, nici profesorii nu reușesc să o cunoască, să intre în dialog cu ei. Sarah nici nu vrea să învețe să vorbească. **Nu vrea să comunice!** Nu vrea să intre în lumea suficienței, a platitudinilor de tot felul! Noul profesor al școlii va reuși să șpărgă aceste ziduri, aparent de nepătruns, dintre Sarah și lume. Se vor căsători. Dar finalul le va revela faptul că,

în această lume de cuvinte și tăceri maculate prin însăși condiția umană și prin eroziunea timpului, adevărata comunicare rămâne o utopie!

Marea performanță a spectacolului îi aparține tinerei actrițe **Cristina Toma** (Sarah), alături de care recunoaștem inteligența profesională și sensibilitatea unui minunat actor, **Adrian Pinte**. Un rol de compoziție, pitoresc, plin de haz, o recomandă atenției și pe tânăra **Maria Tudosie**, colega Sarahei. Celelalte roluri,

cu excepția aceluia interpretat, alternativ, de **Claudiu Trandafir** și **Adrian Titieni**, sunt mai puțin izbutite. Spectacolul place, iar creația **Cristinei Toma**, alcătuită numai din gest, expresie mimică și corporală, dovedind o excepțională putere de interiorizare, merita toată lauda!

O poveste de dragoste aproape imposibilă

Această toamnă avea să aducă în peisajul teatral românesc o dublă noutate - pe de o parte, lansarea unei noi companii independente (numărabile, la ora actuală, pe degetele de la o mână, dar foarte necesare), iar pe de alta, prezentarea primului spectacol de la noi în care actorii folosesc limbajul mimico-gestual, utilizând deci comunicarea prin semne, fapt pentru care a fost nevoie de un antrenament cu totul special.

Așadar, regizorul Theodor Cristian Popescu, directorul Companiei Teatrale 777, căci despre ea este vorba, a realizat pe scena Odeonului bucureștean o variantă extrem de interesantă a piesei cu titlul „Copiii unui Dumnezeu mai mic”, scrisă în 1981 de americanul Mark Medoff și premiată de nu mai puțin de trei ori în Statele Unite.

Fina incursiune pe care autorul acestei neobișnuite piese o întreprinde în lumea paralelă în care trăiesc cei ce aud și aceia care aparent nu o pot face, l-a atras cu siguranță pe regizor, ce și-a propus astfel să experimenteze un nou mod de problematizare a complexului raport dintre individ și societatea contemporană.

Incitat de cazul unei anume Sarah Norman - o inteligentă surdo-mută ce refuză să învețe să citească pe buze și să vorbească (e drept, într-un mod defectuos) pentru a nu părea o retardată într-o lume a „auzitorilor” - logopedul James Leeds ajunge să se îndrăgostească de eleva sa. Aparenta simplă poveste de dragoste a doi oameni ce au, evident, o problemă de comunicare ascunde, de fapt, sensuri mult mai adânci: înțelegem de ce surzii sunt întotdeauna gata să pornească, așa cum Orin, prietenul Sarei (interpretat de Adrian Titieni), o spune, „o revoluție împotriva celor care aud”, de ce sunt unii, asemenea mamei (Lelia Ciobotaru), care „au voluptatea eșecului” sau de ce „a fi surd nu e opusul lui „a auzi””.

Într-un dialog senzațional, actorii Cristina Toma și Adrian Pinteau se susțin reciproc cum nu se poate mai bine, stărnind mila și compasiunea spectatorului. Prinsă între două lumi, Sarah va traversa o violentă criză de identitate: „Eu vreau copii surzi!” -va afirma, cu tărie, ca o război pe viață, poate pe soartă. Mediator între cele două universuri, James Leeds refuză să creadă (sau nu-și pune

problema) că pe lumea asta mai există și incompatibilități, ajungând până la a încerca să explice unui surd totuși (deși unul cu calități speciale) cum e cu muzica.

Finalul nu aduce o rezolvare. El cultivă însă speranța. Cei doi continuă să caute să învețe împreună „o limbă necunoscută”, care, poate, nu-i va mai „înnebuni” ortopedului, devenit soțul Sarei, „măinile și creierul”.

Într-o scenografie simplă (creată de Liliana Cenean și Ștefan Cărăgiu), adăvătă ideii regizorale, Theodor Cristian Popescu - ajutat de coregraful Florin Fieroiu, de muzica lui Gordon Dougall, deopotrivă susținut de echipa de actori din care mai fac parte Radu Gabriel, Maria Tudosie și Ana Calciu - a realizat un superb spectacol ce poate fi perceput și ca un semnal de alarmă tras fiecăruia dintre noi. ■

Gabriela Măgirescu

CURRENTUL

17.12.1997.

VORBIND PE MUTEȘTE

COPIII UNUI DUMNEZEU MAI MIC de Mark Medoff. Traducerea: Alina Nelega ● **COMPANIA TEATRALĂ 777, SOUNDS OF PROGRESS și TEATRUL ODEON** ● Data reprezentăției: 23 octombrie 1997 ● Regia: Theodor Cristian Popescu ● Scenografia: Liliana Cenean și Ștefan Caragiu ● Muzica: Gordon Dougall ● Coregrafia: Florin Fieroiu ● Distribuția: Adrian Pinteia (James Leeds), Cristina Toma (Sarah Norman), Adrian Titieni/Claudiu Trandafir (Orin Dennis), Lelia Ciobotariu (Doamna Norman), Radu Gabriel (Domnul Franklin), Maria Tudosie (Lydia), Ana Calciu (Edna Klein).

Regizorul Theodor Cristian Popescu încearcă să profite de spațiul de libertate lăsat între zidul de structuri osificate ale teatrelor de stat și hăul în care absența oricăror reglementări aruncă spectacolele cu Adrian Copilul-Minune, dar și tentativele de a alcătui trupe teatrale individualizate printr-un program artistic.

Compania 777 vrea să fie un asemenea „proiect”, cum se spune mai nou, mărturisind dorința unor artiști de a lucra împreună, asumându-și riscul de a face rost de bani. Afișul celei dintâi premiere consemnează mai mulți sponsori decât interpreți, și probabil așa e și firesc să fie când banii dați pentru artă nu-i asigură generosului mecena altă satisfacție decât cea de a-și vedea numele (al lui sau al firmei) tipărit pe afiș.

Primul punct al strategiei noii companii teatrale se referă la identificarea „unor puncte sensibile în mentalitatea colectivă și a unor teritorii neexplorate în raportul complex al individului cu societatea contemporană”. Piesa lui Mark Medoff slujește acest scop, oferind creatorilor șansa de a interveni cu delicată compasiune într-un conflict ce mocnește și în societatea românească: atitudinea față de bolnavii psihici și față de handicapați. În mod tacit, sănătatea este percepută ca un semn al superiorității morale, boala fiind un stigmat al rușinii, al inferiorității, dacă nu al culpei. Iritarea pe care au născut-o intervențiile occidentale în favoarea bolnavilor irecuperabili și propaganda

care le-a însoțit dovedește că societatea, în ansamblul ei, nu este dispusă să accepte diferența ca pe un dat inherent al vieții. Publicistica și discursul politic opun performanțele de concurs ale elevilor bănuți a fi supradotați și cele ale sportivilor, filmelor despre handicapați, ca și cum acestea ar fi extremele unei scale a umanității. Mascat în cuvinte este aici un dispreț primitiv față de aparența slăbiciunii, semn al efectului hipnotic produs de forța brutală atât de necesară vânătorului trăitor în peșteră. Dar drumul de la peșteră la civilizație este parcurs nu doar de popoare și populații, ci și de fiecare individ. Individul despre care este vorba în piesă beneficiază de o pregătire deosebită: James Leeds este logoped și îi învață pe surzi să vorbească, să comunice, să se integreze. Așa cum îl interpretează Adrian Pinteia, el nu este un fanatic misionar, ci un intelectual care crede în puterea lui de a face lumea mai bună. E atent și conștiincios, se bucură când izbutește – și vrea să aibă cât mai multe bucurii. Când Sarah se împotrivesc și nu vrea – deși el crede că ea poate – să-și însușească elementele de articulare, Leeds consideră că sfidarea vine tocmai de unde nu se aștepta. În pofida aspectului său civilizat și a vocabularului elevat, și Leeds își tratează elevii ca pe un fel de material însuflețit, o plastilină care trebuie să se supună eforturilor sale de modelare. Leeds se socotește un creator al normalului, iar drumul său spre modestie și spre umilință constituie substanța dramatică a rolului. Uneori Adrian Pinteia glisează cu fermecătoare superficialitate printre gesturi și replici, alături de apropiere de buza prăpastiei care este sufletul omenesc.

Rolul Sarei Norman este extrem de generos, dar și plin de capcane. Cristina Toma le evită. În interpretarea ei, femeia, surdă de la natură și mută prin proprie voință, este o ființă extrem de vorbărească, cu idei precise despre viață, consecventă în gândire fără a fi previzibilă în comportament. În perpetuă mișcare, actrița izbutește să nu fie doar agitată, ci să transmită dinamica sentimentelor, dar și logica argumentației, prin expresie non-verbală inteligibilă și cu o mare forță de impact emoțional. Sarah nu vrea să

vorbească, semnele prin care comunică o umilesc mai puțin decât imperfecțiunea unei voci condamnate. Această fată simplă, cu experiențe erotice sordide, știe mai mult despre armonia universului decât învățatul logoped. Momentul în care, la imperativele iubitului-profesor – „Vorbește! Vorbește!” –, ea îi arată cât de urită îi e vocea, este memorabil prin incandescență.

Acolo, de fapt, se termină piesa. Ceea ce urmează – împăcarea cu neputința, acceptarea unei lumi mute – este rezolvat cu delicatețe de către regizor. Meritul principal al punerii în scenă este discreția și măsura – lucruri deloc simplu de rezolvat într-un spectacol în care aproape fiecare replică „se spune” de două ori: o dată prin semne și apoi, tradusă, prin vorbe. Încărcătura dublă nu se simte în scenele Leeds-Sarah, în schimb e prezentă, prin căderi de ritm, în scenele personajelor de sprijin, care, cu mai multă (Claudiu Trandafir) sau mai modestă (Maria Tudosie) dăruire, fixează reperele normalității în handicap. Lelia Ciobotariu – mama Sarei – descrie cu știință a amănuntului relevant neputința și revolta, transformate în opacitate. Radu Gabriel este de un cinism a cărui vulgaritate e jucată prea apăsător; contribuția personajului interpretat de Ana Calciu la tristul sfârșit al poveștii servește probabil unele rachiune ale dramaturgului, nu și fluiditatea spectacolului. Scenografia semnată de Liliana Cenean și Ștefan Caragiu este sugestivă, înrămând povestea fără să o închidă în date spațiale sau temporale.

Nu este un spectacol prin care regizorul să-și impună viziunea și obsesiile; acesta se supune textului și îi pune în față pe actori, „mulțumindu-se” să articuleze – la propriu și la figurat – gesticulația sentimentelor. Este o sarcină la fel de complicată ca și manevrarea figurației și a corurilor vorbite. Theodor Cristian Popescu povestește cu har istoriile oamenilor și pare – cel puțin deocamdată – mai interesat de ele decât de propria persoană. Dacă va reuși să-și impună ideile printr-un teatru independent, s-ar putea ca acești copii ai unui Dumnezeu mai mic să-i fie de bun augur.

MAGDALENA BOIANGIU

PREMIERĂ PE TARA

National

miercuri, 31 decembrie 1997

Cea mai bună actriță

1. OLGA TUDORACHE - pentru rolul titular din spectacolul "Regina mamă" de Manlio Santanelli, montat de Gelu Colceag la Teatrul Național. Însuși dramaturgul napoletan, prezent la premieră, a declarat: "Olga Tudorache este o actriță fabuloasă. Aceasta este cea mai bună interpretare din cele peste douăzeci pe care le-am văzut în întreaga lume!".
2. MARIANA MIHUT - pentru rolul Cezara din spectacolul "O batistă în Dunăre" de D.R. Popescu, montat de Ion Cojar la Teatrul Național. Un exercițiu de virtuozitate actoricească desfășurat sub semnul unui umor electrizant.
3. CRISTINA TOMA - pentru rolul Sarah Norman din spectacolul "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff, montat de Theodor Cristian Popescu la Compania Teatrală 777. Tînăra actriță evoluează cu sensibilitate și har pe o partitură de mare complexitate, din care lipsesc cuvintele.

Cel mai bun actor

1. ADRIAN PINTEA - pentru rolurile Hamlet (Teatrul din Craiova, regia Tompa Gabor) și James Leeds din spectacolul "Copiii unui Dumnezeu mai mic" (Compania teatrală 777, regia Theodor Cristian Popescu). După o perioadă de combustie latentă, cunoscutul actor revine pe scenă, dînd o strălucită măsură a valorii sale.
2. MARIUS BODOCHI - pentru rolul Dionysos din spectacolul "Bacantele" de Euripide, montat la Teatrul Național din București. După succesele înregistrate în spectacolele "Marat-Sade", "Meșterul Manole", "Avram Iancu" ș.a. actorul clujean își mai confirmă o dată apartenența la elita slujitorilor scenei.
3. MIRCEA ANDREESCU - pentru rolul Janko din spectacolul "Tărîmul celălalt" de Dusan Kovacevic, montat de Horea Popescu la Teatrul "Sică Alexandrescu" din Brașov. Imaginația, hazul, expresivitatea, subtilitatea nuanței sînt doar cîteva din elementele care îl ajută pe actorul brașovean să facă din rolul său o mică bijuterie.

Cel mai bun spectacol

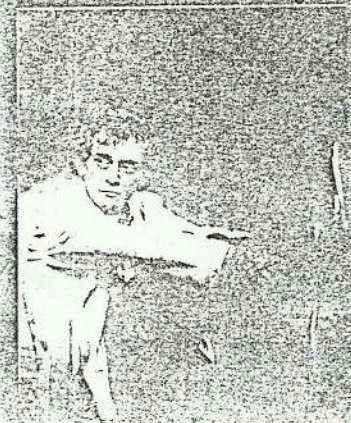
1. "REGINA MAMĂ" de Manlio Santanelli, în regia lui Gelu Colceag, Teatrul Național din București. Text excelent, împletire ideală între comic și tragic. Prestație actoricească de zile mari.
2. "COPIII UNUI DUMNEZEU MAI MIC" de Mark Medoff. Regia Theodor Cristian Popescu, Compania teatrală 777. Tulburătoare lecție despre arta de a vedea și a exprima, oferită de o echipă excepțională.
3. "COMEDIA ERORILOR" de W. Shakespeare, spectacol montat de Alexandru Dabija la Teatrul de Comedie. Viziune întru totul inedită asupra binecunoscutului text tratat acum în cheie pictural-parodică.

COPIII UNUI DUMNEZEU MAI MIC

de Mark Medoff

...ar putea fi considerat unul dintre cele mai rasunatoare succese ale lunii noiembrie. Meritul principal ii apartine Companiei 777, care si-a facut cu aceasta ocazie o intrare spectaculoasa in lumea teatrului din Romania. Intr-o piesa dulce-amara vorbind despre existenta, cehusie si limitata a suzilor, ii veti putea urmari pe Adrian Plitea, Cristina Toma, Adrian Titieni sau Claudiu Trandafir, evoluand indurios sau pasionali, sub bagheta regizorala a directorului companiei - Theodor Cristian Popescu. In celelalte roluri se disting Lella Ciobotariu, Radu Gaver, Maria Tudosie si Ana Calciu. Spectacolul este gazduit de Sala Majestie a Teatrului Odeon si nici sa nu va ganditi ca ar fi posibil sa-l ratati.

IANUARIE 1998

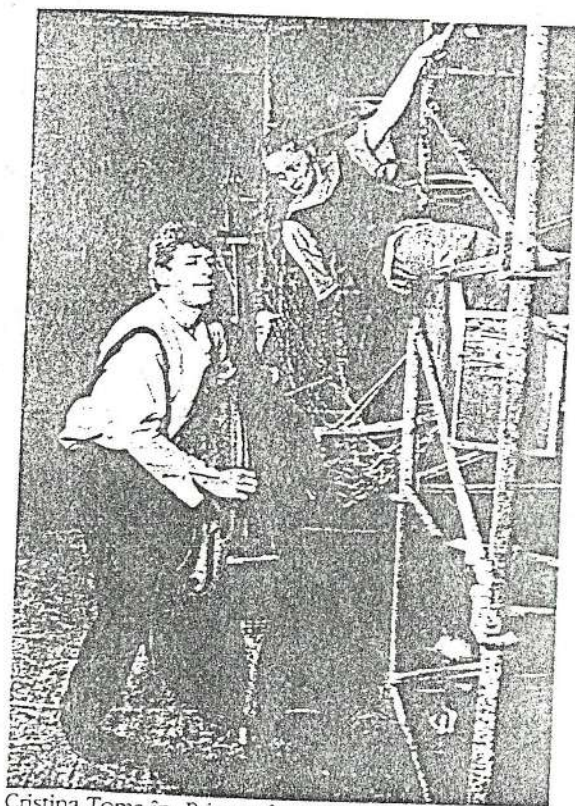
Avantaje

IANUARIE 1998

Compania Teatrală „777“ și „Copiii unui Dumnezeu mai mic“

O văzusem pe Cristina Toma în spectacolul Teatrului Național din Tîrgu-Mureș „Privește înapoi cu mînie“ de Osborne și mă convinsese, înainte de numeroasele ei premii de interpretare, că tînăra actriță e mai mult decît „o speranță“. Am revăzut-o de curînd la Teatrul Odeon în premiera Companiei „777“ : „Copiii unui Dumnezeu mai mic“ de Mark Medoff, sub bagheta aceluiași tînăr regizor, Cristian Theodor Popescu. Devenise o certitudine artistică. Reușea să facă atît de expresiv limbajul mimic-gestual al unei surdo-mute, să împrumute atîta mobilitate, elocință chipului, încît jocul ei părea că cere mereu prim-planul cinematografic. Păcat că regizorii de film nu prea vin la teatru. „Greu nu mi-a fost să deprind limbajul nevorbitorilor, ci să-i dau fluentă, inteligibilitate. Am avut bucuria unui partener de valoare și generozitatea lui Adrian Pinteș și a unui regizor cu enorm de multă răbdare, înțelegere. Spectacolul nostru care vorbește despre comunicare, dragoste, înțelegere a fost realizat cu multă dragoste, comunicare, înțelegere.“ ■

Cristina Toma în „Privește înapoi cu mînie“

UN SPECTACOL PRIN SEMNE

Cristian Theodor Popescu a înființat **Compania Teatrală 777** pentru că s-a hotărât, pe cât posibil, să ocolească sistemul instituțiilor subvenționate și să lucreze pe baza unor proiecte: „structura companiei este flexibilă și complet deschisă”. Primul pas este spectacolul **Copiii unui Dumnezeu mai mic**, după o piesă scrisă în 1981 de americanul Mark Medoff. Titlul pare ciudat și oricum nu prevestește nimic despre faptul că este vorba de un text puternic implicat social, o piesă cu, despre și pentru surdo-muți. Noutatea unui astfel de demers teatral este completă în România, pentru că depășește ideea terapiei prin teatru. **Copiii...** este jucat cu succes pe scena Teatrului Odeon, dar și la diverse școli ajutătoare și cămine. Chiar dacă în fruntea distribuției apar Adrian Pinteau sau Florin Piersic jr., Adrian Titieni, ori Radu Gabriel, toți au făcut o muncă dublă: aceea de actor și aceea de interpret în limbajul semnelor. Trupa s-a antrenat perfect pentru a juca performant în fața oricărui tip de public fără a modifica modalitățile de expresie.

Într-un cămin-școală de recuperare a tinerilor cu deficiențe vocal-auditive apare un profesor tânăr, James, care se îndrăgostește de cea mai reticentă dintre eleve, surdo-mută complet și părăsită de familie. Fata, Sarah, va refuza mereu să încerce să vorbească chiar și după ce devine soția lui James. Profesorul este considerat de ceilalți surdo-muți un intrus. Sarah este curtată permanent de un coleg de cămin și este căutată pentru a susține în fața judecătorilor necesitatea schimbării statutului social pentru persoanele cu handicapuri de vorbire și auz. Un subiect actual și în România, actual și teatral și social. Teatral pentru că actorii trebuie să-și dubleze pofta de improvizație cu gestică limbajului prin semne. Iar social, pentru că de viața surdo-muților nu se îngrijește aproape nimeni la noi. Ca și în piesă, copiii surdo-muți sunt abandonați de familii, ajung să se prostitueze, fie că sunt băieți sau fete, muncesc în mizerie, necalificați, pe salarii de nimic. În cămine, școli sau centre speciale de multe ori profesorii profită de handicapul internilor.

Spectacolul lui Cristian Theodor Popescu nu își propune să militeze pentru o soartă mai bună a surdo-muților. Este în primul rând un spectacol de teatru, asta e clar! Un spectacol de regizor construit după toate regulile, cu actori excepționali (Adrian Pinteau sau Florin Piersic jr. în rolul profesorului și Cristina Toma în rolul Sarah joacă scene extraordinare), pentru orice fel de public. Din text sunt

exploatate foarte bine nuanțele de tragi-comedie. Radu Gabriel în rolul directorului de cămin care nici măcar nu s-a îngrijit să „vorbească” elevilor, improvizează scilicet. Dubla distribuție a rolurilor lui James Leeds și Orin, un elev care începe să vorbească și care este îndrăgostit de Sarah, are ca finalitate două stiluri de a juca spectacolul (R.A.I.)

COPIII UNUI DUMNEZEU MAI MIC de Mark Medoff,
Teatrul Odeon,

Regia: Cristian Theodor Popescu.

Din distribuție: Adrian Pinteau sau Florin Piersic jr. (James Leeds),
Cristina Toma (Sarah), Adrian Titieni sau Claudiu Trandafir (Orin Dennis),
Radu Gabriel (domnul Franklin).

FINCART 2
anul 1998

777

✕ O mare probă de profesionalism, singulară din păcate, o dă Cristian Theodor Popescu, inițiator al Companiei 777 și regizor al spectacolului **Copiii unui Dumnezeu mai mic**, jucat la Teatrul Odeon, de multe ori și luna cu sala plină. Într-un cămin școală de recuperare a tinerilor cu defecțiuni vocal-auditive apare un profesor tânăr, James, care se îndrăgostește de cea mai încăpățânată dintre eleve. Fata, Sarah, va refuza să încerce să vorbească, chiar și după ce devine soția lui James. Profesorul este considerat

Copiii unui Dumnezeu mai mic – un spectacol care a spart piața la Odeon

un intrus. Sarah este curtată permanent de un coleg și căutată pentru a susține în fața judecătorilor necesitatea schimbării statutului social al minorității din care face parte. Actorii trebuie să-și dubleze permanent pofta de improvizare cu gestică limbajului prin semne. **Copiii...** este un spectacol de regizor, construit după toate regulile, cu actori excepționali – Adrian Pintea sau Florin Piersic jr. în rolul profesorului și Cristina Toma, în rolul Sarah, au scene impresionante, extraordinare.

NOUTĂȚI REPERTORIALE? (VI)

Copiii unui Dumnezeu mai mic de Mark Medoff este o piesă despre surdo-muți. „Să fie aceasta soluția de ancorare în actualitatea fierbinte?“, se poate întreba, cu rece ironie, criticul de teatru român, ancorat, la rândul lui, temeinic, definitiv, în mentalitatea unui ev revolut. Iar întrebarea se va desface, asemenea unui joc de artificii, într-o explozie de alte întrebări, menite să sufoce orice tentativă de înnoire repertorială: Oare nu avem și noi handicapății noștri? Surdo-muții noștri? Dar aurolacii, copiii străzii? Ca să nu mai vorbim de criză, tranziție, inflație, corupție!...

Scrisă în 1981, piesa lui Medoff explorează, în fond, relația dintre o minoritate cu un acces extrem de limitat la cuvânt și o majoritate obligată să aibă grijă de minoritățile ei. O relație extrem de complexă, investigată în profunzime, dincolo de rigorile corectitudinii politicii, dincolo de obiectivele înguste ale propagandei ori ale vreunei ideologii anume. În ce măsură poate comunica un om lipsit de auz și de capacitatea de a articula, dar și de șansa de a se bucura de armoniile muzicii, de pildă, cu un altul, venit din lumea normală? Și care sunt reacțiile celor două lumi, atunci când relația „amenințată“ să funcționeze și să se împlinească într-un cuplu?

... Teoretic, James Leeds are de partea sa toate atuurile: e logoped, cunoaște așadar limbajul surdo-muților și dispune de instrumentele prin care îi poate ajuta să deprindă vorbirea; e un pasionat psiholog, familiarizat cu problemele specifice acestei categorii de handicapăți; este îndrăgostit sincer de frumoasa Sarah Norman, atât de îndrăgostit, încât încearcă să o scoată din lumea ei, să trăiască, împreună cu ea, în lumea normală; în sfârșit, acțiunea se petrece în cea mai bună dintre lumile posibile, aceea americană, așadar într-o societate care se preocupă intens și cu instrumente cât se poate de delicate de grupurile minoritare.

Orice contact intens, profund, deschis cu o altă lume, cu cineva fundamental diferit activează, în cei implicați, zone până atunci deloc sau puțin cunoscute, sentimente și reacții inedite. Primul reflex, în cazul minorității, este unul de apărare. Pentru lumea din care vine Sarah, „evadarea“ ei e resimțită ca o amenințare. Prin urmare, sunt activate în mod aproape reflex o serie întreagă de stratagemе defensive.

Dar obstacolele cele mai dificile țin chiar de Sarah. Ea nu poate să creadă până la capăt nici în sentimentele lui James, nici în bunăvoința lumii în care e chemată să se integreze, nici în propriile ei puteri, în propria ei capacitate de integrare în lumea care aude și vorbește.

Montarea realizată de Theodor Cristian Popescu urmează riguros sugestiile textului. Spectacolul ocolește atent capcanele de tot felul, de la tentația exceselor patetizante la aceea a melodramei ori a accentelor de critică socială. În centrul atenției rămâne individul, cu reacțiile lui umane, cu elanurile și neputințele lui, cu stările euforice și cu căderile vertiginoase, toate convergând spre un final suficient de deschis ca să se evite orice teză posibilă.

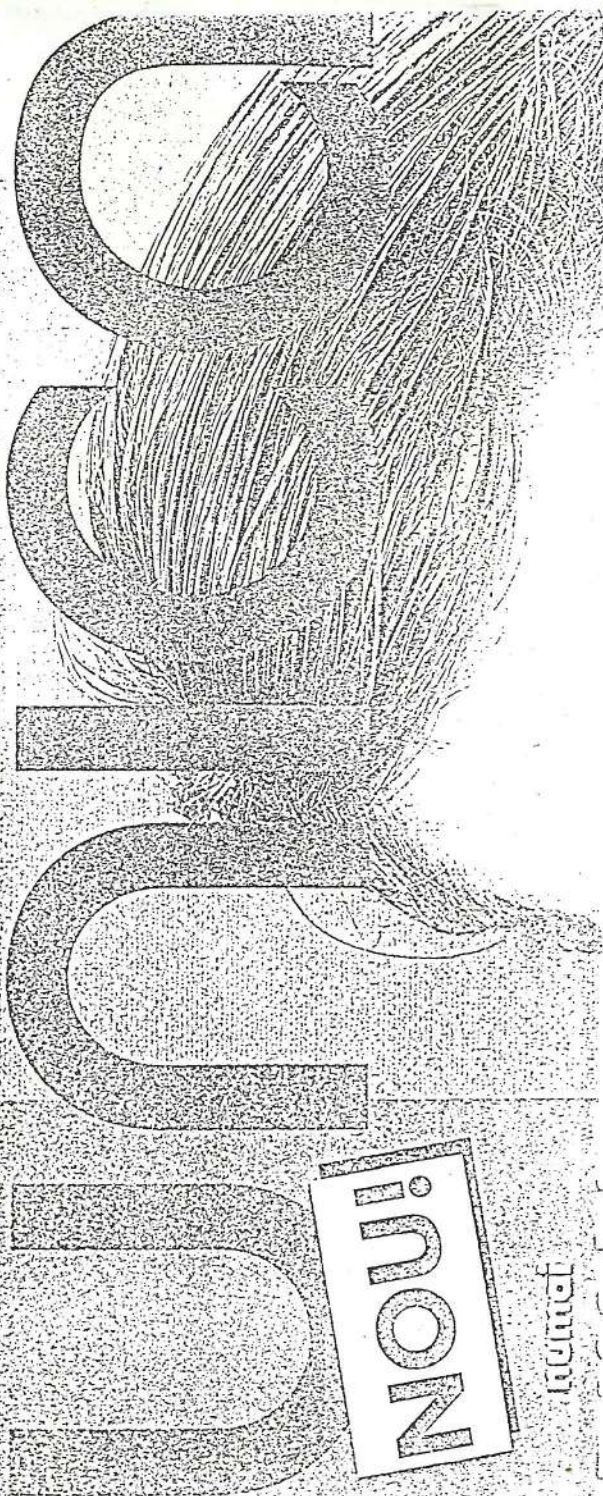
Decisivă, pentru reușita montării, s-a dovedit, și de această dată, arta regizorului de a lucra cu actorii. Cristina Toma este, în Sarah, un fel de sălbăticuie aflată în

permanență la pândă, alternând naive strategii de seducție cu altele, extrem de elaborate, de apărare, în încercarea disperată de a-și proteja zona de maximă vulnerabilitate a personalității ei. Obligată să se exprime non-verbal, tânăra actriță atinge o maximă intensitate a expresiei prin rigoar corporală, privire, mimică, emoția pe care o irradiază răsmitându-se direct, în stare pură, s-ar zice.

Unul din cele mai bune roluri ale sale din ultima vreme – chiar în contextul ultimei stagiuni, în care a făcut un Hamlet în regia lui Tompa Gabor – creează Adrian Pinteau în James Leeds. Detașat și cald, ironic și tandru, lucid și frenetic, personajul are toate atributele firescului contemporan. După dificila probă a marelui personaj clasic, Pinteau își savurează în mod evident noul rol, nu fiindcă ar fi mai simplu, ci fiindcă îi pune probleme diferite. Demonstrând cât poate fi de benefică, pentru un actor talentat, inteligent și sensibil, trecerea de la o piesă clasică la una din zilele noastre.

Memorabil e Adrian Titieni în Orin, tânărul surdo-mut îndrăgostit și el de Sarah. Orin a deprins vorbirea și comunică aproape normal cu cei de „afară“. Egoist și generos, patetic și viclean, curajos sau speriat, personajul creat de Titieni convinge și induioșează.

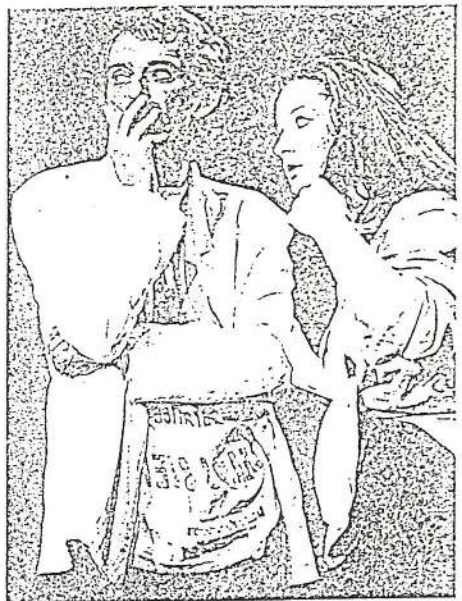
Am zăbovit puțin mai mult asupra creațiilor actoricești și în rândul reușitelor se înscriu și acelea ale Leliei Liubotariu, Mariei Tudose, Anei Calciu ca și a lui Radu (Gabriel) pentru a sublinia, încă o dată, faptul că piesele contemporane nu exclud nicidecum posibilitatea unor roluri complexe și generoase pentru actorii noștri.

12/ București - A4 Ianuarie 1998

Artă

Adrian
Pintea și
Cristina
Toma pe
scena
Teatrului
Odeon

Surdomuși pe scenă

Piesa lui Mark Medoff (SUA), se joacă în această stagiune la Teatrul Odeon. Premieră absolută, spectacolul regizat de Theodor Cristian Popescu, abordează un subiect mai rar: viața și modul de comunicare al grupurilor de persoane cu deficiențe senzoriale și de vorbire. În dis-

tribuție: Adrian Pintea, Cristina Toma, Adrian Titieni, Claudiu Trandafir, Lelia Ciobotariu, Radu Gabriel, Maria Tudosie, Ana Calciu. Scenografia este realizată de Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, coregrafia de Florin Fieroiu, iar muzica este semnată de Gordon Dougall.

= CURENTUL =

COMPANIILE PARTICULARE DE TEATRU - ALTERNATIVĂ LA SISTEMUL EXISTENT

Refuzând parcă să mai aștepte binefacerea unei absolut necesare reforme în teatru, diverși artiști s-au apucat, uneori alături de un grup de creatori, să pună bazele fie unor asociații, fie unor fundații sau companii particulare de teatru, trăgând astfel și un semnal de alarmă celor ce ar trebui să se ocupe și de revizuirea acestui sector al culturii naționale.

Așadar, în ultima vreme, mai precis în ultimii doi ani, au apărut câteva companii particulare de teatru, e drept numărabile pe degetele unei mâini. Un început benefic, ce va deschide cu siguranță drumul spre un alt fel de orizont teatral, poate spre un nou gen de abordare a artei dramatice.

Foarte necesare în starea (nu numai culturală) în care ne găsim, aceste teatre particulare au apărut din dorința oferirii unei alternative la instituțiile de spectacol existente, alternativă ce se cerea cu disperare găsită, dată fiind închistarea (uneori lipsa de interes sau de...fonduri) ce domnește în teatrele de stat.

Plini de entuziasm, aducând un suflu nou, mai optimiști și mai lipsiți de prejudecăți, tinerii oameni de teatru s-au văzut nevoiți să se orienteze spre un orizont care să corespundă sau măcar să se apropie de idealurile lor artistice. Negăsind ceea ce căutau, s-au revoltat împotriva sistemului, creându-și singuri - cu mai mulți sau mai puțini bani - cadrul în care să se poată manifesta. Unui, mai norocoși, au găsit și veniturile necesare. Din păcate, o parte dintre aceștia nu a știut cum să-și folosească eficient fon-

dunile obținute. Lipsa unui bun manager, de exemplu, a dus la destrămarea grupului care, până mai ieri, forma Teatrul UNU. Cu un repertoriu nu tocmai inspirat, junele Teatru UNU, primit la data înființării cu bucurie și speranță, s-a dovedit a fi un program ce și-a văzut repede sfârșitul. Cauzele, mai multe la număr și relativ diverse, aproape că nu mai contează decât în măsura în care servesc drept exemplu de cum nu trebuie procedat. Aventura teatrală de care aveam cu toții nevoie atunci nu a ajuns prea departe.

Amintiți-vă ce a însemnat în perioada interbelică o trupă ca aceea a lui Sica Alexandrescu sau Mușatescu...

Apariția proaspetelor companii particulare, precum Compania Teatrală 777, condusă de Theodor Cristian Popescu, Teatrul Independent „Insomnia”, creat la Timișoara de artista plastică (dar și marionetista) Felicia Negomireanu; UNIART-ul de la Iași sau „Contempofania” de la București nu face decât să ne confirme necesitatea unui alt tip de grupare teatrală. Beneficiind de o structură flexibilă și deschisă, acestea aruncă, fiecare la rândul ei, câte o provocare. Iar publicul răspunde

ca atare. Spectacolul de debut al Companiei 777, „Copiii unui Dumnezeu marmic”, devenise, la data premierei, cel mai bun spectacol de până atunci din stagiunea bucureșteană. A uimit prin vivacitate. Și dacă Sanda Manu se plângea cândva, pe bună dreptate, că ne lipsesc montările „bine făcute”, iată că acum apare o speranță. E posibil să se facă teatru de calitate, bazat pe o comunicare mult mai directă dintre scenă și sală.

Foarte dezvoltat în străinătate, acest gen de companii nu putea lipsi nici de la noi. E drept, va mai trece ceva timp până ca ele să ajungă să aducă o schimbare în întreg sistemul actual. Important este faptul că ni s-a dovedit că se poate. Mai bun sau mai prost, dar un început. Pentru unii chiar promițător.

Cu o aplecare, absolut firească de altfel, spre teatru-experiment în căutare de noi formule teatrale care să intrige și să provoace, cele câteva companii particulare existente la ora actuală în țară își motivează pe deplin existența, fie și numai ca o posibilă alternativă la ceva deja existent și nu întotdeauna interesant. ■

Gabriela Măgirescu

= 22 ian. 98 =

ODEON

literar și artistic

25 ianuarie 1998

„777” - o companie teatrală curajoasă

Î

n curând, la Teatrul Odeon se va relua spectacolul *Copiii unui Dumnezeu mai mic*, de Mark Medoff, prima producție a linerei „Companii teatrale 777” înființată de regizorul Theodor Cristian Popescu. Spectacolul, care îl are în rolul principal pe actorul Adrian Pintea, alături de foarte mulți tineri, a avut un mare succes la premiera din toamna trecută. Din păcate, el nu s-a mai jucat de mult timp, cu toate că cererea de bilete a fost impresionantă la

primele reprezentanții. Costurile destul de mari ale fiecărei reprezentanții, costuri suportate de compania care l-a produs,

nu sunt deloc acoperite de încasări, „amănunt” care pune în mare dificultate orice inițiativă particulară în materie de teatru la români. Din fericire, tinerii artiști nu se lasă înfrânți de dificultăți. Ei au hotărât să reia spectacolul și să-l includă în distribuție pe Florin Piersic jr. ca dublură pentru rolul principal, sperând că astfel spectacolul se va putea juca mai des. Regizorul Theodor Cristian Popescu continuă să gândească proiecte pentru compania sa, cu toate că până acum aceasta i-a adus mai multe greutate decât

satisfacții. Îl însoțesc în „aventura” lui teatrală actorii Cristina Toma, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Maria Tudose, Adrian Titieni, Lelia Ciubotariu și Ana Calciu, care cred în șansa de supraviețuire a alternativei teatrale, chiar dacă fiecare dintre ei s-ar putea mulțumi cu un loc „călduț” într-un teatru de repertoriu. Primele spectacole vor avea loc pe 31 ianuarie și 3 februarie la Sala Majestic a Teatrului Odeon.

Cristina MODREANU

LIBERTATEA
Miercuri, 28 ianuarie 1998, nr. 2283

Adrian Pinte va fi înlocuit de Florin Piersic jr.

Florin
Piersic jr

La "Odeon", începând cu 31 ianuarie, Compania Teatrală 777 își va relua spectacolul cu piesa "Copiii unui Dumnezeu mai mic". Noutatea constă în faptul că rolul titular va fi interpretat, prin rotație, atât de Adrian Pinte, cât și de Florin Piersic jr. La jumătatea lunii martie, tot la Teatrul Odeon, va avea loc premiera spectacolului "Astă seară se improvizează", de L. Pirandello. Piesa, regizată de Alexa Visarion, ar putea intra în circuitul teatral începând cu data de 15 martie, sub titlul "Astă seară se joacă fără piesă" - informează Mediafax.

joi, 29 ianuarie 1998

În spectacolul „Copiii unui Dumnezeu mai mic“

Florin Piersic jr. împarte rolul principal cu Adrian Pintea

După o întrerupere de câteva luni, cauzată de dificultăți financiare, Compania teatrală „777” anunță reluarea spectacolului **Copiii unui Dumnezeu mai mic** de Mark Medoff, în regia lui Theodor Cristian Popescu. Pentru rolul principal, interpretat până acum de Adrian Pintea, a fost cooptat și actorul Florin Piersic jr., cei doi urmând să împartă rolul principal. Spectacolul propune o incursiune în lumea neauzitorilor, oameni sensibili, plini de imaginație, despre care mulți dintre noi nu știu mai nimic. Între doctorul logoped James Leeds și Sarah, o fată care nu aude și refuză să încerce să vorbească, se naște o tulburătoare poveste de dragoste. Actrița Cristina Toma, atentă la fiecare detaliu, dă personajului Sarah o viață adevărată, ea reconstituie doar din

gesturi și priviri un temperament, o persoană întreagă. Alături de ea, în celelalte roluri sunt distribuiți Adrian Titienu, Radu Gabriel, Claudiu Trandafir, Maria Tudosie, Lelia Ciubotariu și Ana Calciu. Scenografia spectacolului este semnată de Liliana Cenean și Ștefan Caragiu, muzica este scrisă de Gordon Dougall, iar coregrafia îi aparține lui Florin Fieroiu.

Spectacolul, întâmpinat la primele reprezentații cu un mare interes din partea publicului, va fi jucat din nou sâmbătă, 31 ianuarie, marți, 3 februarie, și duminică, 8 februarie, începând cu ora 18,30, la Sala Majestic a Teatrului Odeon.

Cristina MODREANU

Joi, 29 ianuarie 1998

Teatrul Odeon și Compania Teatrală 777 vă
invită la premiera națională a spectacolului

„Copiii unui Dumnezeu mai mic”

În aceste zile, când politica a acaparat interesul general, provocând, din păcate, mai degrabă îngrijorare decât satisfacție, ne face plăcere să vă semnalăm un spectacol de teatru care vă va descreți cu siguranță frunțile și se va adresa direct sufletelor. Este vorba de premiera națională cu „Copiii unui Dumnezeu mai mic” a dramaturgului american Mark Medoff, piesă recompensată cu numeroase premii, care a stat și la baza scenariului unui film de premiu Oscar. Subiectul este deosebit de incitant, un fel de Romeo și Julieta la sfârșit de secol XX, întâlnind un alt obstacol: o problemă de comunicare. Cele două familii din cunoscuta dramă shakespeariană devin două comunități aproape adverse - cea a surzilor și a „auzitorilor”.

În varianta românească, spectacolul îl are în rolul titular pe îndrăgitul Adrian Pintea, aflat într-unul dintre cele mai faste momente ale prodigioasei sale cariere, interpretând un fermecător logoped ce se îndrăgostește de încăpățânată sa elevă surdo-mută. În același rol, fostul

său student, Florin Piersic jr., se străduiește să-și egaleze maestrul atunci când programul acestuia îl poartă în afara Bucureștiului sau a țării. Stăpân pe mijloacele sale, matur dar plin de candoare, Florin Piersic jr., reușește să creeze un alt personaj, ceea ce nu este de loc puțin lucru. În rolul elevei care refuză să învețe să vorbească sau să citească pe buze, Cristina Toma confirmă speranțele criticilor români ce i-au acordat Premiul pentru Debut în 1996. Însușindu-și perfect limbajul mimico-gestual în care comunică surdo-muții, ea transmite perfect cele mai diverse stări și emoții. Două sunt, după părerea noastră, surprizele plăcute ale acestui spectacol: Maria Tudosie și Claudiu Trandafir.

Sperăm să fie de bun augur pentru noua Companie Teatrală cu nume criptic: 777 punerea în scenă a acestui spectacol pe care-l puteți urmări începând de marți 3 februarie ora 18.30, săptămână de săptămână la Teatrul Odeon, Sala Majestic.

COTIDIANUL

Marti 24 februarie 1998

AICT - "Teatrul XXI" a decernat premiile pe 1997

Ieri, la Teatrul Odeon, au fost decernate "Premiile Criticii 1997", acordate de Secția română a Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru - Fundația Teatru XXI. Un juriu compus din criticii Ileana Berlogea, Alice Georgescu, Natalia Stancu, Stefan Oprea și Victor Parhon a decis următorul palmares:

□ Distinctia "In Memoriam" - **George Constantin**, pentru excelența creațiilor sale artistice, intrate în istoria Teatrului Românesc

□ Premiul pentru cel mai bun spectacol al anului - "1794", după Camil Petrescu, Georg Büchner, Peter Weiss, regia Alexandru Darie, la Teatrul Național București

□ Premiul pentru cel mai bun regizor al anului - **Ion Cojar**, pentru spectacolul "O batistă în Dunăre" de D.R. Popescu, la Teatrul Bulandra

□ Premiul pentru cea mai bună actriță a anului - **Olga Tudorache**, pentru rolul titular din "Regina Mamă" de Manlio Santanelli, la Teatrul Național București

□ Premiul special al juriului - **Coca Bloos**, pentru rolul Doamna Hurdcastle din spectacolul "Noaptea încurcăturilor" de Oliver Goldsmith, la Teatrul Mic, și **Mihaela**

Arsenescu Werner, pentru rolul Beatrice din spectacolul "Efectul razelor gamma asupra anemonelor" de Paul Zindel, la Teatrul Național Iași

□ Premiul pentru cel mai bun actor al anului - **Cornel Scripcaru**, pentru rolul Robespierre din spectacolul "1794", după Camil Petrescu, Georg Büchner, Peter Weiss, la Teatrul Bulandra, și **Florin Zamfirescu**, pentru rolurile Fouquier Tinville din spectacolul "1794", după Camil Petrescu, Georg Büchner, Peter Weiss, la Teatrul Bulandra, și Glagoliev din spectacolul "Don Juan à la russe" după A.P. Cehov, la Teatrul Odeon

□ Premiul pentru cel mai bun scenograf al anului - **Maria Miu**, pentru scenografia spectacolelor "1794", după Camil Petrescu, Georg Büchner, Peter Weiss, la Teatrul Bulandra, și "O batistă în Dunăre" de D.R. Popescu, la Teatrul Național București

□ Premiul pentru cea mai bună muzică de scenă - **Adrian Enescu**, pentru muzica spectacolului "1794", după Camil Petrescu, Georg Büchner, Peter Weiss, la Teatrul Bulandra

□ Premiul pentru cel mai bun debut al anului - **Vlad Massaci**, pentru regia spectacolului "Trei femei înalte" de Edward Albee, la Teatrul de Comedie, și **Petronela Grigorescu**, pentru rolul Tillie din spectacolul "Efectul razelor gamma asupra anemonelor" de Paul Zindel, la Teatrul Național Iași

□ Premiul pentru cel mai bun spectacol de teatru TV - "Don Juan sau dragostea pentru geometrie" de Max Frisch, în rolul principal Adrian Pintea; redactor Ioana Prodan; regia Eugen Iodoran, Teatrul Național de Televiziune, TVR

□ Premiul pentru cel mai bun spectacol de teatru radiofonic - "Dumnezeu binecuvântează America" de Petre Barbu, redactor Doina Papp, regia Atrila Vizauer - Teatrul Național Radiofonic, Radio România

□ Premiul pentru forme teatrale alternative - **Gelu Colceag**, autorul spectacolului "Cazul Gavrilescu" după Mircea Eliade, la Teatrul Nottara

□ Premiul pentru teatru de pantonimă - **Dan Puric**, autor al spectacolului "Toujours l'Amour", la Teatrul Național București

□ Premiul pentru plastica expresiei corporale - **Răzvan Mazilu**, interpretul spectacolului "Jocul de-a Shakespeare", coproducție SMART, PRO TV, la Teatrul Național București

□ Premiul pentru cel mai bun proiect cultural al anului - **Cristian Theodor Popescu**, autorul spectacolului "Copiii unui Dumnezeu mai mic" de Mark Medoff, Compania 777

□ Premiul pentru cartea de teatru - **Ludmila Patlanjoglu**, autoarea volumului "La vie en rose cu Clody Bertola", Editura Humanitas

□ Premiul pentru management și învățământ artistic - **Mihaela Tonitza-Iordache**, profesor la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică "I.L. Caragiale" din

24.02.98.

Ieri au fost decernate Premiile Criticii

Ieri seară, la Teatrul Odeon, Sala Majestic, au fost decernate Premiile Criticii de teatru unor actori, regizori, creatori de spectacole de teatru. Juriul a fost format din: Ileana Berlogea, Alice Georgescu, Natalia Stancu, Ștefan Oprea, Victor Parhon. Gala, organizată de Tele 7abc în colaborare cu Asociația Criticilor de Teatru, a fost prezentată de Maia Morgenstern și Victor Parhon.

Distincția „IN MEMORIAM” a fost acordată pentru *George Constantin*, un actor „intrat în istoria teatrului românesc” • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SPECTACOL AL ANULUI: 1794, după Camil Petrescu, Georg Büchner, Peter Weiss, regia Alexandru Darie; la „Bulandra” • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN REGIZOR AL ANULUI: s-a decernat lui Ion Cojar, pentru spectacolul „O batistă în Dunăre”, de D.R. Popescu, la Teatrul Național București • PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ ACTRIȚĂ A ANULUI: Olga Tudorache, pentru rolul titular din „Regina Mamă” de Manlio Santanelli, la T.N.B. • PREMIUL SPECIAL AL JURULUI: Coca Bloos, pentru rolul „Doamna Hardcastle” din „Noaptea încurcăturilor” de Oliver Goldsmith la Teatrul Mic și Mihaela Arsenescu Werner, pentru rolul „Beatrice” din „Efectul razelor gamma asupra anemonei” de Paul Zindel, la Teatrul Național din Iași • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN ACTOR AL ANULUI: lui Cornel Scripcaru, pentru rolul „Robespierre” din „1794” și Florin Zamfirescu, pentru rolurile „Foquier Tinville” din „1794” și „Glagoliev” din „Don Juan à la russe” de Gogol la Teatrul Odeon • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SCENOGRAF AL ANULUI: Maria Miu, pentru „1794” și „O batistă în Dunăre” • PREMIUL PENTRU CEA MAI BUNĂ MUZICĂ DE SCENĂ: Adrian Enescu, pentru spectacolul „1794” • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN DEBUT AL ANULUI: Vlad Mas-saci, pentru „Trei femei înalte” de Edward Albee la Teatrul de Comedie și Petronela Grigorescu, pentru rolul „Tillie” din „Efectul razelor gamma asupra anemonei” la T.N. Iași • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SPECTACOL DE TEATRU TV: „Don Juan sau dragostea pentru geometrie” de Max Frisch, regia Eugen Todoran, în rolul principal: Adrian Pintea, redactor: Ioana Prodan; Teatrul Național de Televiziune - TVR • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SPECTACOL DE TEATRU RADIOFONIC: „Dumnezeu să binecuvânteze America” de Petre Barbu, Teatrul Național Radiofonic, Radio România, redactor

Doina Papp, regia Attila Vizauer • PREMIUL PENTRU FORME TEATRALE ALTERNATIVE: Gelu Colceag, autorul spectacolului „Cazul Gavrilescu” după Mircea Eliade, la Nottăra • PREMIUL PENTRU TEATRU DE PANTOMIMĂ: Dan Puric, autor al spectacolului „Toujours l'amour” la T.N.B. • PREMIUL PENTRU PLASTICA EXPRESIEI CORPORALE: Răzvan Măzilu, interpretul spectacolului „Jocul de-a Shakespeare” la TNB • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN PROIECT CULTURAL AL ANULUI: Cristian Theodor Popescu, autorul spectacolului „Copiii unui Dumnezeu mai mic” de Mark Medoff, la „Compania 777” • PREMIUL PENTRU CARTE DE TEATRU: Ludmila Patlanjoglu, pentru „La vie en rose cu Clody Bertola”, Humanitas • PREMIUL PENTRU MANAGEMENT ȘI ÎNVĂȚĂMÂNT ARTISTIC: Mihaela Tonitza-Iordache, profesor la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, catedra de Teatologie, director Teatrul Țandărică • PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN DIRECTOR DE FESTIVAL AL ANULUI: Constantin Chiriac, directorul Festivalului Internațional de Teatru - Sibiu • PREMIUL PENTRU PĂSTRAREA MEMORIEI TEATRULUI ROMÂNESC: Virgil Petrovici, autorul volumului „Macbeth cu măști - Caietul unui spectacol de Ion Sava”, Editura Tehnică • PREMIUL PENTRU AFIRMAREA TEATRULUI ROMÂNESC ÎN LUME: Teatrul Național Craiova • PREMIUL PENTRU MECENAT ARTISTIC: Ingrid Wlezek, director general al Tuingdor-Mitsubishi, sponsor al ultimelor trei ediții ale „Premiilor Criticii” • PREMIUL DE EXCELENȚĂ: Liviu Ciulei, ctitor al perioadei moderne a Teatrului Bulandra, la împlinirea a 50 de ani de la înființare • PREMII PENTRU ÎNTREAGA ACTIVITATE: NINETTA GUSTI, CARMEN STĂNESCU, ION LASCĂR, COLEA RĂUTU.

Alți sponsori, în afara celui premiat, sunt: „România liberă”, „Evenimentul zilei”, „Curierul național”, Primera, IMSAT Muntenia, Zal(ic) SA, SC Panificație Dolj, Hotel Majestic, NANE SA, PRUNDVILCHIM - Vâlcea, ONACVA, Scala, Galaxy. După cum se vede, concurență mare la premiul pentru mecenat artistic de anul viitor.

La Teatrul Odeon a plouat cu milioane

Gabriela HUREZEAN

Judecând după cantitatea de somități pe metru pătrat, decernarea Premiilor Secției Române a Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru (AICT) a fost un eveniment cultural de primă mână. Au venit să-și felicite colegii premiați Marin Moraru cu soția sa, Lucia Popescu Moraru, Radu Beligan, Cătălina Buzoianu (care o căuta prin mulțime pe fiica sa, scenografa Velica Panduru), Mișu Fotino, Ion Cojar cu soția, Tamara Buciuceanu, Florina Cercel, Victor Rebengiuc și Mariana Mihut, Ion Besoiu, Mircea Diaconu, Horațiu Mălăele, Irina Petrescu, Ștefan Iordache, Vlad Rădescu împreună cu fratele său, Voicu, Emil Boroghină, Dinu Săraru cu fiica sa, Ruxandra, Adrian Pinteau cu soția sa, Silvia, Marian Rilea, Dan Pița, Tania Filip, Adina Popescu, Anda Caropol și mulți alții. Amfitrioni au fost Maia Morgenstern și Victor Parhon, ambii purtând smokingul de rigoare. Alături de ei, pe scena Teatrului Odeon s-a aflat Marius Popp, care a "comentat" la pian evenimentele. Distincția "In Memoriam" a fost atribuită mult regretatului George Constantin, pentru excelența creațiilor sale artistice, intrate în istoria teatrului românesc. Cea mai fulminantă recunoaștere din partea criticii a înregistrat-o spectacolul Teatrului "L.S. Bulandra", "1794", pus în scenă de Alexandru Darie pe texte de Camil Petrescu, Georg Büchner și Peter Weiss. Așadar, "1794" a fost decretat - pe merit - ca fiind cel mai bun spectacol al anului trecut. Pentru rolul Robespierre din acest spectacol, Cornel Scripcaru a fost încununat cu titlul de "Cel mai bun actor al anului", alături de Florin Zamfirescu (care a

strălucit în rolurile Foquier Tinville din "1794" și Glagoliev din "Don Juan a la Russe" de Cehov). Maria Miu a primit "Premiul pentru cea mai bună scenografie", în urma contribuției sale la realizarea spectacolelor "1794" și "O batistă în Dunăre" (Teatrul Național). Muzica spectacolului "1794" i-a adus lui Adrian Enescu "Premiul pentru cea mai bună muzică de scenă". Titlul de "Cel mai bun regizor al anului" i-a revenit lui Ion Cojar pentru spectacolul "O batistă în Dunăre", de D.R. Popescu, montat la Teatrul Național, pe vremea când premiantul nu era directorul instituției. "Cea mai bună actriță a anului", Olga Tudorache, s-a scuzat, prin intermediar, că nu poate fi de față întrucât Premiul Fundației Tofan i-a facilitat... ruperea unui picior. Premiul i-a fost atribuit pentru copleșitoarea sa prezență în rolul "Reginei Mamă" de Manlio Santanelli, spectacol pus în scenă la Teatrul Național de Gelu Colceag. Cîte un Premiu special al juriului a onorat harul actrițelor Mihaela Arsenescu Werner (Teatrul Național Iași) și Coca Bloos (Teatrul Mic). Trezit din picoteală la apariția pe scenă a Cocăi Bloos, un bețiv din sală comenta: "E mortală și mondială!". Gura păcătosului adevăr grăiește! Cele mai bune debuturi ale anului: regizorul Vlad Massaci ("Trei femei înalte" la Teatrul de Comedie) și actrița Petronela Grigorescu (rolul Tillie din "Efectul razelor gamma asupra anemonelor" - Teatrul Național - Iași). Au mai fost acordate premii pentru cel mai bun spectacol de teatru TV ("Don Juan sau dragostea pentru geometrie" - regia Eugen Todoran) și cel mai bun spectacol de teatru radiofonic ("Dumnezeu binecuvîntează America" - regia Attila Viza-

uer). Au fost aplaudați la scenă deschisă: Gelu Colceag ("Cazul Gavrilescu" - Teatrul Nottara), Dan Puric (spectacolul de pantomimă "Tonjours l'Amour" la Teatrul Național), Răzvan Mazilu ("Jocul de-a Shakespeare" - Teatrul Național), Cristian Theodor Popescu (regia spectacolului "Copiii unui Dumnezeu mai mic), Ludmila Patlanjoglu (pentru cartea "La vie en rose cu Clody Berthola"), Mihaela Tonitza Iordache (management și învățămînt artistic), Constantin Chiriac (directorul Festivalului de teatru Sibiu), Virgil Petrovici (pentru volumul "Macbeth cu măști"), Ingrid Wlezek (director general Tuingdor - Mitsubishi - sponsor al ultimelor trei ediții ale Premiilor Criticii). Premiul de excelență acordat lui Liviu Ciulea a fost "preluat" de fiul acestuia, Thomas, și dat mai departe Teatrului "Bulandra", în contul unui viitor debut regizoral. În chiar ziua cînd împlinea zece ani de directorat la Naționalul craiovean, Emil Boroghină a fost gratulat cu Premiul pentru afirmarea teatrului românesc în lume. Patru monștri sacri au fost încoronați cu lauri pentru întreaga activitate: Ninetta Gusti, Carmen Stănescu, Ion Lascăr, Colea Răutu. Chiar dacă valoarea materială a premiilor este una simbolică (3.000.000 pentru cel mai bun spectacol, cîte un milion pentru celelalte premii), premiile criticii sînt neprețuite prin obiectivitatea desăvîrșită cu care juriul și-a făcut datoria, în spiritul celor enunțate de Horațiu Mălăele (care îl cita pe regretatul Valentin Silvestru, "Dacă cine trebuie să fie nu e, atunci cine e, nu trebuie să fie!") Au fost cei mai buni, încă un semn că, firîș-grăpiș, ne îndreptăm spre normalitate.

MAIORAL 25.02.98

RAMPA

25.02.1998

Premiile Criticii pe anul 1997

Luni seara, la Sala Majestic a Teatrului Odeon, lumea teatrului s-a aflat în sărbătoare. Secția Română a Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru (AICT) - Fundația Teatrul XXI, în colaborare cu Tele 7 abc, a organizat acest spectacol - eveniment, ai cărui amfitrioni au fost actrița Maia Morgenstern și criticul Victor Parhon. Juriul alcătuit din criticii de teatru Ileana Berlogea, Alice Georgescu, Natalia Stancu, Ștefan Oprea și Victor Pampon au

decernat înalte distincții. Ceea ce a impresionat în mod plăcut la festivitate a fost bogăția și diversitatea premiilor, care au încercat să acopere toate domeniile artei spectacolului. Astfel, Premiul pentru cel mai bun spectacol a fost acordat montării lui Alexandru Darie, 1794, adaptare după Camil Petrescu, Georg Buchner, Peter Weiss (Teatrul Bulandra); Premiul pentru cel mai bun regizor al anului a revenit directorului general al TNB, prof. univ. Ion Cojar, respectiv spectacolului său *O batistă în Dunăre* de Dumitru Radu Popescu; Premiul pentru cea mai bună actriță a fost decernat doamnei Olga Tudorache pentru rolul din *Regina mamă* de Manlio Santanelli, regia Gelu Colceag (TNB); Premiul special al juriului i-a fost înmănat actriței Coca Bloos, pentru rolul Doamna Hardcastle din *Noaptea încurcăturilor* de Oliver Goldsmith, regia Petru Vutcărau (Teatrul Mic) și Mihaelei Arsenescu - Werner, pentru rolul Beatrice din spectacolul *Efectul razelor gamma asupra anemonelor* de Paul Zinder (Teatrul Național Iași); Premiul pentru cel mai bun actor a fost împărțit între Cornel Scripcaru, pentru rolul Robespierre, din spectacolul 1794, și Florin Zamfirescu, pentru rolurile Fouquier - Tinville din spectacolul 1794 și Glagoliev din *Don Juan* a la russe după Cehov; Premiul pentru cel mai bun scenograf a răsplătit activitatea Mariei Miu, pentru specta-

celele 1794 și *O batistă în Dunăre*; Premiul pentru cea mai bună muzică de scenă a fost primit de Adrian Enescu, pentru muzica spectacolului 1794; Premiul pentru cel mai bun debut a avut în centrul atenției pe doi artiști: regizorul Vlad Mas-saci și actrița Petronela Grigorescu (Teatrul Național din Iași). Interesant este că n-au fost uitate nici inițiativele sau managerii care au un rol esențial în promovarea actului teatral. **Premiul pentru cel mai bun proiect cultural** a fost acordat regizorului Cristian Theodor Popescu pentru înființarea Companiei „777”; **Premiul pentru management și învațământ artistic** a recompensat-o pe directoarea Teatrului „Țândărică”, Mihaela Tonitza-Iordache, iar **Premiul pentru mecenat artistic** a revenit directorului general al firmei „Tuingdor-Mitsubishi,

Ingrid Wlezek, sponsor al ultimelor trei ediții ale Premiilor Criticii. Ca la orice gală care-și respectă marii artiști au existat și **Premii pentru întreaga activitate**, care i-au avut în centrul reflectoarelor pe Nineta Gusti, Carmen Stănescu, Ion Lascăr și Colea Răutu. Un eveniment cu totul deosebit l-a constituit **Premiul de excelență** ce a fost atribuit regizorului Liviu Ciulei, supranumit „ctitor” al perioadei moderne a Teatrului Bulandra, la împlinirea celor 50 de ani de la înființarea

instituției. **Premiul pentru cartea de teatru** a fost dedicat volumului „La vie en rose” scris de criticul Ludmila Patlanjogu. De remarcat existența unui **Premiu pentru expresivitate corporală**, acordat balerinului și coreografului Răzvan Mazilu.

O manifestare de excepție care a fost înainte de toate un dialog al speranței, al încrederii și al bucuriei de a trăi în și prin teatru.

IRINA BUDEANU ■

Gala Premiilor Criticii

Cele mai frumoase flori pentru un actor sunt aplauzele

Irina Petrescu și criticul Ludmila Patlanjoglu

Doi laureați: Florin Zamfirescu și Adrian Pintea

Radu Beligan predând ștafeta lui Cornel Scripcaru

Coca Bloos, Victor Parhon și Horațiu Mălăele

La Teatrul Odeon, în cadrul unui spectacol eveniment, au fost decernate Premiile Criticii pe 1997, stabilite de secția română a AICT - Fundația Teatrul XXI. Programul a fost prezentat de către actrița Maia Morgenstern și criticul Victor Parhon. Gala s-a transformat într-o predare a ștafetei de la actrița consacrată la cea debutantă. Spectacolul **1794** a obținut la această ediție 5 premii. Distincția **In Memoriam** a fost acordată regretatului actor **George Constantin** pentru excelența creațiilor sale artistice, un mare actor care a fost nedreptățit în timpul vieții. Înmânându-i premiul fiului lui, Sanda Manu specifică: „Să ne gândim la bucuria pe care el ne-a dat-o”. Premiul pentru **debut** a fost obținut de regizorul **Vlad Massaci**, liderul generației tinere, pentru regia spectacolului **Trei femei înalte**, cel de **debut** actoricesc, **Petronelii Grigorescu**, pentru rolul **Tillie** din **Efectul razelor gamma asupra anemonelor** de Paul Zindel (de la Teatrul Național din Iași), un nume pentru teatrul de mâine. Premiul pentru **cel mai bun proiect cultural** al anului a fost acordat lui **Cristian Theodor Popescu** pentru spectacolul **Copiii unui Dumnezeu mai mic și Companiei 777**, care a montat spectacole din dramaturgia

anglo-saxonă, a adus pe scenă nume noi: **Max Medoff**. Regizorul **Gelu Colceag** a fost distins cu premiul pentru **Forme teatrale alternative** pentru **Cazul Gavrilescu** de la Teatrul Nottara, un spectacol interesant din punct de vedere al căutării unui drum nou. Premiul pentru **plastica expresiei corporale**: **Răzvan Mazilu** în **Jocul de-a Shakespeare**, un actor care a înlocuit textul cu mișcarea, un talent în arta dansului modern. **Ludmila Patlanjoglu** a obținut premiul pentru captivanta carte **La vie en rose** cu **Clody Bertola**, un omagiu adus teatrului. Distincția pentru **management și învățământ artistic** i-a fost atribuită **Mihalei Tonitza Iordache**, care consideră teatrul ca o gospodărie proprie, premiul pentru păstrarea memoriei teatrului românesc **Virgil Petrovici**, pentru cartea **Macbeth cu măști**, o restituire a gândirii magice a teatrului. Premiul pentru **afirmarea teatrului românesc în lume** a fost obținut de **Teatrul Național din Craiova**, de directorul său **Emil Boroghină**, pentru programul său artistic, pentru repertoriul său de ținută, pentru felul în care a înțeles să creeze Festivalul Shakespeare, un teatru care a străbătut toate meridianele globului, totalizând numai în acest an 84 de reprezentații peste hotare.

Constantin Chiriac, directorul Festivalului Internațional de Teatru de la Sibiu, care a reușit „să înnoie excelent în spațiul extra-bugetar, creând o punte către Occident, a obținut premiul pentru **cel mai bun director de festival**. Premiul **special al juriului**: **Coca Bloos** pentru rolul **Doamna Hardcastle** din **Noaptea încurcăturilor** de Oliver Goldsmith și **Mihaela Arsenescu** Werner de la Teatrul din Iași, o artistă cu foarte mari disponibilități în spectacolul **Efectul razelor gamma asupra anemonelor**. Distincții pentru **întreaga activitate**, actorii: **Ion Lascăr** de la Teatrul Național din Iași, în vârstă de 90 de ani, **Nineta Gusti**, **Carmen Stănescu**, neuitata actriță din **Comedie de modă veche**, **O femeie cu bani**, **Doamna nevăzută**, ce declara: „Cele mai frumoase flori pentru un actor sunt aplauzele”, și **Colea Răutu** care mărturisea cu amărăciune: „Domnilor, de ce m-ați uitat?”. Premiul pentru **excelență** a revenit ctitorului teatrului modern **Liviu Ciulei**, un actor, scenograf, regizor, pe toate continentele lumii, simbolul noii generații pentru **reteatralizarea teatrului**. Premiul obținut a fost decernat mai departe de către fiul său, **Thomas Ciulei**, unui tânăr regizor debutant. Premiul pentru **cel mai bun spectacol al anului** a fost

decernat spectacolului **1794**, regia **Alexandru Darie**, de la Teatrul Bulandra. Au fost desemnați **cel mai bun regizor al anului** - **Ion Cojar**, pentru spectacolul **O batistă în Dunăre** de D.R. Popescu, de la Teatrul Național București, cea mai bună actriță **Olga Tudorache** pentru rolul titular din spectacolul **Regina mamă** de Manilo Santaneli, de la același teatru, premiul pentru **cel mai bun actor al anului** a fost împărțit de actorii **Cornel Scripcaru** pentru rolul **Robespierre** din **1794**, premiu înmănat: „În numele revoluției franceze pentru care ne-am sacrificat amândoi”, de către actorul **Radu Beligan**, și el în urmă cu mulți ani în același rol, și **Florin Zamfirescu** pentru rolurile **Foquer Tinville** din același spectacol și **Glagoliev** din spectacolul **Don Juan à la Russe** (Teatrul Odeon). De asemenea, au fost acordate distincții pentru **cel mai bun scenograf al anului** - **Maria Miu** pentru scenografia spectacolului **1794**, premiul pentru **cea mai bună muzică** de scenă **Adrian Enescu**, pentru muzica aceluiași spectacol. Premiul pentru **pantomimă** a fost oferit actorului **Dan Puric**, care a reușit un limbaj internațional. ■

Pe scenele bucureștene

«Copiii unui Dumnezeu mai mic» - la Odeon

Sâmbătă, 9 mai, Teatrul Odeon vă invită să urmăriți "Copiii unui Dumnezeu mai mic", de Mark Medoff. Spectacolul, realizat de Compania Teatrală 777, aduce în prim-plan lumea hipersensibilă a surdo-mușilor.

Regizorul Theodor Cristian Popescu i-a reunit pe scenă pe Adrian Pinteș, Florin Piersic jr, Claudiu Trandafir, Cristina Toma, Adrian Titieni, Anca Calciu. Spectacolul începe la ora 19.00. Un bilet costă 15.750 lei (în sală) și 10.500 lei (la balcon). (Isabella Francia)

Adrian Pinteș va fi vedeta spectacolului de sâmbătă

Pe scenele bucureștene

JOI, 28 MAI 1998

* „COMPANIA 777“

Dincolo de insolit

Mai toți actorii de valoare (uneori, nu numai aceștia) au fanii lor, oameni care merg la teatru sau la cinematograful spre a-i vedea o oră-două, sporindu-și, de obicei, admirația. Bănuiesc că este flautant pentru orice actor. Majoritatea interpreților se străduiesc să nu dezamăgească. Zilele trecute, văzând, cu destulă întârziere, spectacolul „Companiei 777” cu piesa „Copiii unui Dumnezeu mai mic” de Mark Medoff, am întâlnit o mulțime de spectatori dezamăgiți. Se știuse, până în ziua reprezentației, că va juca Adrian Pinteș și lumea cumpărase bilet. Actorul și-a anunțat incapacitatea de-a susține spectacolul și atunci spectatorii ce-l doreau pe Pinteș au returnat biletele, neplăcut impresionați, cu revoltă (unii) în glas (ziarele îl aminteau pe Pinteș și, oricum, dezamăgiți. Dacă ar fi fost prima oară, n-ar fi fost atât de grav... Ne pare rău pentru spectatorii care au renunțat, căci nu poți fi niciodată sigur când Adrian Pinteș este disponibil și spectacolul lui Theodor Cristian Popescu merită să fie văzut, mai ales că Florin Piersic jr. atacă temerar rolul profesorului logoped James Leeds - o partitură dificilă, care, la prima vedere, ar depăși practica sa profesională.

„Compania 777”, condusă de regizorul spectacolului, și-a propus (așa cum spune programul său) „identificarea unor puncte sensibile în mentalitatea colectivă și a unor teritorii neexplorate în raportul complex al individului cu societatea contemporană”. În consecință, a fost pus în scenă textul lui Mark Madoff (traducerea: Alina Nelega). Eroi sunt oameni care nu aud sau care trăiesc în precăria acestora, adică director de școală specializată, profesor, avocat. Cu fiecare dintre aceștia, fiecare dintre eroi diferențiat intră în relație sau în conflict. Gama

stărilor și a relațiilor se poate multiplica la infinit în funcție de modul în care este receptat handicapul. Avem de-a face cu situații dramatice. Melodrama l-ar fi putut pândi pe regizor. Atent la optimismul ce se degajă din text, el își încarcă de umor multe dintre situațiile oferite de autor. Dincolo de personajele construite de autor cam schematic (cele de plan secund), țesătura relațiilor insolite ce-i leagă pe eroi are gravitate și profunzime.

Ușor distrasă la început de faptul că actorii gesticulează (limbajul semnelor), repetând ceea ce spun (sau invers), pe măsură ce spectacolul avansează (adaptată la insolita receptare), am avut răgazul să urmăresc desenul personajelor, deci calitatea interpretării. Cristina Toma (Sarah Norman), obligată „de text” la totală tăcere, se poate bizui doar pe mimică și gest. Actrița găsește soluția expresivității cu măsură, emoția autentică o ferește de orice exagerare. Personajele secundare sunt depozitele liniei de umor. În primul rând, Adrian Titienu (cu resurse dramatice și comice evidente), care are o stagiune bună, în mare progres profesional. În „1794” - Camille, în *Richard al III-lea*, Ducele de Aumerle și aici - Orrin Dennis sunt personaje de registre diferite, pe care actorul le împlinește cu mijloace sigure (mai nuanțat sub bagheta lui Măniușiu). Maria Tudosie (Lidia) izbutește un crochiu cu haz, în vreme ce Radu Gabriel, pe date puține, încarcă spre evidențiere. Un fior dramatic am descoperit la Lelia Ciubotaru.

Acest spectacol este debutul de activitate al „Companiei 777”, care a reușit să se descurce o stagiune. Sperăm că nu se va mulțumi doar cu atât.

Florica Ichim

Journal de
spectacolo

Comanda sociala versus comandament artistic

Teatrul este, nu-i

așa, oglinda vieții. În acest deceniu, el a fost mai degrabă oglinda refuzului vieții. Stagiuni la rând au lipsit montările după autori contemporani. Traduceri puține și încă mai mică disponibilitatea dramaturgilor autohtoni de a privi în jur. Producțiile teatrale pe teme la zi, atâtea câte au fost, n-au convins prea tare. Le-a lipsit veridicitatea, forța de impact. Eticheta de comandă socială a putut fi cu ușurință lipită pe majoritatea lor. Astfel a apărut bănuiala că spectacolele nu ar reprezenta efectiv nevoia creatorului de a transpune în plan artistic subiectele în cauză: categorii sociale defavorizate; minorități etnice, sexuale sau religioase; ecologia, feminismul ș.a.m.d., ci, mai repede, niște mișcări pur strategice.

Suspiciunile sunt însă mult mai diminuate când regizorul unui asemenea spectacol este **Theodor Cristian Popescu**. Îl recomandă "antecedentele" sale în materie de dramaturgie contemporană (Marin Sorescu) precum și poziția serioasă cucerită în rândul directorilor de scenă și opinie din generația 90. Orice urmă de îndoială este definitiv spulberată de ceea ce se întâmplă în serile când la **Teatrul Odeon** (coproducător alături de **Compania 777**, înființată vara trecută chiar de regizor și **Souns of Progress**) se prezintă piesa **Copiii unui Dumnezeu mai mic** de **Mark Medoff**. Ceva aparte se petrece acolo, până într-atât încât noțiunile cele mai uzitate, de genul regie, montare, spectacol, personaj, devin nepotrivite, inoperante. De ce? Pentru că dinspre scenă vine înspre spectatori cotidianul. Cu faptele sale. Nu neapărat exemplare. Cu vorbele sale. Nu obligatoriu memorabile (traducerea: **Alina Nelega**). Și cu oameni obișnuiți. Nici cum diferiți de cei din preajmă. Numai că acum, cineva se apleacă asupra tuturor acestora cu atenție, caută să priceapă și să spună mai departe. Desigur, impresionează subiectul, iubirea imposibilă dintre un el și o ea care nu aparțin aceleiași lumi, mai ales că fata este surdo-mută.

Dincolo de povestea în sine se ascunde cu mult mai mult. Este, în primul rând, întâlnirea/incompatibilitatea dintre două universuri, amândouă la fel de imperfecte. Iată-le, însă, stând alături, pe același palier, întrucât și dintr-o direcție și din cealaltă forțele de atracție și respingere sunt egale ca valoare. Sistemul rămâne așadar neutru, într-un echilibru de punct zero. Nu întâmplător se stabilește chiar și o simetrie numerică între actanții din tabăra majoritară și cei minoritari. Prin urmare, devenirea, evoluția, posibilitatea de întrepătrundere țin de modul cum vor acționa particulele componente, dar și de provocarea adusă de un impuls exterior. Acesta este omul dintre cele două lumi, profesorul îndrăgostit de eleva sa. În accepțiunea curentă, ar putea fi protagonistul. Mai puțin aici, pentru că oricare ar fi întinderea partiturilor, complexitatea ființei umane poate fi decelată în fiecare apariție. Nimic din ceea ce aduce individuali-

tate nu este sacrificat în beneficiul categoriei. La sfârșit descoperi cât de multe date personale s-au adunat în dreptul fiecăruia. Există un director - **Radu Gabriel** - cu majusculă și complexul piticului. Există o mamă - **Lelia Ciobotariu** - aparent resemnată, în fapt, epuizată de propria-i incapacitate de a face față nevoilor unui copil-problemă. Există o avocată carieristă - **Ana Calciu** - mult prea închistată între șabloanele despre normal și diferit. Există un tânăr sensibil - **Claudiu Trandafir** - care pornește o adevărată cruciadă pentru drepturi, dar nu în deplină demnitate, ci șantajând societatea cu nenorocirea alor săi. O adolescentă - **Maria Tudosie** - afișează strident lipsa de inhibiții, dintr-o uriașă teamă de a-și accepta condiția. Reacția contrară la limitările impuse de handicap marchează viața altei persoane - **Cristina Toma**. Abandonarea propriilor idealuri și refuzul total al celeilalte lumi înseamnă pentru ea respect de sine. Se amestecă, în decizia sa, luciditate și lașitate, dârzenie și slăbiciune, duritate și emotivitate, mândrie și umilință. Toate astea au rădăcini adânci în viața de familie, în traumele copilăriei, în reacțiile colectivității. Nici măcar atunci când împărtășește iubirea profesorului nu poate trece granița. El - **Adrian Pinteș/Florin Piersic jr.** - este singurul care vrea să trăiască efectiv în ambele lumi,

să participe la viața lor, să le cunoască particularitățile. Nu fuge dintr-una și nici nu se refugiază în cealaltă. Motivațiile lui sunt de om întreg, reacțiile firești. Este unicul care dorește un dialog real și înțelege că pentru aceasta e nevoie de o dublă deschidere, de acceptarea celui alt ca partener. Înfrângerea sa depășește planul personal (iar distribuția alternativă constituie un argument în plus) și demonstrează că până acum prea puțini au fost aceia care să aștepte cuvintele potrivite, fie că le-au rostit, fie că le-au desenat cu mâinile în aer.

COMPANIA TEATRALĂ 777
Copiii unui Dumnezeu mai mic,
de **Mark Medoff**
Regia: **Theodor Cristian Popescu,**
stagiunea 1996-1997

Întreaga întâmplare transpusă scenic, inclusiv ambientul rezonant creat de **Liliana Cenean** și **Ștefan Caragea** au darul de a implica spectatorul, de a-l determina la o viziune lucidă, fără spaime, idei preconcepute și atitudini fabricate asupra Celuilalt și a Aceluiași. Meritul este al lui **Theodor Cristian Popescu**, unul dintre puținii regizori care nu refuză să privească în față neliniștile sfârșitului de mileniu. Are timpul, răbdarea, curajul, dorința și dăruirea de a-și descoperi semenii și epoca. A le urca pe scenă devine pentru domnia sa nu o comandă socială, ci un comandament artistic.

Anca ROTESCU

Dreptatea culturală
13-19.05.98

Festivalul Internațional de Teatru

„Păsările de lux“, o surpriză memorabilă făcută festivalului de către artiștii englezi

reprezentăția cu piesa „Cazul Helen Keller“, în interpretarea trupei de la „Dah Teatar“ din Iugoslavia. Din fericire, românii au fost la înălțime, spectacolele cu „La Țigănci“, „1794“, „Toujours l'amour“, „Petru“, „Jocul de-a Shakespeare“, „Copiii unui Dumnezeu mai mic“, dar și cel al studenților lui Dem Rădulescu și George Ivașcu, după „Omoară-l pe aproapele tău“, de Mrozek, culegând minute în șir aplauze fierbinți și aprecieri măgulitoare din partea oamenilor de teatru și a criticilor din străinătate. De altfel, fie prin acest contact, fie prin „Bursa de spectacole“, unele reprezentații au fost deja invitate în străinătate! Dar marele câștig în ceea ce privește arta spectacolului, atractivitatea și „parfumul“ acestui festival, aureola sa de ceremonial magic, amintind, nu de puține ori, atmosfera carnavalurilor, și-a aflat izvorul în reprezentațiile de „dincolo de scenă“.

La această ediție, au putut fi urmărite câteva reprezentații

excepționale, ca „El Dorado“ oferit de ansamblul UMO din SUA (un „maraton“ de virtuozitate comică, cu elemente de feerie și bufonerie, evocând — prin muzici ritmate, dialog scilpitor, gesturi, cântec și dans — aventura sângeroasă a conchistadorilor spanioli și a tuturor căutătorilor de aur), „Carmen“ după Prosper Mérimée, în viziunea fabulos-cinematografică a unei admirabile trupe ucrainene, un incitant „discurs“, când comic, când tragic ori liric oferit de japonezi (Taichi Kikaku) cu mijloacele pantomimei, sau

de la Sibiu

PANORAMIC
RADIO-TV

29 iulie - 5 iulie 98

„Omoară-l pe aproapele tău“

primul loc în preferințele publicului. O remarcă încă o dată pe **Cristina Toma**, care umple toată scena fără să scoată un cuvânt, fiind totuși, paradoxal, extrem de vorbăreată și expresivă în propozițiile ei gestuale, proprii limbajului non-auzitorilor. **Scandal cu publicul** de Peter Handke, în regia lui Vlad Muger - alt spectacol al teatrului organizator - a smuls publicul din comoditatea „privitorului la teatru“, provocându-l, insultându-l, stârnindu-i reacții. De la o astfel de reprezentare aș fi cerut totuși o relație mai directă cu spectatorii care se vrea a fi scoși din convenție fără ca actorii să iasă decât parțial din ea... Aceasta a fost retrospectiva succintă a 4 zile de festival. Urmează, firește, analiza detaliată a celorlalte și a întregului.

Saviana STĂNESCU

Ca în fiecare an, la sfârșitul lui mai și începutul lui iunie, lumea teatrală se lasă pradă febrei festivalurilor, răspândindu-se în varii orașe ale țării, ce devin pentru câte o săptămână „adevărate capitale ale teatrului“ (clișeu ce lipsește rar dintr-un discurs oficial de inaugurare, dovedind reminiscențe centraliste). Festivalul de la Piatra Neamț - director: Corneliu-Dan Borcia, director artistic: Victor Scoradeț - are anul acesta o temă, un „focus“: spațiul teatral german. Oferta e variată și în afara concursului, spectacole rusești, bulgărești, elvețiene, ungurești și, desigur, autohtone, fiind prezente în festival. „Expresionismul: tranziția și confuzia tragică“ a fost subiectul unei conferințe susținute de criticul de teatru Marian Popescu, după care, vernisajul unei expoziții de carte dedicate centenarului Brecht (organizată de Târgul internațional de carte de la Frankfurt) a prilejuit discuții în jurul controversatei personalități a germanului.

La ora la care scriu aceste rânduri, Festivalul și-a consumat prima jumătate. După ce se deschisese cu

o... **Ușă închisă** de I. Graham Reid, producție a Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, în regia lui **Vlad Massaci**. De remarcat că e vorba de o piesă a unui dramaturg irlandez contemporan, text ce pune problema dreptului pe care-l are cineva care n-a fost pus într-o situație-limită de a arăta acuzator spre slăbiciunea unui om chinuit de conștiința propriei sale lașități dintr-o astfel de împrejurare: cea în care a asistat de dincolo de ușă la agonia prietenului său, torturat și ucis în fața casei sale. Un spectacol ce ne (re)aduce în memorie/atenție frica și comoditatea, pasivitatea și compromisul experimentate și de/pe români înainte de '89. Bine decupat și echilibrat de regizorul Vlad Massaci (printre puținii care au „curajul“ să se apropie de o piesă contemporană), spectacolul oferă prilejul trupei de la Piatra Neamț (cu un excelent **Bogdan Talașman** în rolul principal) de a-și demonstra disponibilitățile și deschiderile spre varii registre teatrale. Scenografia **Oanei Botez** propune spații suprapuse de joc, permițându-ne să asistăm, ca un „diavol“ ce ridică acoperișurile caselor, la comedia amară a lașității.

A doua zi a festivalului a aparținut în totalitate **Decameronului** lui **Silviu Purcărete** (Teatrul „Anton Pann“ din Rm. Vâlcea), spectacol de o frumusețe

copleșitoare, care suportă și acum, la atâția ani după premieră, o revedere kathersică. Studioul „Cassandra“ - UATC București, clasa Dem Rădulescu, George Ivașcu - a venit cu o producție pe texte de Slawomir Mrozek: **Omoară-l pe aproapele tău**. O reprezentare ce reflectă în bună măsură potențialul viitorilor actori, actualmente studenți în anul IV. A urmat Teatrul dramatic din Galați, cu **Uși închise** de Wolfgang Borchert, povestea unui tânăr deziluzionat, întors de la război, care descoperă că

toate reperele sale sunt distruse și numai are pentru ce să trăiască. Deși se bucură de o scenografie, o coregrafie și o muzică sugestive, spectacolul nu convinge din cauza slabei prestații actoricești. Recitalul lui Tudor Gheorghe, pe versuri de Marin Sorescu, a stârnit entuziasmul unui public alcătuit din fani fideli ai bardului. Un alt tip de entuziasm a declanșat „Copiii unui Dumnezeu mai mic“, de Mark Medoff, în regia lui **Theodor Cristian Popescu** (Compania 777), aflat deocamdată pe

Festivalul Teatral de la Piatra Neamț
2 iunie 1998

Luceafărul

Miercuri 3 Iunie 1998.

TIMPUL TINERILOR

de REMUS ANDREI ION

alții își dau seama că trebuie să se instruiască și să se antreneze mai mult, mult mai mult decât le permite școala etc.

Directorii festivalului, Corneliu Dan Borcia și Victor Scoradeț, și-au structurat programul pe trei secțiuni: **focus** - spațiul cultural german, alte spectacole profesioniste și spectacole care nu intră în concurs. Fiind în sala de spectacole, vezi mai mult tineri pe scenă, regizorii sunt și ei de multe ori tineri... Au fost invitate spectacolele studentești: **Omoară-l pe aproapele tău!** al clasei Dem Rădulescu - George Ivașcu din București, aplaudat strașnic chiar la matineu, **Arlechino în oglindă** al clujenilor pregătiți de Miriam Cuiubus și Mona Chirilă, și Noua Universitate Bulgară din Sofia cu **Lumini aprinse**. Regizorul Cătălin Vasiliu debutează cu trupa Teatrului din Galați pe textul lui Wolfgang Borchet **În fața ușii/Uși închise**, fiind admis pentru secțiunea „focus”. Vlad Massaci, după două eșecuri bucureștene, lansează un spectacol interesant cu **Ușa închisă**, piesa irlandezului J. Graham Reid (care se regăsește în volumul de teatru irlandez apărut la UNITEXT). **Copiii unui Dumnezeu mai mic** produs de Cristian Theodor Popescu la propria-i Companie **777**, este succesul de casă al Teatrului Odeon din București. Beatrice, cu Claudiu Bleonț sunt în spațiul german cu **Cerșetorul** lui Reichardt

Johannes Sorge, jucat la Timișoara. Și putem prelungi performanțele tinerilor până la Dan Puric și Carmen Ungureanu (fie, pentru ultima dată) care umplu sala de aplauze în câteva minute, n-ai ce-i face! În zona performanței: **Decameron 650**, Silviu Purcărete - Ilie Gheorghe, este o lecție. Plus Vlad Mugur, regizorul care i-a învățat pe actorii din Piatra Neamț cum să vorbească pe scenă în workshop-ul din care a rezultat spectacolul **Scandal cu publicul** după Peter Handke. Și mai mult: Hikaru Otsubo a dansat butho, Victor Scoradeț traduce teatru german, Marian Popescu conferențiază, poetul Doru Mares debutează **Mimind orgasmul social**, Horațiu Mălăele regizează **Pălăria**, Tudor Gheorghe cântă la mandolină în blugi, elvețieni, ruși, polonezi, germani, unguri, dramaturgul Vlad Zografi în juriu... gata cu enumerarea!

Teatrul Tineretului din Piatra Neamț înseamnă ceva; tinerii au de lucru, se pot antrena, au spectatori, au de la cine învăța, trebuie să aibă sponsori, o merită, o merită Piatra Neamț. Când nu este festival, este **Prințul din lacrimă** de Radu Macrinici, sunt spectacolele lui Alexandru Dabija, Mihai Măniuțiu, Vlad Mugur. Pentru tineri merită ca și ministrul Culturii să vină cu un sprijin ferm și constant, odată pentru totdeauna.

În agenda primului festival de teatru din această primăvară/vară, cel de la Piatra Neamț, am găsit o declarație tranșantă (după foarte multe luni de uimitoare, incredibilă tăcere) a ministrului Culturii, Ion Caramitru: „În măsura în care toate elementele vor fi dublate de sprijinul administrației locale, al sponsorilor din zonă, festivalul nemțean va avea cu siguranță viață lungă”. Avertisment hotărât? O absolvire a rolului de administrator al subvențiilor pe care l-a avut ministerul? Vom vedea. Sper doar că declarația nu a apărut ca răspuns la disperarea cu care directori, administratori, organizatori de festivaluri, serbări omagiale și aniversări neștiute mișună pe culoarele cu însemne staliniste ale Ministerului Culturii. Aici este și rezultanta faptului că ministrul nu se poate decide să finanțeze proiecte culturale selecționate prin licitație.

Declarația de la Piatra Neamț merită să fie respectată și luată în seamă. Odată pentru a minimaliza rolul de casier al ministrului, dar mai ales pentru că Festivalul de la Piatra Neamț este din ce în ce mai pronunțat, cel mai sănătos eveniment cultural al județului. Paisprezece veri cu festival în 40 de ani de când există Teatrul Tineretului la Piatra Neamț. Nimeni nu poate șterge sau anula istoria Teatrului Tineretului, decât ignoranța. Mă și întreb de ce istoricii de teatru care au fost contemporani cu „fenomenul Piatra Neamț” nu sunt pregătiți să transmită farmecul acestui fenomen.

În 1998, la Piatra Neamț, festivalul este din nou deschis tinerilor, acum când toată lumea aleargă după celebrități, ca să rupă gura târgului. Dar și tinerii pot rupe gura târgului, sunt nonconformiști, unii sunt foarte curajoși,

Adevărul literar și artistic

16 Iunie 98.

Întâlniri necesare și, uneori, reușite

A

există o perioadă destul de îndelungată în care spectatorul român mergea la teatru pentru a descoperi o creație regizorală, actoricească, cu alte cuvinte, un spectacol. Nu însă pentru a cunoaște (și) un text dramatic. Cu puține și nu prea semnificative excepții, se re-prezentau piese ori măcar autori cunoscuți, se jucau mai ales adaptări scenice după proze, versuri, corespondență, articole, eseuri, ba chiar și adaptări după piese de teatru: rescrierea datorându-se mai totdeauna regizorului în cauză. Nimic grav, bineînțeles, pe astfel de texte s-au creat unele dintre marile spectacole ale ultimelor (destul de multe) stagii; ceea ce tindea să devină însă, dacă

nu grav, oricum, demn de atenție era pericolul monotoniei pe de o parte și ieșirea spectacolului din circuitul dramaturgiei contemporane (sau invers, dacă vreți), pe de altă parte.

Am vorbit la trecut pentru că în ultima vreme sunt semne că moda începe să ne părăsească (hai să nu spunem *modă*, cuvânt care, nu se știe de ce, în acest context are efect ofensator; să spunem *opțiune*, vorba asta plăcându-ne grozav tuturor). Dacă adăugăm că semnele vin mai cu seamă dinspre tinerii regizori, le putem considera de bun augur pentru anii ce urmează.

Am scris nu de mult în spațiul acestei pagini despre montarea (încă) studentului la regie Vlad Massaci realizată pe un text contemporan irlandez, *Ușa închisă* de J. Graham Reid, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț. Nu este singurul exemplu, dar este cel mai recent și este, totodată, unul reușit. Vorbind despre apropierea regiei tinere de piesa contemporană, românească sau străină, ne vom opri de această dată nu la un spectacol, ci la un regizor, Theodor-Cristian Popescu. În cazul său, demersul pare a ține, dincolo de interesul pentru un text sau altul, de un program coerent, dacă judecăm după dramaturgia abordată în cei câțiva ani de profesie pe care i-a „agonisit” până acum. Cele două spectacole pe care le-a semnat în actuala stagiune propun nu doar piese contemporane, ci și o problematică la zi, o temă care devine din ce în ce mai preocupantă - în lume, acum și la noi - soarta persoanelor cu un handicap fizic, psihic, de integrare socială. În spectacolul realizat cu compania teatrală pe care a creat-o - și care se cheamă, plin de mister, „777” - handicapul este de ordin fizic, cu inevitabilele perturbări în plan comportamental. *Copiii unui Dumnezeu mai mic* de Mark Medoff (traducere de Alina Nelega) este un text dedicat surdomușilor, posibilei lor inserții într-o societate care azi nu mai este ostilă, nici măcar indiferentă la destinul lor, ci, poate, doar extrem de stângace în găsierea unui canal de comunicare efectivă. Meritul cel mai important al piesei - bine scrisă, de altfel - mi se pare atitudinea foarte onestă, deloc aceea generos-duioasă ce se adoptă de obicei. Autorul dorește într-adevăr să afle, să aflăm împreună, despre ce este vorba de fapt, așa încât nu se simte obligat să facă din handicapăți îngeri neprihăniți, iar din noi, păcătoșii auzitori-vorbitori, monștri de egoism. Vina lipsei de comunicare poate fi și de o parte, și de cealaltă, talerul nostru atârnând ceva mai greu doar pentru că posibilitățile ne sunt mai numeroase. Acest ton de franchețe plină de sensibilitate, dar lipsită de false pudori (arogante, în cele din urmă) este foarte bine sesizat și transcris scenic de Theodor-Cristian Popescu, regizorul reușind să creeze un limbaj anume, o stare de comunicare între personaje, între scenă și sală. Este grea sarcina pe care și-o asumă, unul dintre personajele principale

exprimându-se doar prin gesturi-priviri-mișcări (foarte bună, foarte nuanțată interpretarea Cristinei Toma), altele vorbind în felul acela special al celui care a învățat sunetele doar cu ajutorul ochilor și al imaginației. Abordarea unui altfel de mediu, a unei altfel de teme decât acelea obișnuite impunea regiei un altfel de limbaj scenic și, chiar dacă există lungimi, pierderi de ritm, momente mai puțin rezolvate, acestea sunt doar detalii; soluția de ansamblu a montării a fost găsită, fără îndoială. Cu unele stridente (Ana Calciu), cu unele accente în plus (Maria Tudosie) sau în minus (Lelia Ciobotariu), interpretarea este, mai ales pentru rolurile importante, o reușită demnă de reținut. Am numit-o deja pe Cristina Toma, se cuvine să îi menționăm pe Florin Piersic jr. - excelent într-un rol ce ușor putea eșua în monotonie sau în convențional - și pe Claudiu Trandafir. Curățată de unele clișee, evoluția lui Radu Gabriel li s-ar putea adăuga și ea.

Cel de-al doilea spectacol al lui Theodor-Cristian Popescu de care aminteam la începutul acestor însemnări este pe un text românesc, *Eu când vreau să fluier, fluier* scris de Andreea Vălean și realizat în coproducție de Teatrul Național din Târgu Mureș (Compania „Liviu Rebreanu”), Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș și Fundația Dramafest (căreia îi revine și meritul de a fi descoperit piesa, grație concursului său de dramaturgie). Și aici privirea se oprește asupra unui segment special al societății, în același timp, o problemă specială a ei - delincvența juvenilă; și aici este vorba, în ultimă instanță, despre un handicap - de integrare socială. Piesă cu o bună articulare a ideilor, cu o semnificativă circumscriere tematică, ne amintește în cele mai reușite momente ale ei de literatura „tinerilor furioși” sau de filme poloneze ale anilor '60. Aici ca și acolo rebelii au deopotrivă cinism și candoare, ei nu sunt cu adevărat răufăcători, oricare le-ar fi fost faptele, dar pot deveni.

Dacă în *Copiii...* întâlnirea regizorului cu textul s-a produs pe terenul a ceea ce era esențial, fundamental de comunicat, neîmplinirile rămânând în zona detaliului, la cel de-al doilea spectacol situația e diferită, din păcate. Există o stare de tensiune permanentă în piesă, subterană și, mai ales, de conținut diferit de la un moment la altul. Există tensiuni, de fapt, nu tensiune, or tocmai lucrul acesta a scăpat - sau nu și-a găsit modul de transpunere convingător - în montarea lui Theodor-Cristian Popescu. Rezultatul este că, după un debut bun, puternic, spectacolul alunecă ușor, dar fără revenire către „pitorescul mediului” (nici măcar foarte inventiv figurat), spre o simbolistică destul de precară („baladistul” din văzduhuri nu e o idee inspirată, iar finalul are aerul unei tragedii de cabaret), spre lipsă de combustie a replicilor. Tentația pitorescului încarcă excesiv și linia interpretării actoricești. Nu fără prihană din acest punct de vedere, dar mai interiorizat, mai bogat în nuanțe și mai precis ca desen, își construiește personajul Sorin Leoveanu. Curios este faptul că regizorul a cedat acum (aparent fără ezitare) exact ispitei căreia i s-a împotrivit cu succes în *Copiii unui Dumnezeu mai mic*: a duce degetul, mediativ, la propria frunte și a-l îndrepta acuzator spre omnire, a „face caz” de ceea ce ar trebui să fie semn de întrebare, poate neliniște, sigur preocupare pentru fondul problemei, nu pentru forma ei, oricât de „exotică” ar putea să apară.

Izbutită sau ezitantă, întâlnirea regiei tinere cu dramaturgia contemporană, interesul pentru ea, exprimă o preocupare care nu ne poate decât bucura. Să vedem dacă idila va naște o căsnicie.

Cristina DUMITRESCU

Fondat
1992

EVENTIMENTUL

ZILEI

COTIDIAN DE INFORMATIE

marți, 16 iunie 1998

La Festivalul de Teatru „Atelier”, de la Sf. Gheorghe,

Actrița Cristina Toma a primit Premiul special al juriului

Actrița Cristina Toma se află la al patrulea premiu important din cariera sa de până acum. La Festivalul de Teatru „Atelier”, de la Sf. Gheorghe, ea a obținut Premiul special al juriului pentru rolul Sarah Norman din spectacolul „Copiii unui Dumnezeu mai mic”.

Este al doilea premiu pe care-l obține acest extraordinar spectacol, realizat de „Compania 777”, după ce Asociația Criticilor l-a premiat pe Theodor Cristian Popescu, conducătorul trupei, pentru „cel mai bun proiect cultural”.

Cristina Toma are 25 de ani și a studiat

actoria la Tg. Mureș.

Cu rolul surdo-mutei Sarah Corman, ea a scăpat de faima de „vedetă de provincie”, devenind una „de București”. În materie de teatru, cine nu e cunoscut în Capitală nu există. Iar Cristina e tot mai „acostată” pe stradă de bucureșteni.

FELICIA MIHALI

Foto: Mircea Măscăleanu

SEPTEMBER 1998

citylive!

YOUR FREE GUIDE TO

ENTERTAINMENT IN GLASGOW

theatre

CHILDREN OF A LESSER GOD

The Old Fruitmarket, Candleriggs

Tue 15 - Sat 19 Sep, 7.45pm

£8.00 (concessions £4.00)

0141 287 4000

Sounds of Progress and
Romanian theatre group
Compania Teatrala 777 bring
their version of Mark Medoff's
award-winning play of an idealis-
tic teacher of the deaf and the
woman he falls in love with, made
famous by the film performances of
William Hurt and Marlee Matlin.

This tradition continues in a joint venture by Compania Teatrala 777 from Romania with the Scottish musical group Sounds of Progress on a new production of *Children of a Lesser God* which runs from Tuesday, September 15 to Saturday, 19.

The play tells the story of a deaf woman who is reluctant to learn how to speak for fear of drawing attention to her disability. The story develops as she starts to fall in love with the man given the task of teaching her how to speak – he in turn becomes more desperate to hear the sound of her voice, which he attempts to do by breaking down the barriers preventing her from speaking.

Children of a Lesser God by Mark Medoff has had an award-winning past with a Tony award on Broadway in 1980; Play of the Year in 1981 awarded the Society of West End Theatre; and an Oscar for the film produced in 1986.

It is widely acknowledged as a modern classic and this production is a welcome return. For tickets contact 0141 287 5511.

LORRAINE MAWHINNEY

Advertising Department
Edinburgh
Tel: 0131 550 4444
Fax: 0131 220 3714

What's On

Renfrewshire

Doors open day 1998

For fully detailed leaflet, including Children's Passport, contact Paisley Museum, on 0141 889 3151

SATURDAY 12th SEPT
Paisley
Renfrew
Erskine

SUNDAY 13th SEPT
Inchinnan
Johnstone
Kilbarchan
Houston
Bridge of Weir
Lochwinnoch

NEW CHILDREN'S PASSPORT

EDINBURGH STAINED GLASS HOUSE
Stained Glass Courses
Weekends, Mornings or Evenings. Starting 3rd week in September
Leading/Copper Foiling/Glass Painting.
Beginners and advanced
For details and enrolment contact
EDINBURGH STAINED GLASS HOUSE
46 BALCARRES STREET, MORNINGSIDE, EDINBURGH
TEL. 0131 452 8062 FAX. 0131 452 8138

Yesterday's HARVEST

Reaping and threshing with old farm machinery
Children's games and activities
Sunday 6th September

Almond Valley Heritage Trust
Livingston Village, W. Lothian, 01506 414957

2 days later with
Jools Holland
Bonnie Tyler
Paul Carrack
Graham Lyle

7.30 pm Monday 7 September 1998
at the Queen's Hall, Clerk Street, Edinburgh
£15, £10, £5

Bookings: 0131 667 7776 / 0131 668 2019

A charity event in aid of the Drake Music Project and Leonard Cheshire

SCOTTISH CHURCHES OPEN COLLEGE
Advanced diploma in counselling
(validated by COSCA and Napier University)
Year 1 commences in November 1998.
For information & applications contact Mary Lawson.
Tel: 0131-332 0343
Fax: 0131-315 2161

The Winter Queen
In words & music.
See her portraits & enjoy a glass of wine. A unique experience.
Soltaire Society Production.
Portrait Gallery
7.30 pm Sat 8th & 9th Sept.
£9.50 (Conc £7.50)
Tickets 0131 556 1836

CLASSIFIED ADVERTISING
0131-550 4444

The Lord of Harpole offers you
50% Discount
on food with production of this ad
Try the World's HOTTEST curry - if you finish it it's FREE!!
At Newcastle's most famous restaurant
RUPALI
6 Bigg Market,
Newcastle upon Tyne. NE11UW
0191-232 8629

BEECRAIGS
RESTAURANT & FUNCTION SUITE
Excellent food with panoramic views of the River Forth.
10am - 6pm
FULLY LICENSED RESTAURANT
Open 6 days, Tuesday - Friday 12-2pm, 6-9pm.
Saturday & Sunday 12-9pm.
For bookings & information tel: 01506 670099 to avoid disappointment.
Christmas menu now available
BEECRAIGS COUNTRY PARK, Linlithgow.
Excellent conference facilities available.

Compania Teatrala 777 (Romania) Sounds of Progress (Scotland)

"A miracle of acting" The Bucharest Journal

Children of a Lesser God

by Mark Medoff

Directed by
Theodor-Cristian Popescu

Original score by
Gordon Dougall

DUNDEE REP THEATRE
Tue 8 - Sat 12 Sept 7.45pm
Mat. Sat 12 Sept 2.30pm
Box Office:
01382 223530

OLD FRUITMARKET, GLASGOW
Tue 15 - Sat 19 Sept 7.45pm
Ticket Centre:
0141 287 5511

All performances will be in English and will be signed.

THE SCOTSMAN

Weekend

SATURDAY, 5 SEPTEMBER 1998

Compania Teatrală 777 (Romania)

Sounds of Progress (Scotland)

"A miracle of acting" The Bucharest Journal

Children *of a* Lesser God

by Mark Medoff

Directed by
Theodor-Cristian Popescu

Original score by
Gordon Dougall

DUNDEE REP THEATRE

Tue 8 - Sat 12 Sept 7.45pm

Mat. Sat 12 Sept 2.30pm

Box Office:

01382 223530

**OLD FRUITMARKET,
GLASGOW**

Tue 15 - Sat 19 Sept 7.45pm

Ticket Centre:

0141 287 5511

All performances will be in English and will be signed.

6 SEPTEMBER 1998 • THE SUNDAY TIMES

Compania Teatrală 777 (Romania)

Sounds of Progress (Scotland)

"A miracle of acting" The Bucharest Journal

Children of a Lesser God

by Mark Medoff

Directed by
Theodor-Cristian Popescu

Original score by
Gordon Dougall

DUNDEE REP THEATRE

Tue 8 - Sat 12 Sept 7.45pm

Mat. Sat 12 Sept 2.30pm

Box Office:

01382 223530

**OLD FRUITMARKET,
GLASGOW**

Tue 15 - Sat 19 Sept 7.45pm

Ticket Centre:

0141 287 5511

All performances will be in English and will be signed.

WE S S O O E

Theatre

CHILDREN OF A LESSER GOD

Dundee Rep

7.45pm Tue-Sat (01382-
223530)

An enterprising collaboration between Sounds of Progress, a Scottish company that gives music training and experience to people with special needs, and Compania Teatrala 777, Romania's first independent theatre company. Starring Romanian actors and performed in English, this production of Mark Medoff's play has already won awards in Romania. Charting the relationship between a deaf girl and her tutor, the play is directed by Theodor Cristian-Popescu and the music is scored by Gordon Dougall, executive director of Sounds of Progress. The production moves to Glasgow's Old Fruitmarket next week.

Tuesday, 8 September 1998 **THE SCOTSMAN**

● **DUNDEE**

Presence And Absence. Discovery Point, (01382 206216). Photographic work by Russian and Scottish studio groups, 10am-5pm, free.

Children Of A Lesser God. Dundee Repertory Theatre, Tay Square (01382 223530). Love develops between a young deaf woman and her tutor as he struggles to make her speak, 7:45pm, £7.50 (concs available).

Children of a Lesser God

PRESENTED BY Romanian theatre company Teatrula 777 with Scotland's Sounds Of Progress, this production at Dundee Rep brings a new insight to Mark Medoff's play, writes our drama critic.

Spoken in English and signed throughout, it tells the story of Sarah who is born deaf and can only communicate through sign language, and the love that develops between her and her tutor James Leeds.

Sarah's rage and love are both to the fore as she and James seek a common ground for their love.

There is an intimacy and quietness to the piece which

has a double effect—it points up the world of deafness but on the other hand the audience can sometimes feel apart from the sotto voce delivery of the spoken word.

Sarah says, "Deafness is a silence full of sound," and in their music Sounds Of Progress bring this aspect to the fore.

It is a strange piece in that we do not really see the central relationship developing. It is suddenly there, the couple marry and struggle to bring their two worlds together.

Directed by Theodor Cristian Popescu, it has the innovation of eastern Europe set against a script that is at times quite thin. Children Of A Lesser God is at Dundee Rep until Saturday.

The HERALD, Thursday, September 10, 1998

Compania Teatrăla 777 (Romania)

Sounds of Progress (Scotland)

"A miracle of acting" The Bucharest Journal

Children of a Lesser God

by Mark Medoff

Directed by
Theodor-Cristian Popescu

Original score by
Gordon Dougall

**DUNDEE REP
THEATRE**

Tue 8 - Sat 12 Sept
7.45pm

Mat. Sat 12 Sept 2.30pm

Box Office:

01382 223530

**OLD FRUITMARKET,
GLASGOW**

Tue 15 - Sat 19 Sept
7.45pm

Ticket Centre:

0141 287 5511

All performances will be in
English and will be signed.

REVIEWS

Children of a Lesser God Dundee Rep

Joyce McMillan

MARK Medoff's *Children of a Lesser God* is one of the strongest "issue plays" to emerge from western theatre in the last 25 years. Based on the story of a relationship between a profoundly deaf young woman and the idealistic young teacher who tries to teach her to speak, it has, in the first place, all the strong, sexy energy and narrative drive of a good-going love-story.

Second, Medoff succeeds in developing this story into a significant study of the subtleties of oppression, of our reluctance – even in love – to grant full personhood and autonomy to those who seem different from or weaker than ourselves. And third, the heroine Sarah's beloved sign-language, used by most of the characters at some point, is itself a theatrical language of terrific eloquence and potency, giving a powerful, sensuous physical quality to any per-

formance in which it appears.

So it's all the more thrilling to report that this fascinating production – created in a trail-blazing joint project by Glasgow mixed-ability music company Sounds of Progress and the independent Romanian theatre group Teatrula 777 – fully understands and exploits all the play's outstanding strengths.

It's not that the show is perfect. Gordon Dougall's gorgeous music and sound – only present at moments of maximum contact or tension between Sarah and the hearing world – seems too self-effacing by half; and by the end of two hours, Theodor-Cristian Popescu's production seems almost physically exhausted, running out of fresh body-language to express the evolution of the story.

But no praise is too high for the electrifying performances produced by Popescu's company, a team of young Romanian actors attacking this North American play with a passion and understanding that galvanises it from start to finish; and which demonstrates once again that

wherever it arises, anywhere on earth, the human craving for the dignity of being treated as an equal is indivisible, and one of the great driving forces of history. 7

● At Dundee Rep until Saturday, and at the Old Fruitmarket, Glasgow, Tuesday 15-Saturday 19.

10-24 SEP 1998/ISSUE 342/FORTNIGHTLY/£1.90

THE
LIST
GLASGOW AND EDINBURGH
EVENTS GUIDE
FILM/MUSIC/THEATRE/CLUBS/ART/BOOKS

DISABILITY POLITICS

Children Of A Lesser God

Glasgow: Old Fruitmarket Tue 8-Sat 12 Sep

A fair hearing: Cristina Toma in Children Of A Lesser God

Director Theodor-Cristian Popescu's view of theatre is deeply infused with his origins in Romanian performance. His selection of Mark Medoff's quintessentially American play about the developing relationship between a deaf girl and her language tutor is therefore bound to make for some interesting departures. Many audiences will know the affirmative and rather saccharine film version of this text, but Popescu's production takes a different slant.

'The American version is too politically correct, and a little bit afraid to fly,' comments Popescu. His own techniques eschew the naturalism of the original play in favour of something more elliptical. 'We deal in Romania with the kind of audience that during half a century of Communism developed an awareness of secret codes,' he says. 'They like to find secret meanings, and are not just satisfied with being told a story.'

Teatrula 777's production - which will

be performed in English - has a cast of seven actors and seven musicians (these latter are the Scottish group, Sounds Of Progress), the music being an important part of breaking down the barriers of naturalism.

'The performance opens with Sarah [the deaf girl] doing an abstract dance out of a signing language,' explains Popescu. 'The score is not just music, it's Sarah's mind, and her deafness is an invisible wall, a metaphor for non-communication among all humans, not just deaf ones. When the dancing stops, the first word we hear is "speech", like a stone thrown through the invisible wall between us.'

Popescu's intention is to re-orientate the play, creating a scenario seen from the point of view of Sarah, rather than her tutor, James. The character, he points out, has much to say about her handicap. 'Being deaf,' she comments, 'is not the opposite of hearing, as you believe - it's a world of sound.' You heard it here first. (Steve Cramer)

THEATRE LISTINGS continued

EDINBURGH PLAYHOUSE

Greenside Place, 557 2590. TT. [Access: R, L. Facilities: WC, WS, H, G, C, T. Help: A, AA].
Les Misérables Wed 16 Sep-Sat 12 Dec. 7.30pm. Wed & Sat mats 2.30pm. £7.50-£29.50. Call for details of various concessions. Triumphant return to Edinburgh for Cameron Mackintosh's lavish touring musical, based on a novel by Victor Hugo, in which an obsessive cop trails his quarry through the post-Revolutionary streets of Paris. See Frontlines, page 3.

ROYAL LYCEUM THEATRE

Grandlay Street, 229 9697. TT. [Access: P, L. Facilities: WC, WS, H, G, C, T. Help: A, AA]. Closed Sun & Mon.
Britannia Rules Fri 11 Sep-Sat 3 Oct. 7.45pm. Mats Sat 19 Sep. Wed 23 Sep. Sat 3 Oct. 2.30pm. £7-16 (£1-£11.50). Touch-tour and audio-described performance. Thu 24 Sep 5.45pm. Audio-described performance. Sat 3 Oct 2.30pm.

Post-performance discussion with cast. Tue 15 Sep. Pre-performance discussion. Tue 22 Sep. 6.15pm. Following the huge success of Liz Lochhead's Festival hit *Perfect Days* at the Traverse, she unveils another new show - a redevelopment of her early play *Shanghai'd* about Clydebank kids evacuated during the war, whose second half catches up with them again on Coronation Day in 1953. See feature, page 17.

EDINBURGH DANCE**CHURCH HILL THEATRE**

33 Morningside Road, 447 7597. Tickets: 226 9900.
National Tour Fri 18 & Sat 19 Sep. 7.30pm. £10 (£5). See Touring and Famespotting, page 10.

CENTRAL DRAMA**CUMBERNAULD THEATRE**

Kildrum, Cumbernauld, 01236 732887.

Compania Teatrală 777 (Romania)**Sounds of Progress (Scotland)***"A miracle of acting"* The Bucharest Journal

Children of a Lesser God

by Mark Medoff

Directed by
Theodor-Cristian PopescuOriginal score by
Gordon Dougall**DUNDEE REP THEATRE**

Tue 8 - Sat 12 Sept 7.45pm

Mat. Sat 12 Sept 2.30pm

Box Office:

01382 223530**OLD FRUITMARKET, GLASGOW**

Tue 15 - Sat 19 Sept 7.45pm

Ticket Centre:

0141 287 5511

All performances will be in English and will be signed.

TT. [Access: PPA, L, ST, R. Facilities: WC, WS, H, G, C. Help: A, AA]

Two Until 12 Sep, 7.45pm. £7 (£4). See Touring and review, page 54.**TOURING****This section lists all future dates in the Central Belt of shows that are on tour.**

Bleach As part of its ongoing project to devise five new shows, Edinburgh-based company Boilerhouse invites audiences to view 'performance samples' of this piece, created in collaboration with New Zealand company Trouble, and based around ideas of social and personal isolation. See preview, page 52. For further information contact Boilerhouse on 0131 221 1677.

The Bongo Club, Edinburgh Fri 18 & Sat 19 Sep, 7.30pm.

The Arches, Glasgow Fri 25 & Sat 26 Sep, 8pm.

Fire In The Basement Comunicado Theatre Company present Bill Findlay's lively Scots translation of Pavol Kohout's Czech farce, in which a couple of newlyweds find their flat invaded by an unsettling gang of firefighters in search of a mystery blaze. For further information contact Comunicado on 0131 624 4040.

Brunton Theatre, Musselburgh Until Sat 12 Sep, 7.30pm. Audio described performance Sat 12 Sep.

MacRobert Arts Centre, Stirling Tue 15 & Wed 16 Sep, 7.30pm.

Cumbernauld Theatre Fri 25 & Sat 26 Sep, 7.45pm.

Glasgow (venue yet to be confirmed) Wed 7-Sat 10 Sep.

Kat And The Kings Dynamic and successful musical, set in South Africa, which tells the story of a young black singer's rise to fame. See review, page 55.

King's Theatre, Glasgow Thu 10 Sep, 7.30pm; Fri 11 & Sat 12 Sep, 5.30pm & 8.30pm.

King's Theatre, Edinburgh Mon 26-Sat 31 Oct, 7.30pm; Wed & Sat mats, 2.30pm.

National Tour Scottish Ballet returns for a thirteen-date tour with three new works, created by six choreographers and danced by members of the company including principals Campbell McKenzie, Vladislav Bubnov and Linda Packer. Micaela Greganti has choreographed one piece, and co-choreographed another, in which she also dances; while the final piece, *Bitter Destiny*, is choreographed by Ivan Dinev to music by Tchaikovsky. See Famespotting, page 10. For further information, contact Scottish Ballet on 0141 331 2931.

Mitchell Theatre, Glasgow Wed 16 & Thu 17 Sep, 7.30pm.

Church Hill Theatre, Edinburgh Fri 18 & Sat 19, 7.30pm.

Falkirk Town Hall Tue 22 & Wed 23 Sep, 7.30pm.

Greenock Arts Guild Fri 25 & Sat 26 Sep, 7.30pm.

Magnum Centre, Irvine Wed 30 Sep, 7.30pm.

Motherwell Civic Centre Mon 2 & Tue 3 Nov, 7.30pm.

Brunton Theatre, Musselburgh Fri 13 & Sat 14 Nov, 7.30pm.

Othello Shakespeare's fearsome tragedy of race and jealousy, directed by James Brining for TAG Theatre Company, with an original soundtrack. See review, page 54. For further information, contact TAG on 0141 552 4949.

The Citizens' Theatre, Glasgow Until 12 Sep, 7.30pm

St Bride's Centre, Edinburgh Fri 9-Sat 17 Oct (not Mon 12), 7.30pm. Thu mat 2.30pm.

Three Steps To Heaven Arriving in a celestial Milk Bar, Buddy Holly, The Big Bopper, Ritchie Valens and Roger Peterson look back over their lives and have one last jam in David Cosgrove's musical which is revived by First Base Theatre Company. See review, page 55. For further information contact First Base on 0131 557 5734.

Paisley Arts Centre Until Sat 12 Sep, 7.30pm.

Cumbernauld Theatre Mon 14-Sat 19 Sep, 7.30pm.

Gaiety Theatre, Ayr Tue 22-Sat 26 Sep, 7.30pm.

Village Theatre, East Kilbride Wed 30 Sep & Thu 1 Oct, 7.30pm.

Pavilion Theatre, Glasgow Mon 5-Sat 10 Oct, 7.30pm (Mon-Fri); 5pm & 8.15pm (Sat).

Brunton Theatre, Musselburgh Tue 13-Sat 17 Oct, 7.30pm, Sat mat 2.30pm.

Transatlantic Glasgow-based company LookOut presents a new play by Nicola McCartney observing three sets of characters travelling to America, and proving that it is the travelling that counts. For further information contact LookOut on 0141 945 0012.

Brunton Theatre, Musselburgh Wed 16 & Thu 17 Sep, 7.30pm.

Howden Park Centre, Livingston Fri 18 Sep, 7.30pm.

MacRobert Arts Centre, Stirling Thu 24 Sep, 7.45pm.

Paisley Arts Centre Tue 29 & Wed 30 Sep, 7.30pm.

Adam Smith Centre, Kirkcaldy Thu 1 Oct, 7.30pm.

East Kilbride Arts Centre Fri 2 & Sat 3 Oct, 8pm.

Bellshill Cultural Centre Wed 7 Oct, 7.30pm.

Arches Theatre, Glasgow Tue 13-Sat 17 Oct, 8pm.

Cumbernauld Theatre Thu 29-Sat 31 Oct, 7.45pm.

Two Cumbernauld Theatre joins forces with five other venues to present this new co-production of Jim Cartwright's boozy black comedy in which two actors play various couples in the course of a night down at the pub. See review, page 54. For further information contact Cumbernauld Theatre on 01236 458680.

Cumbernauld Theatre Until Sat 12 Sep, 7.45pm.

Village Theatre, East Kilbride Mon 14-Sat 19 Sep, 7.30pm.

Paisley Arts Centre Mon 21-Sat 26 Sep, 7.30pm.

Liz Lochhead

Britannia Rules

OPENS THIS WEEK

11 September - 3 October (Tuesday - Saturday). Tickets: £8 - £16.

Students half price in Stalls and Grand Circle.

Box Office: 0131 248 4848

Royal
Lyceum
Theatre
Company

S for
IN SEPTEMBER
West End Garage
Queen Street, Broughty Ferry, Dundee 477256

THE COURIER

FRIDAY, September 11, 1998

& Advertiser

World of silence

A SCOTTISH-Romanian collaboration is playing on the stage of Dundee Rep this week, it is the result of a meeting in Scotland last year between director Theodor-Cristian Popescu of the Compania Teatrala 777 and musician Gordon Dougall of ensemble Sounds of Progress.

Cristian, who founded the Compania last year as his native country's first independent theatre company, met Gordon through a mutual friend, director Scott Johnstone of the West Lothian Youth Theatre.

They were working on a play by Dundee-based author John Harvey at the time and when Cristian spelled out his intention of forming an essentially issues-based group, designed to bring subjects and ideas to Romanian audiences that they had had little chance to see before, Gordon's imagination was fired.

The result can be seen this week in Dundee and next week in Glasgow—and it's a cosmopolitan project all round with the play in question being the well-known Broadway hit turned Oscar-winning film *Children of a Lesser God*.

Music is central to the piece, being the way in which the thoughts, ideas and concerns of Sarah, the deaf central character, are communicated to the audience.

Cristian explained, "This kind of subject has not really been presented on stage in Romania before so it

is quite a pioneering thing to do. We are used to a very different kind of state-organised theatre and it is very exciting to be involved in a production that links up with another country as well as another style.

"The music is live and helps us to imagine Sarah's world—someone once said that the world of the deaf is a world full of sound and we use the music to illustrate that."

As well as the musicians, the actors have also been working with sign-language experts, for not only is the play performed in English, it also uses a different form of sign language from that used in Romania.

"It's a real challenge," Cristian added, "but we are hoping that it works well for a Scottish audience and that we will be able to take *Sounds of Progress* with us to Romania later this year to the National Theatre Festival."

Two further projects are now in the pipeline for Compania Teatrala which last year won the International Critics Award for Best Cultural Project of the Year—a production of *Angels in America* and one of the Dutch play, *The Wedding Party*.

They are also hoping to get back together with *Sounds of Progress* to create a completely original musical to mark the millennium.

Pictured is Cristina Toma, the play's leading actress.

More than words: emotions run high in *Children of a Lesser God*.

Next week from Tuesday, September 15 to 19 the Old Fruitmarket is the venue for a new production of what has become a modern classic as Compania Teatrala 777 from Romania join with the Scottish musical group Sounds of Progress on a new production of *Children of a Lesser God* by Mark Medoff which tells the story of a deaf woman who is reluctant to speak for fear of drawing attention to her disability.

A gripping and emotional play, call 0141 287 5511 to book for what promises to be an unforgettable experience.

The HERALD

September 12, 1998

magazine

Legends of the fall

THOSE bemoaning the end of the Edinburgh Festival can take solace in the fact that this autumn heralds one of the most exciting Glasgow theatre seasons in years.

Fresh from the Festival, Scottish Opera has produced another enthralling version of a Mozart work, this time *The Magic Flute*, which Glasgow theatre-goers can see sung in English at the Theatre Royal on September 23, 26, 29; October 1 and 3; and November 3 and 5.

Those not already familiar with the tale will be enchanted by the attempts of Tamino to rescue the fair Pamina from the clutches of Sarasota. For the uninitiated, this could be an excellent introduction to opera. Soon you'll be joining the excellent season ticket scheme.

For more details of this productions and the coming season contact Scottish Opera on 0141 332 9000.

The Citizens Theatre begins its autumn season with strong productions which set the tone for a particularly interesting few months ahead.

Men Should Weep by Ena Lamont Stewart runs from September 25 to October 17 in the main theatre. The strong Citizens cast, which includes some well-known faces such as Barbara Rafferty, should bring some gusto to this tale of the Morrisons, a spirited Glasgow family living through the rigours of the 1930s.

In the Circle Studio a man reveals a terrible secret in the gothic masterpiece *The Fall of the*

More than words: emotions run high in *Children of a Lesser God*.

House of Usher by Edgar Allen Poe which can be seen from September 24 to October 17.

In the Stalls Studio from September 23 to October 17 is a two-hander by Denis Diderot's *Rameau's Nephew* a man with strong opinions and no fear of airing them.

Too often ignored due to its location in the Gorbals, just outside the main city centre, the Citizens has consistently strong seasons with well-chosen pieces and an ever-present spirit of innovation.

Contact the Citizens on 0141 429 5561 for more details.

The King's in Glasgow is now one of the most generous host of musicals outside London and the next few months prove no exception.

Monday, September 14, sees the beginning of a week of *Boogie*

Nights which ran for a successful week in May. Shane Richie surprised many theatre-goers in his role as a typical Jack the Lad whose heart belongs to his childhood sweetheart but is more in megastardom than marriage. Played out to a wealth of great seventies disco music, it shouldn't be missed second time around.

The show which brought Richie his first major stage role follows *Boogie Nights*. But this time *Grease* has one-time Bros brother Luke Goss in the starring role of Danny Zuko.

The current film revival will no doubt make this a popular choice for a new generation of *Grease* fans who will have no appreciation of the impact Luke Goss made when he stepped on to a stage in the eighties. *Grease* runs from September 22 to October 10.

Contact 0141 287 5511 for details.

Next week from Tuesday, September 15 to 19 the Old Fruitmarket is the venue for a new production of what has become a modern classic as Compania Teatrala 777 from Romania join with the Scottish musical group Sounds of Progress on a new production of *Children of a Lesser God* by Mark Medoff which tells the story of a deaf woman who is reluctant to speak for fear of drawing attention to her disability.

A gripping and emotional play, call 0141 287 5511 to book for what promises to be an unforgettable experience.

Page 36 Tuesday, September 15, 1998

THE LIFE AND SOUL OF GLASGOW

EVENING TIMES

Theatres

Compania Teatrală 777 (Romania)

Sounds of Progress (Scotland)

"Electrifying performances" The Scotsman

Children *of a* Lesser God

by Mark Medoff

Directed by
Theodor-Cristian Popescu

Original score by
Gordon Dougall

**OLD
FRUITMARKET,
GLASGOW**

Tue 15 - Sat 19
September
at 7.45pm

**Ticket Centre:
0141 287 5511**

All performances will
be in English and will
be signed.

105

The HERALD, Wednesday, September 16, 1998

Theatre

Children of a Lesser God,
Old Fruitmarket, Glasgow
Keith Bruce

PERHAPS the best compliment that can be paid to this joint production (Romania's Compañia Teatrala 777 and Glasgow's Sounds of Progress) of Mark Medoff's award-winning play about the emotional and psychological effects of disability is that it never draws attention to the many levels on which it operates.

This is straightforward narrative theatre that raises profound questions about both the way disabled people are treated and the way they see themselves, set to an understated but haunting soundtrack. It is not *Othello* but it speaks eloquently of sexual and other jealousies.

This production is not

flawless. It pulls its punches at the denouement to a degree that is not fatal but still severely damaging – and in keeping faith with their usual musical venue (although they cannot be spoiled for choice in Glasgow at present) SoP have done no favours to what is essentially a proscenium-arch theatre show.

But it does no harm to remember that this unique collaboration brings together a differently-abled musical ensemble and a company working in what is not their mother tongue that boasts a comprehensive ability in sign language as well. It does not take the presence of signers-for-the-deaf Yvonne Strain and Robbie Grieve at the side of the stage to point up the layers of complexity that have been dissolved by director Theodor-Christian Popescu, composer and MD Gordon Dougall, and their companies, although that probably helps.

That the Romanian troupe add to their trilingualism a typically East European physical vocabulary is another asset, with Cristina Toma's Sarah significantly the most captivating presence. That the combined company overcome an environment that is best suited to the site-specific is a considerable achievement.

AT THE THEATRE

By ANN FOTHERINGHAM

THE TOP GUIDE TO WHAT'S ON THE STAGE

Deaf classic debut

ROMANIA'S first independent theatre company, Comania Teatrala 777, is currently making its British debut with Mark Medoff's classic *Children of a Lesser God*.

The show features musicians from Scotland's Sounds of Progress (SOP), the music training and production company for people with special needs.

It follows the story of a young deaf

woman who does not want to learn to speak for fear of drawing further attention to her disability.

As her relationship develops with her tutor, and they start to fall in love.

Children of a Lesser God is at Glasgow's Old Fruitmarket until Saturday at 7.45pm.

Tickets, priced £8/£4 concession, are available from the Ticket Centre on 0141 287 5511.

SCOTLAND

UK SUNDAY NEWSPAPER OF THE YEAR

No 526 ★

on SUNDAY

SEPTEMBER 20 1998 50p

CHILDREN OF A LESSER GOD

Seen at Old Fruitmarket, Glasgow

This is a strange proposition. Mark Medoff's all-American play about a headstrong deaf girl, Sarah, who embarks on a love affair with her speech therapist was turned into a weepie movie with William Hurt and Marlee Martin. Here it's performed by Romania's Compañia Teatrala 777 with an eclectic live music score by Scotland's Sounds of Progress. As the bulk of the piece is signed as well as spoken, the challenge to both cast and audience in Theodor-Cristian Popescu's production is self-evident, requiring maximum concentration. But, while it may stutter along at times, particularly with the Old Fruitmarket's icy acoustics to contend with, the challenge is riveting, and Cristina Toma's wordless performance as Sarah is more than enough on its own to counter any losses in translation.

Run ended

NEIL COOPER

The HERALD, Tuesday, December 23, 1999

The truth made visible

A Scots company
is challenging
Romanian
attitudes, explains
ALISON FREEBAIRN

IT'S five o'clock on a freezing Transylvanian morning. A number of actors and musicians are huddled together in a hotel foyer, waiting for the coach that will spirit them back to the Romanian capital, Bucharest.

"I'm too old for this," grunts one of the company, leaning on unsteady crutches. Most of these people have been carousing in a Hungarian restaurant all night. Someone brought out a guitar at around 1am and the songs began to flow, along with the sweet red wine, Scots and Romanians trading rich folk history and friendship through music. Only a handful of us made it to our beds. Sounds Of Progress Theatre Company sure knows how to party.

It's the last day of a triumphant cultural exchange that saw the Glasgow-based, mixed-ability troupe travel to Romania for two concerts – one at Bucharest's British Festival, and another in the gothic splendour of Targu Mures, Transylvania.

This Eastern European odyssey would have been taxing for most organisations. The disabled members of Sounds Of Progress (SOP), set up 10 years ago by songwriter and musician Gordon Dougall, had to cope with the realities of life in a land that systematically removed disabled people from sight by hiding them away in squalid institutions.

"It's incredible," says Gordon Dougall, shaking his head. "There's nothing there for disabled people – not even a kerbstone lowered in a sympathetic way. We had heard about it – that Romania didn't have any disabled people in the 'perfect world' of the Communist Party – but when you get there it is such a different culture."

The support structure the company depended on was in the person of theatre director Theodor-Cristian Popescu and actor Claudiu Trandafir, whose friendship with Dougall has led to exchange visits between the countries – Popescu's award-winning production of *Children Of A Lesser God* toured Scotland to great acclaim last year.

Romania's artistic community helped to guide the members through the difficulties of the post-Ceausescu Romania – but the culture shock was still exceptional.

SOP vocalist Michael Cannon was almost put off the trip when the Scottish party landed at Bucharest Otopeni Airport and was swamped by hordes of pitiful child beggars and ragged panhandlers.

"I just wanted to go back home," the blind singer from Motherwell remembered. "I found the whole experience very strange. When we toured Scotland with our show *Irreparable Dolphins*, there were disabled people in the audience at the shows. But we didn't see any disabled people in Romania at all."

LEAVING the intense first-person experiences of the recent *Irreparable Dolphins* production behind them, SOP concentrated on performing Dougall's irresistible songs to the Romanian audiences – who were politely restrained in Bucharest, but warm and appreciative in Transylvania.

Fronted by Cannon and Kilmarnock's Claire Cunningham, a young music graduate with an extraordinary vocal talent who is currently studying at the RSAMD, the SOP band is tight, professional, and performs with a huge love of life. This resulted in an ovation that refused to die away long after the performers left the stage.

Of course, a week of travelling through rural Romania can do strange things to a creative mind. Once Gordon Dougall has completed his work as musical director of the Glasgow King's Theatre pantomime *Mother Goose*, he plans to put all those misty landscapes and gipsy refrains to good use.

He is already consulting with director Gerry Mulgrew for a new SOP production, which would bring Scottish and Romanian performers together in a piece of musical theatre tracing myths, legends, and the historical links between the gipsy people of the two lands.

These artistic links could lead to improved quality of life for Romania's disabled, with Dougall confident that SOP's experiences abroad will benefit performers in both countries. "There were a lot of things we had to overcome. It was tough, and it wasn't a holiday. But we've done something that is hard enough to do anyway, but we did it in Romania where there is no support system. To achieve what we achieved out there . . . it's to the whole company's credit as professionals."

Adds Dougall: "We survived in the world of late nights, and getting on trains and buses at 5am in the freezing cold – we survived in the world of rock 'n' roll!"